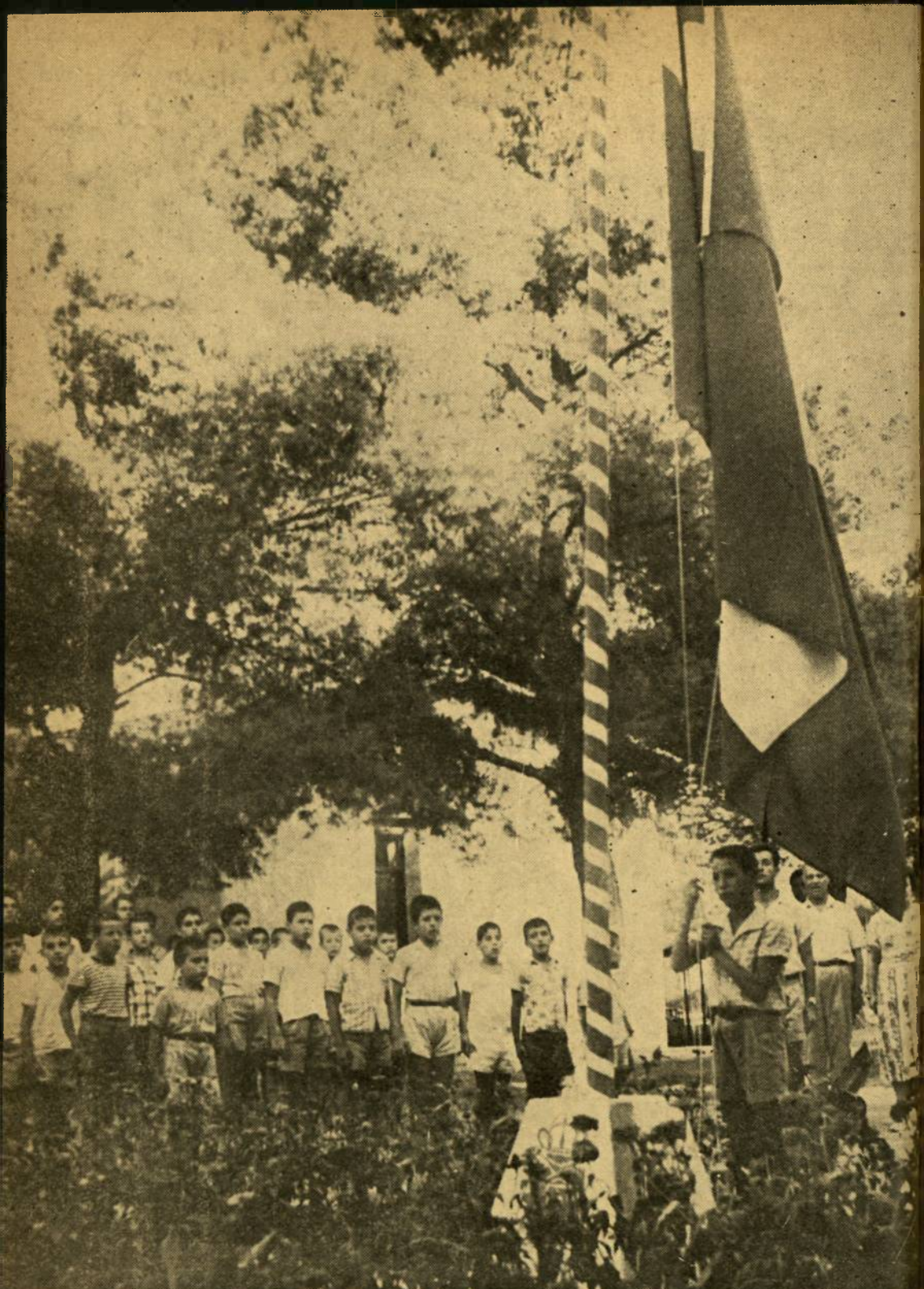
Έτος Θ'

Τεῦχος 200ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑποστολὴ τῆς Σημαίας τῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 200ΟΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΕΠΙ ΤΗ 12η ΕΠΕΤΕΙΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἑορτῇ τῆς ἡμέρας τῆς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία συνθέτει τὸ ἀπαύγασμα καὶ οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην τῆς μακραίωνος καὶ ὑπερλάμπρου ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπικοινωνήσω μεθ' ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν καὶ ὅλοι μαζὶ ν' ἀποτίσωμεν τὸν φόρον τιμῆς εἰς ὅλους ὅσοι ἀγωνιζόμενοι ἔπεσαν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς σημερινοὺς ἀγωνιστὰς τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὑψηλοτέρων κατακτήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Εἰς τὰς δέλτους τῆς μακραίωνος Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἥτις περικλείει 25 αἰῶνας καὶ πλέον, μελοποιεῖται εἰς ἐπικοὺς ἀγῶνας θυσίας ὑπερτάτης πρὸς τὴν πατρίδα ἓν ἰδανικόν, τὸ **ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.** Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἔννοιαι τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης, τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν κοινῶν, τῆς κρατικῆς αὐτοτελείας, τῆς ἀδελφότητος, ἢ τῆς κατ' Ἀριστοτέλην φιλότητος, ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανόν.

Μαζὶ μὲ τὸ αἷμα των οἱ Ἕλληνες κληροδοτοῦν εἰς τὰ τέκνα των ἀενάως τὴν λατρείαν τῆς ἐλευθερίας.

Χάρις ἑπομένως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν διδασκαλίαν, θεμελιωθεῖσαν ὑπὸ τῶν μεγαλυτέρων μορφῶν, τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ἡ Ἀρχαία καὶ ἡ Μεσαιωνικὴ Ἑλλὰς ἔδωσαν τὰς βάσεις τοῦ σημερινοῦ φιλελευθέρου εὐρωπαϊκοῦ-ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμὸς ᾠκοδομήθη ἐπὶ τοῦ δόγματος ὅτι «ὁ ἄνθρωπος κέκτηται ἐν τῇ τάξει τῆς Δημιουργίας ἰδίαν αὐτοδύναμον ἀξίαν καὶ ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης ἀποτελοῦν μονίμους θεμελιώδεις ἀξίας τῆς κρατικῆς ἑνότητος».

Ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι πλέον ὁ ἀρχαῖος, ἀλλ' ὁ σύγχρονος, ὁ σημερινός, ἔταξε τὴν πατρίδα μας καὶ πράξει καὶ λόγῳ ὡς μίαν ἀληθινὴν μητέρα τῆς **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.**

Τὸ τέκνον της τοῦτο ἡ Ἑλλὰς πανηγυρικῶς ἀναγνωρίζει καὶ ὑπερηφάνως ἐναγκαλίζεται.

Παράγων Δημοκρατίας καὶ φορεὺς ἐλευθερίας ὁ Ἕλλην, ἔχει πάντοτε ὡς πανοπλίαν του τὰ ὑψηλὰ δόγματα τῆς ἐλευθερίας—προσωπικῆς, πολιτικῆς, καὶ ἐθνικῆς. Ἀγωνίζεται καὶ ἐν ἀνάγκῃ θυσιάζεται, διότι ἦτο ὁ γεννήτωρ καὶ κατέστη ὁ θεματοφύλαξ τῶν πανανθρωπίνων αὐτῶν ἰδανικῶν.

Μὲ τὴν πανοπλίαν καὶ τὴν σημαίαν αὐτὴν ἀνὰ χεῖρας θὰ δυνηθῇ νὰ ἐμφυσήσῃ καὶ νὰ γενικεύσῃ αὔριον γύρω του, εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐμβάθυνσιν τῶν Δημοκρατικῶν καὶ Φιλελευθέρων ἰδεωδῶν. Ἀλλὰ καὶ πλέον συγκεκριμένως, σήμερον, ὁπότε ὁ Κομμουνιστικὸς Ἰμπεριαλισμὸς ἀρνεῖται τὴν ἐλευθερίαν, ἀρνεῖται τὴν ἰσότητα, ἀρνεῖται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστῶν, ἀρνεῖται τὸν φιλότητα τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεανθρώπου καὶ διακηρύσσει τὴν στυγνὴν δουλείαν, τὸν φόβον καὶ τὸ μῖσος, ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν συμμετοχήν της ἐν τῇ εἰρηνικῇ ἀντιστάσει καὶ ἀντεπιθέσει (ἔναντι αὐτοῦ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ) ἀνθίσταται ἀποτελεσματικώτερον μὲ αὐτὴν τὴν σημαίαν ἀνὰ χεῖρας.

Μὲ αὐτὴν τὴν σημαίαν ἀνὰ χεῖρας ἡ Ἑλληνικὴ ἀκτινοβολία, καὶ ἐπιρροή, φωτεινοτέρα, θὰ λάμψῃ καὶ ἔναντι τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἀλβανῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν.

Μὲ τοὺς ἀγῶνας των οἱ Ἕλληνες καὶ τῆς παρούσης γενεᾶς ἔδωσαν εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον ἕνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἁπλουστέραν διάνοιαν.

Εἶναι τὸ πρόγραμμα τῆς **ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ** καὶ **ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ**. Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐνέχει ἀπίστευτον ἐκρηκτικὴν δύναμιν. Ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτῆς εὑρέθησαν καὶ εὑρίσκονται ὅσοι δικτάτορες ἠπείλησαν ἢ ἀπειλοῦν νὰ καταστρέψουν τὸ σύμβολον τῆς Ἐλευθερίας, τὴν **ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ**.

Αἱ πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ αὐταὶ ἀξίαι διέλυσαν πάντοτε κατὰ τὸ παρελθὸν τὰ σκοτάδια τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ ἐπ' ἐσχάτων τὸ βαρβαρικὸν σκότος τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπάτη ἀπεκαλύφθη πρῶτον ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Καὶ οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες, φορεῖς πάντοτε τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν τούτων ἀξιῶν, ἐσταθεροποίησαν καὶ διησφάλισαν εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεώς του. Τὸ φῶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον ἐφώτισεν καὶ ἐθέρμανεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ἡ μάχη αὐτὴ ἔδωσεν εἰς τὸν κόσμον τὸ πραγματικὸν νόημα τοῦ ἀγῶνος, τοῦ ἀγῶνος τῆς Δημοκρατίας κατὰ τοῦ ἐρυθροῦ φασισμοῦ, τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἀληθείας κατὰ τῆς Ἀπάτης.

Ὁ Ἕλλην ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνην καὶ ἐπιδιώκει τὴν κατοχύρωσίν της ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. Οὐδέποτε ἐχρησιμοποίησεν τὴν δύναμιν του, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν γενναιότητά του διὰ νὰ ὑποαγάγῃ εἰς δουλείαν λαούς. Πάντοτε ἠγωνίσθη ἀμυνόμενος τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Πάντοτε ἠγωνίσθη τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ὁ Μαραθὼν καὶ αἱ Θερμοπῦλαι, ἡ Σαλαμὶς καὶ ὁ Γρανικός, τὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Ἀρκάδι, τὸ Μπιζάνι καὶ τὸ Κιλκίς, τὰ Δερβενάκια καὶ ἡ Πύλος, τὸ Ροῦπελ καὶ ὁ Γράμμος, τὸ Ἐλ Ἀλαμέϊν καὶ τὸ Βίτσι εἶναι τὰ σύμβολα τῆς πολεμικῆς, τῆς ἀγωνιστικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι τὰ σύμβολα τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς τυραννίας. Εἶναι τὰ προκεχωρημένα φυλάκια τῆς παγκοσμίου Ἐλευθερίας.

Ἡ Ἐλευθερία αὐτή, ἡ γνῶσις τῶν ἰδεωδῶν μας, ἡ γενναιότης, ἡ ὁρμή, ἡ ἀνωτερότης, ἡ αὐταπάρνησις εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πολεμικῆς—ἀγωνιστικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων. Αὐτὴ ἡ ἀρετὴ τοῦ Ἕλληνος πολεμιστοῦ-ἐφέδρου διησφάλισεν τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον ἐλεύθερον καὶ ἐπιτρέπει εἰς τὴν παροῦσαν γενεὰν νὰ διακηρύσσῃ τὸ νέον **ΟΧΙ** εἰς τὸν Ἐρυθροβάρβαρον Ἰμπεριαλισμόν.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας

Ἡ προηγουμένη ἱστορία ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν ἐδραιώνει τὴν πίστιν τοῦ Ἔθνους ἐφ' ὑμῖν.

Εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς φυλῆς μας ἀνεδείχθητε ἄξιοι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἐφρουρήσατε ἀγρύπνως πάντοτε τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ κομμουνιστικὴ Μεσοβασιλεία τῆς Κατοχῆς καὶ μέχρι τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου μᾶς ἔδωσε τὴν πεῖραν νὰ διαχωρίζωμεν τὰς κομμουνιστικὰς ἐπιδιώξεις.

Ὁ κομμουνισμός, ὡς γνωστόν, ἐκμεταλλεύεται τὰ δημοκρατικὰ δίκαια καὶ τὸν κοινοβουλευτισμὸν πρὸς ὑποκίνησιν τῶν μαζῶν.

Διαβιβρώσκει τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς «ἑνότητος δράσεως».

Συγκαλύπτει τὴν ἐπαναστατικὴν πάλην τῶν τάξεων ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ «ἐθνικοῦ ἀγῶνος».

Παραποιεῖ νομικὰς θεμελιώδεις ἐννοίας, πολιτικὰ γεγονότα καὶ ἠθικὰς βασικὰς ἀξίας διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν δημαγωγικὴν δραστηριότητά του.

Κατασυκοφαντεῖ κυβερνητικὰ καὶ πολιτειακὰ ὄργανα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν.

Γνωρίζετε τὸ κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἔννοιαν «Ἐθνικὸν Μέτωπον». Γνωρίζετε τὴν κομμουνιστικὴν ἔννοιαν τοῦ «πατριώτου». Γνωρίζετε τὰς κομμουνιστικὰς ἐννοίας «εἰρήνη» καὶ «συμφιλίωσις» τῶν λαῶν. Γνωρίζετε ἐξ ἰδίας πείρας τὴ νκομμουνιστικὴν ἔννοιαν τοῦ «πολέμου».

Ὁλόκληρος ἡ κομμουνιστικὴ ΑΠΑΤΗ ἔχει τὴν αἰτιολογίαν της. Ἀπολαμβάνουν τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἡμεῖς πρεσβεύομεν. Ἐὰν ὅμως ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ μᾶς ἀρνηθοῦν τὰς ἐλευθερίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶντὰς ὁποίας αὐτοὶ πρεσβεύουν.

Ἡ μειοψηφία αὐτὴ τῶν ἰδιορρύθμων ἐν Ἑλλάδι Ἀλλοδαπῶν ἔξωθεν κινουμένη καὶ συνεπῶς ἐλεγχομένη, ἐπιδιώκει νὰ ὑπαγάγῃ εἰς δουλείαν ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ νὰ θέσῃ ἐκποδὼν τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐξωπολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὑπέρτατον καθῆκον καὶ ἔναντι τῆς ἱστορίας της καὶ ἔναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς της ὑποστάσεως καὶ ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ της καὶ ἔναντι τοῦ καλῶς ἐννοουμένου ἐθνικοῦ της συμφέροντος νὰ προστατεύσῃ τὴν καθιδρυμένην Ἐλευθέραν Δημοκρατικὴν Τάξιν. Νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ τὸ χρέος της αὐτὸ ἀνατίθεται εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, εἰς τὴν πεῖραν, τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀνδρείαν, τὴν γενναιότητα, τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸν ἡρωϊσμόν, εἰς τὴν μιᾷ λέξει «πολεμικὴν ἀρετήν των».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1961

Ὁ

Ὑφυπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Η ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑ (ΣΑΜΠΟΤΑΖ) ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

8. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) δολοφόνοι ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων.

ιι) Σκέψη δολοφονίας τοῦ Στάλιν ἀπὸ τὸ Ρίμπεντροπ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

ιιι) Περίπτωση ὀργανώσεως συνωμοσίας κατὰ τοῦ 'Αδόλφου Χίτλερ.

***

8. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) δολοφόνοι ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἄλλων ἀτόμων.

ιι) «Σκέψη δολοφονίας τοῦ Στάλιν ἀπὸ τὸ Ρίμπεντροπ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Στὸ βιβλίο του «κατασκοπεία καὶ ἀντικατασκοπεία» ὁ Βάλτερ Σέλενμπεργκ ἀναφέρει ὅτι τὸ 1944 ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας Φὸν Ρίμπεντροπ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ δολοφονήσῃ ὁ ἴδιος προσωπικὰ τὸν Στάλιν. Τοῦτο τὸ ἀνεκοίνωσε στὸν Σέλενμπεργκ καὶ ζήτησε νὰ ὀργανώσουν τὴ δολοφονία μαζί. Τὸ σχέδιο προέβλεπε διοργάνωση μιᾶς διασκέψεως μὲ τὸ Στάλιν. Ἡ συνάντηση μὲ τὸν Στάλιν θὰ ἦταν βέβαια πολὺ μυστικὴ καὶ σχεδὸν δὲν θὰ ὑπῆρχαν πιθανότητες νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ μπάσῃ στὴν αἴθουσα τῆς διασκέψεως μιὰ βόμβα ἢ ἕνα περίστροφο.

Εἶχανε ὅμως φτιάξει ἕνα περίστροφο, τὸ ὁποῖο ἔμοιαζε μ' ἕνα στυλὸ καὶ ἔπαιρνε σφαῖρες μεγάλου διαμετρήματος, ποὺ τὶς ἔρριχνε σὲ ἀπόσταση 5–8 μέτρων. Τὸ στυλὸ αὐτὸ (ὅπλο) εὔκολα θὰ μποροῦσαν νὰ τὸ μπάσουν στὴν αἴθουσα τῆς διασκέψεως.

Ἡ ὑπηρεσία ὅμως τῆς Γερμανικῆς κατασκοπείας ἀσχολήθηκε καὶ ὠργάνωσε τὴ δολοφονία τοῦ Στάλιν ὡς ἑξῆς: Ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία κατασκεύασε μιὰ ἐκρηκτικὴ ὕλη ποὺ ἔμοιαζε σὰ λάσπη καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐτοποθετεῖτο κάπου στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Στάλιν. Ἡ ἔκρηξη θὰ ἐπροκαλεῖτο μὲ τὴν ἐπίδραση βραχέων κυμάτων καὶ ἦταν τέτοια ἡ ἰσχύς της, ποὺ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πειράματος δὲν ἀπόμεινε τίποτε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, στὸ ὁποῖο εἶχε τοποθετηθῆ. Ὁ πομπός, ὁ ὁποῖος αὐτομάτως θὰ προκαλοῦσε τὴν ἔκρηξη, εἶχε τὸ σχῆμα ἑνὸς κουτιοῦ ἀπὸ τσιγάρα καὶ ἡ ἐμβέλειά του ἔφθανε σὲ ἀπόσταση δέκα χιλιομέτρων. Δύο στρατιῶτες τοῦ ἐρυθροῦ Στρατοῦ ποὺ εἶχαν μείνει ἀρκετὸ καιρὸ ἐξόριστοι στὴ Σιβηρία ἀνέλαβαν τὴν ἀποστολὴ γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς δολοφονίας. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς γνώριζε κάποιο τεχνίτη στὸ γκαράζ τοῦ Στάλιν. Εἰδικὸ ἀεροπλάνο τοὺς μετέφερε στὴν περιοχή, ποὺ κατὰ τὶς πληροφορίες τῶν πρακτόρων βρισκόταν τὸ γενικὸ ἐπιτελεῖο τοῦ Στάλιν. Ἐφωδιασμένοι μ' ὅλα τὰ μέσα ἔπεσαν μὲ ἀλεξίπτωτο, ἀλλὰ δὲν ἔγινε τίποτε. Πιθανῶς νὰ συνελήφθησαν ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς σοβιετικῆς ἀσφαλείας, μπορεῖ ὅμως νὰ ἦσαν καὶ πράκτορες τῆς Νι–Κα–Βε–Ντέ.

ιιι) Περίπτωση ὀργανώσεως συνωμοσίας κατὰ τοῦ 'Αδόλφου Χίτλερ.

Ἡ περίπτωση αὐτὴ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Βάλτερ Σέλενμπεργκ στὸ βιβλίο του «κατασκοπεία καὶ ἀντικατασκοπεία κατὰ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο» καὶ εἶναι μία ἀπὸ τὶς πιὸ περίπλοκες ὑποθέσεις κατασκοπείας, κατὰ τὴν ὁποία ἔγινε μιὰ πραγματι-

κὴ μονομαχία μεταξὺ τῆς Ἰντέλλιτζενς σέρβις καὶ τῆς γερμανικῆς ἀντικατασκοπείας (S.D.)

Ἡ περίπτωση αὐτὴ ἔχει σὲ περίληψη ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἕνας μυστικὸς πράκτορας, ὁ Φ. 479, ἐργαζόταν στὶς Κάτω Χῶρες (Ὁλλανδία, Δανία κλπ.). Αὐτὸς ἦταν πολιτικὸς φυγὰς (ἀντιχιτλερικὸς) καὶ ὡς τέτοιος παρουσιάζετο. Κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ σ' ἐπικοινωνία μὲ πράκτορες τῆς ἰντέλλιτζενς σέρβις, στοὺς ὁποίους εἶπε ὅτι βρισκόταν σ' ἐπαφὴ μὲ μιὰ ὁμάδα δυσαρεστημένων ἀξιωματικῶν τοῦ γερμανικοῦ ἐπιτελείου. Τόση ἐμπιστοσύνη τοῦ εἶχαν οἱ Ἄγγλοι, ὥστε εἶχε κατορθώσει νὰ δημιουργήσῃ ἕνα προσωπικὸ δίκτυο πρακτόρων ποὺ ἔφτασε μέχρι τὸ γραφεῖο πληροφοριῶν. Μετὰ τὴν κήρυξη τοῦ πολέμου (1939) ἡ ἰντέλλιτζενς σέρβις ἔδειξε μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑποτιθεμένη αὐτὴ ὁμάδα τῶν δυσαρεστημένων ἀξιωματικῶν. Ὁ Σέλλενμπεργκ ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν ὑπόθεση, γιατὶ ὁ πράκτορας Φ. 479 εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ φέρῃ τοὺς Ἄγγλους σ' ἐπαφὴ μ' ἕναν ἐκπρόσωπο τῆς δῆθεν δυσαρεστημένης ὁμάδος τῶν γερμανῶν ἀξιωματικῶν. Ἀμέσως παρεσκεύασε τὴ μετάβασή του στὴν Ὁλλανδία παίρνοντας τὴν ἰδιότητα τοῦ πλοιάρχου Σέμελ, ποὺ ἀνῆκε στὴν ὑπηρεσία πληροφοριῶν O.K.W, ἀφοῦ προηγουμένως διεπίστωσε ὅτι ὑπῆρχε πλοίαρχος μὲ τέτοιο ὄνομα, γιὰ τὸν ὁποῖο φρόντισε νὰ μετατεθῆ σὲ κάποιο διαμέρισμα στὶς δυτικὲς ἐπαρχίες. Μελέτησε ὅλη τὴν ὑπόθεση σχετικὰ μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ προμηθεύτηκε ἕνα λεπτομερειακὸ βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ πλοιάρχου Σέμελ γιὰ τὶς κοινωνικές του γνωριμίες, γιὰ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, γιὰ τὸ παρουσιαστικό του, γιὰ τὴ συμπεριφορά του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σέμελ φοροῦσε μονύελο στὸ δεξιὸ μάτι, ἐπρομηθεύθη καὶ ὁ Σέλλενμπεργκ ὅμοιο. Στὶς 28 Ὀκτωβρίου, στὶς 6 ἡ ὥρα, ἐδόθη στὸ Σέλλενμπεργκ τὸ σῆμα ποὺ ἔλεγε «συνάντηση ὡρίσθη τὴν 21ην Ὀκτωβρίου στὸ Ζύτπχεν τῆς Ὁλλανδίας». Ἀμέσως πῆρε μαζί του ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ ἔμπειρους πράκτορες ποὺ γνώριζε τὴν ὑπόθεση καλὰ καὶ εἶχε συνεργασθῆ μὲ τὸν Φ. 479. Ἐπαλήθευσαν τότε τὰ διαβατήριά τους, ἔψαξαν τὰ ροῦχα τους καὶ ὅλο τὸν ἱματισμὸ μήπως εἶχαν τίποτε διακριτικὰ ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ προδώσουν τὴν ταυτότητά τους καὶ τὸ πρωῒ τῆς 21ης Ὀκτωβρίου ἔφτασαν στὰ ὁλλανδικὰ σύνορα καὶ πέρασαν χωρὶς δυσκολία. Ὅταν ἔφτασαν στὸ Ζύτπχεν μιὰ μεγάλη μπουΐκ περίμενε στὸ συμφωνημένο σημεῖο. Ὁ ὁδηγὸς συστήθηκε ὡς πλοίαρχος Μπέστ τῆς ἰντέλλιντζενς σέρβις. Ὁ Μπέστ κατὰ σύμπτωση φοροῦσε καὶ αὐτὸς μονύελο καὶ μιλοῦσε πολὺ καλὰ τὰ γερμανικά. Ἔτσι ἀνεπτύχθη εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα. Σὲ ὡρισμένο σημεῖο περίμεναν οἱ συνεργάτες τοῦ Μπέστ, ὁ ταξίαρχος Στῆβενς καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Κόπενς, οἱ ὁποῖοι μπῆκαν στὸ αὐτοκίνητο. Οἱ βρεταννοὶ διαβεβαίωσαν τὸν Σέμελ ὅτι θὰ ἐνισχύσουν κάθε κίνηση γιὰ τὴν ἀατροπὴ τοῦ χιτλερικοῦ καθεστῶτος, δὲν ἐδέχθησαν ὅμως νὰ δεσμευθοῦν μὲ συμφωνίες καὶ μὲ τὴν ὑπογραφὴ πρωτοκόλλων πρὶν συνεννοηθοῦν μὲ τὸ κέντρο τους. Ἔτσι ἀποφάσισαν νὰ συναντηθοῦν καὶ πάλι στὶς 30 Ὀκτωβρίου στὸ κεντρικὸ γραφεῖο τῆς ἰντέλλιντζενς, στὴ Χάγη, μὲ τὴν παράκληση τῶν βρεταννῶν ὅπως στὴ νέα συνάντηση, ἐὰν εἶναι δυνατόν, νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς δῆθεν συνωμοσίας κατὰ τοῦ Χίτλερ. Τὸ μεσημέρι τῆς 30ης Ὀκτωβρίου, ὁ Σέμελ μὲ τὸ φίλο του Μὰξ ντὲ Γκρίνις, συνταγματάρχη ὑγειονομικοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ παρουσίαζε ὡς ὑπαρχηγὸ τῆς συνωμοσίας καὶ τὸ συνοδὸ πράκτορα, ἔφτασαν στὸ Ἄρνχεν, στὸ σημεῖο συναντήσεως μὲ τοὺς Ἄγγλους. Τότε πῆγαν δύο Ὁλλανδοὶ ἀστυνομικοί, τοὺς ρώτησαν τί περίμεναν ἐκεῖ καὶ τοὺς ὡδήγησαν στὴν ἀστυνομικὴ διεύθυνση, ὅπου ἐρεύνησαν τὶς ἀποσκευές τους καὶ τοὺς ἐξήτασαν ἀπὸ ποῦ ἔρχονται κλπ. Μετὰ μιὰ ὥρα ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε μέσα ὁ ὑπολοχαγὸς Κόπενς, ἔδειξε κάποιο χαρτὶ στοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἀμέσως, ἀφοῦ τοὺς ἐζητήθη συγγνώμη. Ἔξω ἀπὸ τὴν διεύθυνση τῆς ἀστυνομίας περίμεναν ὁ Μπέστ καὶ ὁ Στῆβενς στὴ μπουΐκ καὶ τοὺς εἶπαν ὅτι ὅλα ἔγιναν ἀπὸ παρεξήγηση, γιατὶ τοὺς περίμεναν σὲ ἄλλο σημεῖο καὶ γι' αὐτὸ τοὺς ζή-

τησαν συγγνώμη. Μᾶλλον ὅμως ἐπρόκειτο περὶ σκηνοθεσίας τῆς ἰντέλλιντζενς σέρβις γιὰ νὰ κάνουν ἐπαλήθευση τῆς ταυτότητός των.

Πῆγαν στὴ Χάγη στὸ γραφεῖο τοῦ Ταξιάρχου Στῆβενς, ὅπου ἔγινε συζήτηση ἐπὶ 3.30′ ὥρες καὶ τελικὰ συνεφώνησαν στὰ ἑξῆς σημεῖα: Τὴν πολιτικὴ ἀνατροπὴ τοῦ Χίτλερ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ ἀμέσως ὑπογραφὴ εἰρήνης μὲ τὶς δυτικὲς δυνάμεις, μὲ ἀποκατάσταση τῆς Αὐστρίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Πολωνίας. Ἐπάνοδος τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας στὴν περιοχὴ τῆς στερλίνας. Δυνατότης ἐπιστροφῆς στὴ Γερμανία τῶν ἀποικιῶν ποὺ εἶχε πρὸ τοῦ Α′ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ ταξίαρχος Στῆβενς ἐπεκοινώνησε μὲ τὸ Λονδῖνο καὶ μετὰ μισὴ ὥρα εἶπε πὼς ὁ λόρδος Χάλιφαξ δὲν συμφωνοῦσε πλήρως, πάντως ἐντὸς τῆς ἑσπέρας θὰ ἐδίδετο κατηγορηματικὴ ἀπάντηση. Ὅταν ὁ ταξίαρχος Στῆβενς εἶχε πάει νὰ συνεννοηθῇ τηλεφωνικῶς μὲ τὸ Λονδῖνο, σὲ μιὰ στιγμή, ὁ πλοίαρχος Μπέστ ρώτησε τὸ Σέμελ σιγανὰ καὶ μὲ κάποια μυστικότητα «ἀλήθεια κ. Σέμελ φορᾶτε πάντοτε μονόκλ;». Ὁ Σέμελ τοῦ ἀπάντησε μὲ ἑτοιμότητα καὶ ἤρεμα: «τί σύμπτωση κ. Μπέστ! κι' ἐγὼ ἤθελα νὰ σᾶς ρωτήσω γιὰ τὸ ἴδιο πρᾶγμα!».

Κατόπιν οἱ γερμανοὶ ἐφιλοξενήθησαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχο Μπέστ στὴν ἔπαυλη ἑνὸς συναδέλφου του, ὅπου ἐδείπνησαν. Ἐκεῖ ἦταν καὶ ὁ πράκτορας Φ. 479, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ ἐκνευρισμένος.

Τὸ βράδυ στὶς 9 μιὰ κούρσα παρέλαβε τοὺς γερμανοὺς καὶ τοὺς πῆγε στὰ γραφεῖα μιᾶς ὁλλανδικῆς ἑταιρίας, ποὺ χρησίμευε γιὰ νὰ καλύπτῃ τὶς κινήσεις τῶν μυστικῶν βρεταννικῶν ὑπηρεσιῶν, γιὰ μιὰ τελευταία συνάντηση. Ἐκεῖ τοὺς ἐφωδίασαν μ' ἕνα δέκτη καὶ πομπὸ ἀσυρμάτου ἀγγλικῆς κατασκευῆς, καθὼς καὶ μ' ἕνα εἰδικὸ κώδικα μὲ τὸν ὁποῖο θὰ μποροῦσαν νὰ κρατοῦν ἐπαφὴ μὲ τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς ἰντέλλιντζενς σέρβις, στὴ Χάγη, Ἀφοῦ συνεφωνήθη ἡ προσεχὴς συνάντηση νὰ ὁρισθῇ μὲ τὸν ἀσύρματο, ὁ πλοίαρχος Μπέστ τοὺς συνώδευσε μέχρι τὰ σύνορα.

Τὴν ἑπομένη ἑβδομάδα οἱ ἄγγλοι ζήτησαν νέα συνάντηση, ἀλλὰ ὁ Χίτλερ εἶχε τὴ γνώμη ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ συνεχισθῇ ἡ ἐπιχείρηση αὐτή. Παρὰ ταῦτα ὁ Σέμελ ἀπὸ δική του πρωτοβουλία κανόνισε συνάντηση μὲ τοὺς ἄγγλους καὶ μάλιστα πρότεινε νὰ συνοδεύσῃ τὸ στρατηγὸ (τὸν ὑποτιθέμενο ἀρχηγὸ τῆς συνωμοσίας) στὸ Λονδῖνο, ὅπου θὰ ἐπαίρνοντο τελικὰ ἀποφάσεις ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Οἱ ἄγγλοι ἐδέχθησαν καὶ μάλιστα διάθεσαν καὶ εἰδικὸ ἀεροπλάνο γιὰ τὴ μεταφορὰ ἀπὸ τὸν ὁλλανδικὸ ἀερολιμένα Σίπχουλ, ὅπου θὰ συνηντῶντο. Ὁ Σέμελ σχεδίαζε νὰ παρουσιάσῃ ὡς στρατηγὸ ἕνα βιομήχανο, ἔφεδρο ἀξιωματικὸ καὶ ἀξιωματοῦχο τῶν Ἐς-Ἐς.

Πέρασε λοιπὸν ὁ Σέμελ καὶ πάλι τὰ σύνορα καὶ συναντήθηκε γιὰ λίγο μὲ τοὺς ἄγγλους μίλησε δὲ μαζί τους πῶς καὶ πότε θὰ κανόνιζαν τὴ συνάντηση μὲ τὸ στρατηγό. Ὅταν ὅμως γύρισε ὁ Σέμελ τὸ βράδυ στὸ Ντύσελντορφ, ὅπου ἔμενε, τὸν συνάντησε ἕνας ἀξιωματοῦχος τῶν Ἐς-Ἐς, ὁ ὁποῖος εἶχε φέρει μαζί του ἕνα εἰδικὸ ἀπόσπασμα, ποὺ ἐστάλη ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους του γιὰ τὴν προσωπική του ἀσφάλεια.

Ὁ Σέμελ συνεννοήθηκε μὲ τὸν ἀξιωματικὸ αὐτὸν τῶν Ἐς-Ἐς καὶ τοῦ ἐξήγησε ὅτι τὴν ἑπομένη ἡμέρα ἴσως ἀναχωροῦσε μὲ τοὺς ἄγγλους πράκτορες στὸ Λονδῖνο, συνεφώνησε δὲ μαζί του τὰ ἑξῆς: Ἂν ἡ ἀναχώρησή του ἐγίνετο ἑκουσίως θὰ τοῦ ἔκανε ἕνα σημεῖο γιὰ νὰ καταλάβῃ, ἂν ὅμως ἐγίνετο ἀκουσίως θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν προστατεύσῃ. Κατὰ τὴ νύκτα ὅμως ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐς-Ἐς Χίμλερ, τὸν πῆρε στὸ τηλέφωνο καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁπότε μίλησε ὁ Χίτλερ στὴν ἱστορικὴ Βρασερὶ τοῦ Μονάχου ἔγινε ἀπόπειρα δολοφονίας του, διότι ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρησή του ἐξερράγη βόμβα καὶ ἐσκοτώθηκαν πολλὰ στελέχη τοῦ κόμματος. Ὁ Χίτλερ πίστευε ὅτι ἡ ἀπόπειρα ὠργανώθη ἀπὸ τὴν ἰντέλλιτζενς σέρβις καὶ διέταξε νὰ ἀπαχθοῦν οἱ πράκτορες μὲ τοὺς ὁποίους εἶχε συνδεθῇ καὶ νὰ ὁδηγηθοῦν στὸ Βερολῖνο.

Ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ ἦταν πολὺ δύσκολη, γιατὶ ἡ συνοριακὴ αὐτὴ περιοχὴ τοῦ Βένλο ἐφρουρεῖτο καλὰ ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδούς. Ἀφοῦ μελέτησε τὴν ὑπόθεση αὐτὴ μὲ τὸν ἀξιωματικὸ τῶν Ἐς-Ἐς, κατέληξε στὸ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρηθῇ αἰφνιδιαστικὴ ἀπαγωγὴ τῶν πρακτόρων τῆς ἰντέλλιτζενς σέρβις. Δηλαδὴ μόλις θὰ προχωροῦσαν μὲ τὴ μπούκ οἱ ἄγγλοι πρὸς τὸ σημεῖο συναντήσεως, θὰ ἔμπαιναν τ' αὐτοκίνητα τῶν Ἐς-Ἐς ὁλοταχῶς στὴν Ὁλλανδία, θὰ συνελάμβαναν τοὺς ἄγγλους καὶ θὰ τοὺς μετέφεραν ἀμέσως στὴ Γερμανία. Ὁ ἀξιωματικὸς τῶν Ἐς-Ἐς ἔκρινε σκόπιμο ὅπως ὁ Σέμελ (δηλαδὴ ὁ Σέλλενμπεργκ) μὴ λάβῃ μέρος προσωπικῶς στὴν ἐπιχείρηση αὐτή, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ τοὺς ἄγγλους στὸ καφενεῖο καὶ ὅταν θὰ ἔβλεπε τὴ μπούκ νὰ πλησιάζῃ νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ νὰ φύγῃ ὁλοταχῶς.

Πραγματικά, ὅταν ἔφθασε ἡ μπούκ, βγῆκε ὁ Σέμελ καὶ προχωροῦσε πρὸς αὐτή, ἀμέσως ὅμως πλησίασε τὸ αὐτοκίνητο τῶν Ἐς-Ἐς καὶ ἀκούστηκαν πυροβολισμοί. Τὸ αὐτοκίνητο τῶν Ἐς-Ἐς ἦταν σταθμευμένο πίσω ἀπὸ τὸ κτίριο τοῦ γερμανικοῦ τελωνείου καὶ ὥρμησε ἀπὸ ἐκεῖ, παραβιάζοντας τὴ συνοριακὴ ζώνη. Ὁ πλοίαρχος Μπέστ ὡδήγοῦσε τὴν μπούκ καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Κόπενς πήδηξε ἀμέσως ἔξω καὶ μ' ἕνα πιστόλι ἀπειλοῦσε τὸ Σέμελ. Τότε ὁ ἀξιωματικὸς τῶν Ἐς-Ἐς πρόβαλε καὶ ἄρχισε μιὰ μονομαχία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κόπενς. Σὲ λίγο ὁ Κόπενς ἔπεσε τραυματισμένος, ἀργότερα δὲ πέθανε, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἄνδρες τῶν Ἐς-Ἐς πῆραν τὸν Μπέστ καὶ τὸν Στῆβενς καὶ ἔφυγαν ὁλοταχῶς γιὰ τὸ Ντούσελντορφ. Ὁ Μπέστ, ὁ Στῆβενς καὶ ὁ ὁλλανδὸς ὁδηγὸς σωφὲρ ἀπήχθησαν στὸ Βερολῖνο καὶ ἀπηλευθερώθησαν τὸ 1945, μετὰ τὴ λῆξι τοῦ πολέμου.

Μετὰ τὴν ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Χίτλερ, ἐκινήθη ὅλος ὁ μηχανισμὸς τῆς γκεστάπο καὶ τῆς ἐγκληματολογικῆς ἀστυνομίας. Καίτοι ὁ Χίτλερ πίστευε ὅτι ἡ ἀπόπειρα ὠργανώθη ἀπὸ τὴν ἰντέλλιτζενς σέρβις, ἀπεδείχθη ὅτι ἔγινε ἀπὸ ἕνα ξυλουργὸ ὀνόματι Ἔλζερ, ὁ ὁποῖος συνελήφθη προσπαθώντας νὰ περάσῃ τὰ ἑλβετικὰ σύνορα καὶ ὁ ὁποῖος ἀρχικῶς κατέθεσε ὅτι ὁ ἴδιος προσωπικῶς ἐσκέφθη νὰ δολοφονήσῃ τὸν Χίτλερ, ἀργότερα ὅμως κατέθεσε ὅτι καὶ δύο ἄλλα πρόσωπα τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῆ νὰ τὸν φυγαδεύσουν στὸ ἐξωτερικό, δὲν γνώριζε ὅμως τὴν πραγματικὴ ταυτότητα τῶν προσώπων αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἄποψη τοῦ Σέλλενμπεργκ στὴν ὑπόθεση αὐτὴ εἶχε ἀνάμιξη ἡ ὀργάνωση τοῦ «μαύρου μετώπου» τοῦ Ὄττο Στράσερ καὶ ὅτι ἡ ἰντέλλιτζενς σέρβις ἁπλῶς τὴν καθωδηγοῦσε.

Ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ μέσα ἐχρησιμοποιήθησαν στὸν Ἔλζερ γιὰ νὰ κατορθώσουν νὰ βροῦν τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα συνειργάσθη, ἀλλὰ δὲν πέτυχαν τίποτε. Ἐπέμενε ὅτι ἔκανε τὴν ἀπόπειρα ἀπὸ μῖσος πρὸς τὸν Χίτλερ, γιατὶ ἕνας ἀδελφός του ἐστάλη σὲ στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Τὸν ἔβαλαν ἐπίσης καὶ ἔφτιαξε καὶ πάλι μιὰ βόμβα ὅμοια μὲ κείνη ποὺ ἐχρησιμοποιήθη στὸ Μόναχο. Τέλος ἕνας ψυχαναλυτὴς ἔκανε τὴν ὀρθώτερη διάγνωση τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἐλατηρίων τοῦ Ἔλζερ. Εἶπεν ὅτι ὁ δολοφόνος εἶχε συμπλέγματα κατωτερότητος ποὺ ἀνεφέροντο σὲ τεχνικὰ ζητήματα καὶ τὰ ὁποῖα ἐξεδηλώνοντο μὲ τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τοῦ νὰ παρουσιάσῃ κάποιο ἔργο ἀξιοσημείωτο. Αὐτὸ ὠφείλετο σὲ μιὰ ἀφύσικη ἀνάγκη, ποὺ τὴ δυνάμωνε ἡ δίψα τῆς ἐκδικήσεως, γιὰ τὴν προβαλλομένη ἀδικία τῆς ὁποίας θῦμα ὑπῆρξεν ὁ ἀδελφός του. Σκοτώνοντας τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Γ' Ράϊχ θὰ εὕρισκαν διέξοδο ὅλα αὐτὰ τὰ συμπλέγματα, γιατὶ θὰ γινόταν αὐτὸς ὁ ἴδιος διάσημος καὶ γιατὶ θὰ ἐδικαιώνετο ἠθικῶς, ἀφοῦ θὰ εἶχεν ἀπαλλάξει τὴ Γερμανία ἀπὸ ἕνα θανάσιμο κίνδυνο. Ἡ ἔρευνα ἀπέδειξε ὅτι παρόμοια φαινόμενα δὲν ἦσαν σπάνια καὶ στὴν οἰκογένεια τοῦ Ἔλζερ.

(Συνεχίζεται)

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

III. Τροποποίησις Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

στ) Προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ προφυλακισθέντος κατηγορουμένου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος συνεπληρώθη τὸ ἄρθρον 285 Κ.Π.Δ. πρὸς πλήρωσιν κενοῦ ἀνακύψαντος κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης.

Τὸ ἄρθρον 16 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 16

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 285 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προφυλακίσεως, συνταχθείσης ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν πλημμελειοδικῶν, ἢ τῷ διευθύνοντι τὰς φυλακάς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 474 παράγρ. 1, διαβιβάζεται δ' εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀμελητὶ μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸ συμβούλιον ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως». (1)

---

(1) Οὕτω τὸ ἄρθρον 285 Κ.Π.Δ. διεμορφώθη ὡς ἑξῆς : Ἄρθρον 285. Προσφυγὴ τοῦ προφυλακισθέντος. 1. Κατὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς προφυλακίσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν. Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν (πρότερον ὡρίζετο 15) ἀπὸ τῆς προφυλακίσεως, συνταχθείσης ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ τῷ διευθύνοντι τὰς φυλακάς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 474 § 1, διαβιβάζεται δ' εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀμελητὶ μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως. 2. Ἡ προσφυγὴ δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν. 3. Ἐὰν τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως ἐξεδόθη βάσει βουλεύματος δικαστικοῦ συμβουλίου, κρίναντος ἐπὶ σχετικῆς διαφωνίας ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως, δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγή. 4. Καὶ ἀσκηθείσης προσφυγῆς, ὁ ἀνακριτὴς ἐξακολουθεῖ ἄνευ διακοπῆς τὴν ἀνάκρισιν.

Τὸ ἄρθρον 474 Κ.Π.Δ. ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔκθεσις καὶ λόγοι ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 473 ἡ ἄσκησις τοῦ ἐνδίκου μέσου γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν (ἢ τὸ βούλευμα) δικαστηρίου ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει προσωρινῶς ὁ δικαιούμενος. Ἐὰν οὗτος κρατῆται ἐν φυλακῇ δήλωσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος αὐτήν. Περὶ τῆς δηλώσεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του (ἄρθρ. 465 § 1) καὶ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ δήλωσις. Ὁ Εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ τηλεγραφικῶς ὅτε τὸ ἔνδικον μέσον θεωρεῖται ἀσκηθὲν ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ τηλεγραφήματος. Ἡ ἔκθεσις, ἐὰν γίνῃ ἐνώπιον γραμματέως ἄλλου, ἐκτὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακήν, πέμπεται αὐθωρεὶ εἰς τὸν γραμματέα τοῦτον. 2. Ἐν τῇ ἐκθέσει πρέπει, νὰ ἐκτίθενται καὶ οἱ δι' οὓς ἀσκεῖται τὸ ἔνδικον μέσον λόγοι.

Περὶ τῶν περιπτώσεων τῆς προφυλακίσεως ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 282 Κ.Π.Δ.. Κατ' αὐτὸ ἡ προφυλάκισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ κακουργημάτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑφίστανται σοβαραὶ ὑπόνοιαι ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, ὑπόνοιαι δηλ. καθιστῶσαι σφόδρα πιθανὴν τὴν ἐνοχὴν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἁπλῶς ὑποψίαι ὡς ὡρίζετο ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 212 τῆς καταργηθείσης Ποινικῆς Δικονομίας μας.

Προφυλάκισις κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν διατάσσεται καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἀπειλεῖται κατ' αὐτῶν ποινὴ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, ὁ δὲ κατηγορούμενος εἶναι: α) ἀλλοδαπὸς ἢ β) ὕποπτος φυγῆς ἢ γ) ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος.

Προφυλάκισις δύναται νὰ διαταχθῇ ἐπίσης ἐπὶ παντὸς πλημμελήματος καταληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ κατὰ τὴν κατ' ἄρθρον 419 Κ.Π.Δ., ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχῃ οὐδεμία τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων. (1)

Ὑποχρεωτικῶς διατάσσεται προφυλάκισις καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων πλημ/των προβλεπομένων παρ' εἰδικῶν ποινικῶν νόμων, ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχῃ περίπτωσίς τις τοῦ ἄρθρου 282 Κ.Π.Δ.. Τοῦτο λ.χ. συμβαίνει ἐπὶ τοῦ πλημ/τος τοῦ ἄρθρου 11 Ν.Δ. 3084/54 «Περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν φαρμάκων κλπ.».

Κατὰ τῶν κατηγορουμένων ἐφήβων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 121 § 1 καὶ 127 Π.Ν., προφυλάκισις διατάσσεται μόνον ἂν κατὰ τοῦ τελεσθέντος ὑπ' αὐτῶν κακουργήματος ἀπειλῆται ποινὴ καθείρξεως ἀνωτέρα τῶν 10 ἐτῶν.

ζ) Πότε ἐπιτρέπεται καὶ ὑπό τίνων διατάσσεται προσωρινὴ ἀπόλυσις τῶν προφυλακισθέντων.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετικοῦ διατάγματος προσέθηκε δευτέραν περίοδον εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 295 Κ.Π.Δ. τοῦ ὁμιλοῦντος περὶ τῶν ἁρμοδίων νὰ διατάξωσι τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τῶν προφυλακισθέντων. Παραθέτομεν ἤδη τὰς διατάξεις, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 295 καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ ἄρθρου 293 Κ.Π.Δ. πρὸς συσχετισμόν. Αὗται ἔχουν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 293

Πότε διατάσσεται (ἡ προφυλάκισις)

1. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις διατάσσεται αὐτεπαγγέλτως ἢ αἰτήσει τοῦ κατηγορουμένου ἐν οἱαδήποτε στάσει τῆς προδικασίας καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως. 2. Ἐπὶ τῶν κακουργημάτων ὅμως τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως, τοῦ βιασμοῦ καὶ τῆς ἀποπλανήσεως παίδων, ἀκουσίας ἀπαγωγῆς, ἐκβιάσεως καὶ ληστείας, τετελεσμένων ἢ ἀποπειραθέντων, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις δὲν δύ-

(1) Ἄρθρον 419 Κ.Π.Δ.

Κράτησις τοῦ κατηγορουμένου

1. Ὁ Εἰσαγγελεύς, προκειμένης ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν ἐπομένην ἀπὸ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου ἡμέρας, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐν τῷ κρατητηρίῳ τῆς Ἀστυνομίας κράτησίν του, ἥτις ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν καταστῇ δυνατὴ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἡ σύγκλησις τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ εἰσαγωγὴ τῆς ὑποθέσεως, ὁ Εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸν ἀνακριτήν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς προθεσμίας 24 ὡρῶν, μὴ παρατεινομένης οὐδ' αἰτήσει τοῦ κατηγορουμένου, νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ αὐτοῦ, δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἱανδήποτε ἀνακριτικὴν πρᾶξιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν. Ἡ προφυλάκισις διατάσσεται κατὰ τὸ ἄρθρον 283 δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικον μέσον, οὐδ' ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἀπόλυσις, ἀλλ' ὁ ἀνακριτὴς πέμπει ἀμέσως τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ἄνευ ἄλλης προδικασίας εἰς τὸ ἀκροατήριον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

ναται νὰ διαταχθῇ εἰμὴ μετὰ πάροδον μηνὸς ἀφ' ἧς ἤρξατο κατὰ τὸ ἄρθρον 284 ἡ προφυλάκισις.

Ἄρθρον 295 (ὡς διεμορφώθη)

Ὑπὸ τίνος διατάσσεται (ἡ προφυλάκισις)

1. Κατὰ μὲν τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως ἁρμόδιος νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν εἶναι ὁ ἀνακριτής, ἐκδίδων διάταξιν ἠτιολογημένην, κατόπιν ἐγγράφου προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, μετὰ δὲ τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως καὶ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον ἀκροατήριον, εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἀκροατήριον, ἁρμόδιον εἶναι τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἐὰν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ, ἄλλως τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν καθίσταται ἁρμόδιον καὶ ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον του, εἰσαχθεῖσα συνεπείᾳ ἐφέσεως, ἢ κατ' ἄρθρον 308 § 3 καὶ 4 καὶ ἂν ἔτι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν εἶχεν ἤδη ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως. Ἁρμόδιον ἐπίσης εἶναι τὸ δικαστήριον ἐν ἀναβολῇ ἢ ματαιώσει τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως διατάσσον συγχρόνως ταύτην (ἄρθρ. 301, § 1).

2. Προκειμένου νὰ διαταχθῇ αὐτεπαγγέλτως ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ καλέσῃ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, ἵνα ὑποβάλῃ τὰς παρατηρήσεις του. Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, αἱ παρατηρήσεις αὗται ὑποβάλλονται μετὰ τῆς προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, δυναμένου νὰ καλέσῃ πρὸς τοῦτο τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα. Ὅταν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν διατάσσῃ τὸ δικαστήριον, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ κατηγορουμένου, ἀκούεται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, ἂν εἶναι παρών.

Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἀπαγορεύεται ἀπολύτως: α) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 419 Κ.Π.Δ., β) ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ψηφ. Γ' τοῦ 1946 προβλεπομένων παραβάσεων (ἄρθρον 15 § 1, α αὐτοῦ) καὶ γ) ἐπὶ τοῦ Α.Ν. 509 τοῦ 1947 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους κλπ.» (ἄρθρον 7 § 1 αὐτοῦ), κυρωθέντος διὰ τοῦ ψηφ. ΜΗ' καὶ ΞΑ' τοῦ 1948.

Ἐν ἄρθρῳ 25 § 1 ὁρίζονται τὰ ἁρμόδια ὄργανα τῆς δικαιοσύνης, τὰ διατάσσοντα τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν. Ταῦτα εἶναι:

α) ὁ ἀνακριτὴς διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως καὶ μέχρι τῆς περατώσεως αὐτῆς. Ὡς περάτωσις τῆς ἀνακρίσεως νοεῖται ἐνταῦθα τὸ χρονικὸν σημεῖον καθ' ὃ ὁ ἀνακριτὴς διαβιβάζει τὴν ἀνάκρισιν περαιωμένην εἰς τὸν εἰσαγγελέα (ἄρθρον 308 § 1) περὶ οὗ κατωτέρω)

β) τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως καὶ

γ) τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν μόνον ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν (ὡς μέχρι τοῦδε ὡρίζετο), ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιόν του, εἰσαχθεῖσα συνεπείᾳ ἐφέσεως ἢ κατ' ἄρθρον 308 § 3 καὶ 4 καὶ ἂν ἔτι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν εἶχεν ἤδη ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας.

δ) Τὸ δικαστήριον ἀλλὰ μόνον ὅταν ἀναβάλληται ἢ ματαιοῦται ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, ὅτε ἀποφασίζει συγχρόνως καὶ περὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

η) Περάτωσις τῆς κυρίας ἀνακρίσεως.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἐξεταζομένου Ν.Δ. ἀντικατέστησε τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 308 Κ.Π.Δ., ὅπερ ἤδη διεμορφώθη ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 308

Περάτωσις τῆς κυρίας ἀνακρίσεως

1. Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ κυρία ἀνάκρισις κηρύσσεται περατωμένη παρὰ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πρὸς τοῦτο διαβιβάζονται ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις, ἐὰν δὲν ἤθελε κρίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ ταῦτα εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον περὶ ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς παύσεως τῆς περαιτέρω διώξεως ἢ περὶ παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατ' αὐτοῦ.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι καὶ προφορικῶς τῷ εἰσαγγελεῖ καὶ πρὸ τῆς καταρτίσεως τῆς προτάσεώς του ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι γνῶσιν ταύτης. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν γνωστοποιήσαντα ἂν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως τὸν ἐν αὐτῇ διωρισμένον ἀντίκλητον, ὅπως προσέλθῃ καὶ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἂν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, τοιαύτη εἰδοποίησις δὲν γίνεται. Δὲν κωλύεται ὅμως ἐντεῦθεν ὁ διάδικος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς Εἰσαγγελίας ἀντίγραφον τῆς προτάσεως.

3. Ἡ κυρία ἀνάκρισις ἐπὶ πλημμελήματι περατοῦται καὶ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. Ὅπως διατάξῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς τὴν ἀπ' εὐθείας κλῆσιν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 322, τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως δυναμένου, ἐν παραδοχῇ τῆς προσφυγῆς, νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸ συμβούλιον, εἴτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ὅτε αὕτη περατοῦται διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου. Ἡ παράγ. 2 τοῦ ἄρθρου 245 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα. Περὶ τῆς διαρκείας ἢ μὴ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν ἀμετακλήτως.

4. Γενομένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἐὰν ἐκ ταύτης προκύψουν ἀρκοῦσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, ἐὰν συμφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τῶν δύο προηγουμένων, ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 318 τοῦ παρόντος κώδικος.

5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἂν συγκατηγοροῦνται πρόσωπα καθ' ὧν δὲν προκύπτουσιν ἐνδείξεις. Καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ἀκολουθεῖται ἡ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διαδικασία κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Εἰς πάσας τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις περιπτώσεις, ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει πρὸ τῆς διαβιβάσεως τῆς δικογραφίας εἰς τὸν Εἰσαγγελέα νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς διαδίκους τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ἵνα ἀσκήσωσι τὰ ἐκ τῶν ἄρθρων 101, 106, 107 καὶ 108 δικαιώματα αὐτῶν. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἀνακριτοῦ διωρισμένων δικηγόρων, πρὸς ὃν γίγνεται ἡ γνωστοποίησις αὕτη. Προκειμένου ὅμως περὶ διαδίκων κατοικούντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, γνωστοποίησις γίνεται μόνον ἐὰν ἔχωσιν οὗτοι διορίσει ἀντίκλητον.

(Συνεχίζεται)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΕΤΩΝ 1957-1960 ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **Δ. ΜΥΛΩΝΑ**

Τὸ θέμα τῆς ἐγκληματικότητος δὲν εἶναι ἁπλοῦν. Εἶναι σύνθετον, στενὰ συνδεδεμένον μὲ κοινωνικά, οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ ἀκόμη προβλήματα. Καὶ ἕνα σύνθετο πρόβλημα ἔχει ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ καὶ ἐρευνηθῇ ἀπὸ ὅλες του τὶς πλευρές, ἀπὸ εἰδικοὺς καὶ ἁρμοδίους, ὥστε τὰ συμπεράσματα ποὺ θὰ βγοῦν νὰ εἶναι ἱκανὰ νὰ δώσουν σὲ κάθε ἁρμόδιο μὲ τὴν καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν πρόληψι αὐτοῦ, τὴν δυνατότητα νὰ πάρῃ τὰ νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ ἐκεῖνα μέτρα ποὺ θὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασι. Δὲν εἶναι δυνατόν, οὔτε τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα μόνα τους νὰ περιορίσουν τὴν ἐγκληματικότητα διὰ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως, οὔτε οἱ δικασταὶ διὰ τῆς ἐπιβολῆς αὐστηρῶν ποινῶν. Ὁ ἐγκληματίας τῆς οἱασδήποτε μορφῆς, οὔτε εἰδοποιεῖ τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι θὰ διαπράξῃ ἔγκλημα, οὔτε καὶ κανένα ἀναγνωριστικὸ σημάδι ἔχει, ὥστε νὰ παρακαλουθῆται καὶ ἐγκαίρως νὰ προληφθῇ τὸ ἔγκλημα. Φυσικὰ ὑπάρχει ἡ ἐξαίρεσις τῶν ὑποτρόπων καὶ μάλιστα εἰδικῶν ἐγκληματικῶν πράξεων ὅπως ἡ κλοπή, διάρρηξις, ναρκωτικά, σωματεμπορία, παραχάραξις καὶ ἄλλα ἀδικήματα ὅπου οἱ καθ' ἕξιν ἐγκληματικοὶ τύποι παρακολουθοῦνται. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ παρακολουθήσῃ ἡ Ἀστυνομία ἕνα φόνον, ἕνα βιασμόν, μίαν ἐξύβρισιν, ἕνα ἐμπρησμόν, μίαν νοθείαν καὶ τόσα ἄλλα ἀδικήματα ποὺ ὁ ἐγκληματίας εἶναι ἄγνωστος καὶ πολλὲς φορὲς ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις δὲν γίνεται κατὰ συνείδησιν. Εἶναι τοῦτο ἀδύνατον. Ἔτσι πρέπει νὰ συνεργασθοῦν πολλοὶ παράγοντες ὥστε διὰ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ νὰ ἔχωμεν δύο τινά : Πρῶτον τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὶς ἐγκληματικὲς πράξεις καὶ δεύτερον τὴν συνδρομὴν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν βοήθειάν τους στὴ διαλεύκανσι τῆς πράξεως, τὰ αἴτια αὐτῆς καὶ τὴν σύλληψι τοῦ δράστου.

Πολλὰ εἶναι τὰ ἐγκλήματα ποὺ διαπράττονται κάθε μέρα. Ἄλλα τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως καὶ ἄλλα κατ' ἔγκλησιν τοῦ θύματος. Καὶ ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τὰ ζητήματα τὰ κατατάσσει σὲ 32 βασικὲς κατηγορίες. Ἔργον τώρα τῶν ἁρμοδίων εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν στατιστικῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ κατηγορίαν, ὥστε νὰ συναχθοῦν ἐποικοδομητικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἔργου τῆς καταστολῆς ἢ περιορισμοῦ τῆς ἐγκληματικότητος.

Κατὰ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα τὸ σύνολον τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος 1958, βάσει τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, σὲ 77.446.

Κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα περιοχῆς Ἐφετείου ἡ ἐγκληματικότης παρουσιάζεται ὡς εἰς τὸν πίνακα Α'.

Μὲ βάσιν τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα γίνεται καταφανὲς ὅτι ἡ περιοχὴ τῆς Πρωτευούσης ἔρχεται πρώτη σὲ ἐγκληματικὲς πράξεις, πρῶτον λόγῳ πληθυσμοῦ καὶ δεύτερον, διότι οἱ ἐγκληματίαι, κυρίως οἱ καθ' ἕξιν, πάντοτε συγκεντροῦνται εἰς τὰ μεγαλύτερα καὶ πολυανθρωπότερα ἀστικὰ κέντρα, ὅπου ἡ παρακολούθησις εἶναι δυσχερεστέρα καὶ ὡς πιστεύουν, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐγκληματικῆς πράξεώς των, δύναται νὰ παραμείνῃ ἀτιμώρητος. Πλέον ὅμως αὐτῶν καὶ τὰ ὑποψήφια θύματα, κυρίως τῶν ἁπατεώνων εἶναι περισσότερα.

Ἔτσι τὸ ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, κυρίως τῶν μεγάλων Πόλεων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Πρωτευούσης, εἶναι τεράστιον καὶ ἐν συγκρίσει μὲ τὸν διατιθέμενον ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐκπληκτικόν, ὄχι τόσον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, ἀλλὰ τὴν πρόληψιν αὐτῆς.

ΠΙΝΑΞ Α'

Περιοχὴ Ἐφετείου	Ἐγκληματικαὶ πραξεις	Σύνολον πληθυσμοῦ
Ἀθηνῶν	34.464	2.066.881
Αἰγαίου	2.425	407.286
Δωδεκανήσου	884	121.480
Θεσσαλονίκης	8.159	1.266.168
Θράκης	4.347	593.783
Ἰωαννίνων	2.842	283.244
Κερκύρας	1.442	152.713
Κρήτης	3.977	462.124
Λαρίσης	5.535	806.779
Ναυπλίου	5.661	771.877
Πατρῶν	6.620	760.466
Ἀναθεωρ. Δικαστήριον	1.090	

Ἕνα βασικὸν στοιχεῖον ποὺ μᾶς δίδουν τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα εἶναι ἡ κατηγορία τῶν ἀδικημάτων. Κατὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔχομεν τὸν πίνακα Β'.

ΠΙΝΑΞ Β'

Ἀδικήματα	Καταδίκαι
Ἐργατικὴ Νομοθεσία — Αὐτοκίνητα — Λαθρεμπόριον — Χαρτοπαικτικαὶ Λέσχαι κ.λ.π.	17.915
Κλοπαὶ καὶ γενικὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας	13.376
Ἐξύβρισις — Δυσφήμησις	11.855
Σωματικαὶ Βλάβαι	11.338
Παράβασις Ἀγοραρανομικοῦ Κώδικος	7.522
Ἀπαγωγαὶ — Αὐτοδικίαι — Κατακράτησις κ.λ.π.	4.101
Χρεωκοπία — Τοκογλυφία — Ἐκβίασις — Αἰσχροκέρδεια	1.897
Διγαμία — Μοιχεία κ.λ.π.	1.530
Βλασφημία κ.λ.π.	1.228
Ἀλητεία — Ἐπαιτεία	973
Ψευδορκία κ.λ.π.	968
Βιασμός, Ἀσέλγεια, Αἱμομιξία, Σωματεμπορία, Ἀποπλάνησις Παίδων	882
Ἐμπρησμοί, Δηλητηριάσεις, Νοθεία τροφίμων .κ.λ.π.	845
Ἀνθρωποκτονίαι, Παιδοκτονίαι, Ἀμβλώσεις	671
Ἀντίστασις κατὰ τῆς Ἀρχῆς, Ἀπείθεια κ.λ.π.	661
Παράνομος Ἀποδημία	387
Πλαστογραφία — Ψευδὴς βεβαίωσις	333
Ναρκωτικὰ	248
Δωροδοκία, Ὑπεξαίρεσις	246
Ἀσφάλεια Συγκοινωνιῶν	234
Κατασκοπεία — Προδοσία	118
Ἐπιβουλὴ τῆς Δημοσίας Τάξεως	75
Παράβασις Γ' Ψηφίσματος	16
Ἄλλα ἀδικήματα	43

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων γίνεται καταφανές, ὅτι τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν τὰ ἀδικήματα τῶν εἰδικῶν ποινικῶν νόμων, ὡς εἶναι τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, περὶ αὐτοκινήτων, προστασίας συναλλάγματος κ.λ.π. δηλ. ἀδικήματα ὄχι ἀξιόλογα καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τὴν διάθεσιν τῆς ἐγκληματικότητος, διότι συνήθως ἀφοροῦν τὴν μὴ τήρησιν ὡρισμένων εἰδικῶν διατάξεων, ποινικῶς βέβαια κολασίμων. Καὶ ἡ πλειονότης τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸν τομέα τῆς προλήψεως δὲν εἶναι ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ κυρίως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, ἡ ὁποία καὶ ἔχει ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρέωσιν νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐργατικῶν νόμων.

Τὴ δευτέρα θέσι κατέχουν τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας, ἤτοι : κλοπή, ὑπεξαίρεσις, ληστεία, φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας, ζωοκλοπαί κ.λ.π. καθαρῶς ποινικὰ ἀδικήματα μὲ πρώτην τὴν περιοχὴν τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὅπου ἐσημειώθησαν 9.920 καταδίκαι ἐπὶ συνόλου 13.376. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ μαρτυρεῖ, ὅτι λόγῳ τῆς συρροῆς εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτευούσης μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων, προερχομένων ἐξ ἄλλων περιφερειῶν, τὰ ἀδικήματα τῆς κλοπῆς ἔχουν πολλαπλασιασθῆ. Καὶ ἀκολουθοῦν τὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς τιμῆς, ἐξύβρισις καὶ δυσφήμησις, ποὺ κυρίως ὀφείλονται εἰς τὸ εὐερέθιστον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος καὶ τὴν μανίαν μιᾶς ὄχι μικρᾶς μερίδος νὰ ὑποβάλλουν μηνύσεις δι' ἀσήμαντα γεγονότα. Τὰ ἀδικήματα « σωματικαὶ βλάβαι » κυρίως ἀφοροῦν δυστυχήματα ἀπὸ αὐτοκίνητα τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἔχει αὐξηθῆ σημαντικὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Μὲ τὴν μελέτην τῶν ἀνωτέρω στατιστικῶν στοιχείων βλέπει ὁ ἐρευνητὴς ὅτι τὰ καθαρῶς ἐγκληματικὰ ἀδικήματα ὅπως εἶναι αἱ ἀπαγωγαί, βιασμοί, ἀσέλγειαι, ἀποπλανήσεις παίδων, ἀνθρωποκτονίαι, πλαστογραφίαι, ναρκωτικὰ κ.λ.π. εἶναι σχετικῶς ἐλάχιστα καὶ σὲ ποσοστὸν δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 10 ἀνὰ 100.000 κατοίκους. Καὶ τὸ ποσοστὸν αὐτὸ χρόνο μὲ τὸ χρόνο κατέρχεται, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ 1957 ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικασθέντων ἀτόμων ἀνήρχετο σὲ 85.827 καὶ κατῆλθε κατὰ τὸ 1958 σὲ 77.446 ἄτομα μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη μείωσι κατὰ τὸ 1959 καὶ 1960. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν κατασταλτικὰ καὶ προληπτικὰ τοῦ ἐγκλήματος μέτρα. Ἀλλά, ἐνῷ γενικῶς παρατηρεῖται μείωσις τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, ἡ ἐπὶ μέρους μελέτη τῶν στατιστικῶν στοιχείων τῶν δύο ἐτῶν 1957 καὶ 1958 μᾶς δίδει αὔξησιν τῶν κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἐγκλημάτων, τῆς ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας καὶ τῶν κατὰ τῶν ἠθῶν. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ πρέπει νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων καὶ κυρίως τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν καὶ ἐπαιτείας ὥστε νὰ ληφθοῦν τὰ ἀνάλογα μέτρα, διότι παρουσιάζουν μίαν ψευδῆ εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας.

Κατὰ ποσοστὰ ἐγκληματικῶν πράξεων πρώτη ἔρχεται ἡ περιοχὴ Ἀθηνῶν μὲ 1.667 ἐγκλήματα ἀνὰ 100.000 κατοίκους καὶ ἀκολουθοῦν τῶν Ἰωαννίνων μὲ 1.003, Κερκύρας μὲ 944, Πατρῶν μὲ 870, Κρήτης μὲ 860, Ναυπλίου μὲ 795, Θράκης μὲ 732, Δωδεκανήσου μὲ 727, Λαρίσης μὲ 686, Θεσσαλονίκης μὲ 644, καὶ Αἰγαίου μὲ 595. Ἕνα ἄλλο στοιχεῖον ποὺ δίδουν τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα εἰς τὸν τομέα τῶν ἐγκλημάτων ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας εἶναι, ὅτι ἐπὶ συνόλου 973 καταδικῶν ἡ περιοχὴ Πρωτευούσης ἔχει τὰ πρωτεῖα μὲ 872 καταδίκας, σχεδὸν τὸ σύνολον, ποὺ μαρτυρεῖ ὄχι μόνον ὅτι ηὐξήθη, σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη, ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους ὁ ἀριθμός, ἀλλὰ καὶ ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἐπαιτῶν καὶ ἀλητῶν ἔχει συγκεντρωθῆ εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτευούσης, ὅπου φαίνεται τὸ ἐπάγγελμα εἶναι πλέον προσοδοφόρον ὡς ἀπέδειξαν καὶ αἱ τελευταῖαι ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας συλλήψεις ἐπαιτῶν, κατόχων σημαντικῶν καταθέσεων καὶ ἄλλων περιουσιακῶν στοιχείων. Ἐπίσης ὑξημένος, ὑπερδιπλάσιος, παρουσιάζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτευούσης, ἐνῷ ἀντιθέτως εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν παρουσιάζει στασιμότητα ἢ μείωσιν.

Γενικὰ τὸ θέμα τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ ἀδίκημα καὶ περιφέρειαν παρακολουθεῖται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Οἱ Εἰσαγ-

γελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Καλία, συγκεντρώνουν τὰ στοιχεῖα, μελετοῦν τὰς ἐπὶ μέρους κατηγορίας καὶ περιπτώσεις καὶ ὑποβάλλουν τὰ πορίσματα τῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ὅλη κρατικὴ μέριμνα διὰ τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τὸν ἕναν χρόνο στὸν ἄλλο νὰ ἔχωμε ἐντυπωσιακὰ ἀποτελέσματα. Χρειάζεται διαπαιδαγώγησις τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τῶν καταδίκων διὰ συγχρονισμένων σωφρονιστικῶν συστημάτων, ὥστε ἐξερχόμενοι τῶν φυλακῶν νὰ μὴ ὑποπέσουν ἐκ νέου εἰς ἔγκλημα, ἀλλὰ ν' ἀποβοῦν χρήσιμοι καὶ ἀποδοτικοὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ἕνα ἄλλο θέμα ποὺ παρουσιάζει ἰδιάζουσα σπουδαιότητα εἶναι ἡ ἐγκληματικότης τῶν νέων. Κατὰ τὰς στατιστικὰ στοιχεῖα, τὸ 1958 προσήχθησαν ἐνώπιον τῶν μονομελῶν, τριμελῶν καὶ ἐφετείων τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων, διὰ ἐγκληματικὰς πράξεις, 3.798 ἀνήλικοι μέχρι 17 ἐτῶν, ἔναντι 4.043 τοῦ 1957. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, 3.527 ἦσαν ἀγόρια καὶ 271 κορίτσια. Ἐκ τούτων πάλι 3.949 προσήχθησαν διὰ πρώτην φοράν, ἐνῷ 449 ἦσαν ὑπότροποι. Κατὰ ἡλικίαν οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι κατανέμονται : Ἀγόρια μέχρι 12 ἐτῶν 701, κορίτσια 72, ἀπὸ 13—17 ἐτῶν ἀγόρια 2.826, κορίτσια 199. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1958 ηὐξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόπων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν εἰς 449 ἔναντι 208 μόνον τοῦ 1957 γεγονὸς ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν λόγων ποὺ ὡδήγησαν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἐκ νέου πρὸς τὸ ἔγκλημα.

Κατ' ἀδικήματα ἡ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων παρουσιάζεται ὡς εἰς τὸν πίνακα Γ'.

ΠΙΝΑΞ Γ'

Ἀδίκημα	Τὸ πρῶτον	Ὑπότροποι	Σύνολον
Κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας	1.374	145	1.644
Σωματικαὶ βλάβαι	480	10	490
Ἀστυνομικαὶ παραβάσεις	264	22	286
Ἐμπρησμοὶ	205	—	205
Ἀγροτικαὶ παραβάσεις	134	—	134
Κατὰ τῆς τιμῆς	117	4	121
Κατὰ τῆς περιουσίας	105	3	108
Κατὰ τῶν ἠθῶν	105	2	107
Ἐπαιτεία — Ἀλητεία	65	10	75
Κατὰ τῆς ζωῆς	42	—	42
Ἄλλα ἀδικήματα	458	250	708

Κατ' ἐπάγγελμα οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι εἶναι 1.480 μαθηταὶ — σπουδασταί, 252 ὑπάλληλοι, 643 ἀγρόται, 424 ἐργάται, 52 μικροπωληταί, 229 βιοτέχναι, 23 ἁλῆται, 331 διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ 454 ἄνευ ἐπαγγέλματος. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι οἱ μαθηταὶ καὶ σπουδασταὶ κατέχουν τὴν πρώτη θέσι εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας, γεγονὸς ποὺ πρέπει νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίας τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς. Διότι θεωρεῖται ἀκατανόητον παιδιὰ ποὺ βρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ σχολείου νὰ ρέπουν εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ἐνῷ, ἀντίθετα, ἐργάται, ἀγρόται καὶ γενικὰ ἐργαζόμενοι νέοι ἀποφεύγουν τὸ ἔγκλημα τῆς οἱασδήποτε μορφῆς.

Τέλος διὰ νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὴν Χώραν παραθέτομεν καὶ τὰ εἰς τὸν πίνακα Δ' στατιστικὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων ποὺ εἰσήχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους εἰς τὰ πάσης φύσεως δικαστήρια καὶ τὰς ἐκδοθείσας ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

ΠΙΝΑΞ Δ'

Δικαστήρια	Ὑποθέσεις	Καταδίκαι	Ἀθῆναι	Μικταὶ	Ἀναβολαὶ	Διάφοροι
Πταισματοδικεῖα	246.855	121.619	79.050	79.050	156	46.867
Μον. Πλημ/δικεῖα	186.176	41.374	79.035	8.273	36.856	20.165
Τριμελῆ Πλημ.	82.820	23.060	34.271	4.154	15.202	6.135
Κακουργιοδικεῖα	1.097	275	168	52	74	528
Τριμελῆ Ἐφετεῖα	7.641	2.795	1.976	160	1.283	1.427
Πενταμελῆ Ἐφετ.	788	128	136	37	116	371
Ἀγορανομικὰ	9.060	3.711	2.912	1.364	775	298
Ἀνηλίκων	3.229	500	845	27	339	692
ΣΥΝΟΛΟΝ	547.666	193.962	198.393	23.140	54.801	76.481

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων ἐξεδόθησαν καὶ 826 ἀποφάσεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθησαν διάφορα ἀναμορφωτικὰ μέτρα, ὡς ἐπιμέλεια γονέων, ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων, τοποθέτησις εἰς κατάστημα ἀγωγῆς κ.λ.π..

Ἡ μελέτη τῶν ἀνωτέρω στατιστικῶν στοιχείων τοῦ πίνακος ἀποδεικνύει πρῶτον ὅτι αἱ πταισματικαὶ παραβάσεις ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ὑποθέσεων ποὺ εἰσήχθησαν εἰς τὰ πάσης φύσεως ποινικὰ δικαστήρια. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πείθει, ὅτι τὰ ἀδικήματα ἦσαν ἀσήμαντα καὶ περισσότερον ἐγένετο προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον λόγῳ τοῦ εὐερεθίστου χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος καὶ τῆς παρατηρουμένης ἐφέσεως εἰς τὰ λαϊκὰ στρώματα νὰ προσφεύγουν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν μικροκακίας. Ἄλλωστε καὶ ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἀθῳωτικῶν ἀποφάσεων συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς καταθέσεως τῆς μηνύσεως ἦτο ἢ ἀνύπαρκτον ἢ ἄνευ ἐξαιρετικῆς σημασίας. Δεύτερον, ὅτι λόγῳ τοῦ φόρτου τῶν ὑποθέσεων καθίσταται ἀνθρωπίνως ἀδύνατον εἰς τοὺς ποινικοὺς δικαστὰς νὰ ἐπαρκέσουν διὰ τὴν ἐκδίκασιν ὅλων τῶν ὑποθέσεων, ἐκ τοῦ λόγου δὲ τούτου ὡς καὶ τῆς μὴ προσελεύσεως τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων, ἔχομεν μεγάλον ἀριθμὸν ἀναβολῶν. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μονομελῆ Πλημμελειοδικεῖα, ἐνῷ ἀντιθέτως τὰ τριμελῆ, Κακουργιοδικεῖα, καὶ Ἐφετεῖα, τριμελῆ καὶ πενταμελῆ, ἔχουν μικρὸν ἀριθμὸν ὑποθέσεων. Ἰδιαίτερα διὰ τὰ Κακουργιοδικεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκδικάζουν τὰς πράγματι ἐγκληματικὰς πράξεις, ἔχει κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφάσεων εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντος ἐν σχέσει μὲ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰ ἀδικήματα.

Πάντως τὸ εὐχάριστον αὐτὸ συμπέρασμα ποὺ μᾶς δίδουν τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα, σχετικὰ μὲ τὶς πράγματι ἐγκληματικὲς πράξεις, δὲν πρέπει νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀνησυχητικὰ σημεῖα ἐγκληματικότητος. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἐγκληματίαι δὲν γεννιοῦνται. Δημιουργοῦνται λόγῳ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, τρόπου ζωῆς ἑκάστου ἀτόμου, μορφώσεως, οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Εἶναι ἐπίσης παρατηρημένον ὅτι οἱ περισσότεροι ὑπότροποι ἐγκληματίαι τὸ πρῶτον ἐδικάσθησαν διὰ ἀσημάντους πταισματικὰς ἢ ἄλλας παραβάσεις, ἐξειλίχθησαν δὲ σὲ ἐγκληματίες καὶ πολλὲς φορὲς ἐπικινδύνους, λόγῳ τῆς πλημμελοῦς παρακολουθήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φυλακίσεως καὶ μὴ διαπαιδαγωγήσεως. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τὰ σωφρονιστικὰ συστήματα προσαρμόζωνται πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἐγκληματίου, ὥστε ἀνάλογος νὰ εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις. Καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶναι νὰ μὴν ὑφίσταται κοινὴ διαβίωσις ἐγκληματιῶν βαρέων ἐγκλημάτων καὶ ὑποτρόπων ἐγκλη-

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ ΑΜΒΛΩΣΙΣ
—ΤΕΜΑΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΥΨΙΣ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ—

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Μακάβριο εὕρημα μέσα στὰ ἐρείπια.

Στὶς 10 Μαρτίου 1947 καὶ περὶ ὥραν 11ην, τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μονάχου πῆρε τηλεφώνημα, ὅτι μέσα σ' ἕνα ἐρειπωμένο ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς ὑπόγειο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρ. ὑπῆρχαν μερικὰ μέλη ἀπὸ ἀνθρώπινο πτῶμα. Ὑπετέθη ὅτι κάποια φρικαλέα δολοφονία εἶχε λάβει χώραν καὶ ὁ δράστης ἐτεμάχισε τὸ πτῶμα καὶ πέταξε τὰ κομμάτια μέσα στὸ ὑπόγειο αὐτό. Ἡ ἀστυνομία ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺ πλῆθος.

Ἀπὸ τὸ δρόμο, κοιτώντας κανεὶς ἀπὸ τὶς σχισμὲς τοῦ παραθύρου τοῦ ὑπογείου, τὸ ὁποῖον ἦταν κλεισμένο μὲ χοντρὸ χαρτόνι, μποροῦσε νὰ διακρίνῃ μερικὰ ἀνθρώπινα μέλη. Ἡ εἴσοδος στὸ ὑπόγειο ἦταν δυνατὴ μόνο ἀπὸ τὸ γειτονικὸ κτίριο, ἀπ' ὅπου σκαρφαλώνοντας στὸν γκρεμισμένο τοῖχο, μποροῦσε κανεὶς νὰ μπῆ μέσα.

Στὸ μέσον, κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο, βρισκόντουσαν δύο γυναικεῖοι μηροί, δύο γυναικεῖες κνῆμες καὶ ἕνα γυναικεῖο κεφάλι. Τὰ μέλη αὐτὰ ἦταν σκορπισμένα σὲ μιὰ περιφέρεια 2.50 μέτρων ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Κοντὰ σ' αὐτὰ βρισκόταν μιὰ ἀνοικτὴ βαλίτσα, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ὁποίας ὑπῆρχαν ἐλαφρῶς ξεπλυμένες κηλῖδες αἵματος. Τὰ πράγματα ἔδειχναν, ὅτι τὰ μέλη εἶχαν μεταφερθῆ ἐκεῖ μέσα σ' αὐτὴ τὴ βαλίτσα καὶ εἶχαν ριφθῆ μέσα στὸ ὑπόγειο ἀπὸ τὸ παράθυρο. Μὲ τὸ πέταγμα εἶχε ἀνοίξει ἡ βαλίτσα καὶ τὰ μέλη εἶχαν σκορπίσει στὸ δάπεδο, μπροστὰ στὸ παράθυρο. Ὁ κορμὸς καὶ τὰ χέρια τοῦ πτώματος δὲν ὑπῆρχαν. Οἱ κνῆμες ἦταν δεμένες μαζὶ μὲ μιὰ σκούρα γυναικεία κάλτσα καὶ μὲ μιὰ μαύρη ἀνδρικὴ κάλτσα. Ἦταν φανερό, ὅτι ἡ βαλίτσα μὲ τὸ μακάβριο περιεχόμενό της, εἶχε μείνει μέσα στὸ νερὸ γιὰ ἀρκετὸ χρόνο ἀπ' ὅπου ἐν συνεχείᾳ εἶχε ριφθῆ μέσα στὸ ὑπόγειο. Ροῦχα, ταυτότης, χρήματα κ.λ.π. δὲν βρέθηκαν. Τὸ κεφάλι ἦταν κομμένο ἀπὸ τὸ σῶμα σύρριζα κάτω ἀπὸ τὸ πηγούνι. Τὰ σκοῦρα ξανθὰ μαλλιὰ εἶχαν μερικὲς μποῦκλες καὶ ἦταν κολλημένα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ πτώματος. Τὰ δόντια ἦταν σὲ ὅλα σὲ καλὴ κατάσταση. Ὁ μεσαῖος

ματιῶν μετὰ καταδίκων πταισματικῶν παραβάσεων ἢ καὶ ὑποδίκων ἀκόμη. Τὸ κλείσιμο εἰς τὴν φυλακή, ἡ ἀναγκαστικὴ τεμπελιὰ καὶ ἀδράνεια μυαλοῦ καὶ σώματος, ὁδηγεῖ πολλὲς φορὲς πρὸς τὸ ἔγκλημα ἄτομα ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ σπέρματα νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς παραγωγικὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας καὶ ἔχουν ἀληθινὰ μετανοήσει διὰ τὴν πρᾶξιν τους. Κι' αὐτὸ ἰσχύει κυρίως διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας καὶ τοὺς νέους, ποὺ ἡ φαντασία τους ὀργιάζει καὶ δημιουργεῖ καταστάσεις ξένες πρὸς τὴν κοινωνικὴν διάρθρωσιν καὶ διαβίωσιν τοῦ ἀτόμου. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας εἶναι τεράστιος. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐπίσης μπορεῖ νὰ διαδραματίσῃ τὸν ρόλο της, ὑποδεικνύουσα εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸν τρόπον ἐκτίσεως τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς ὅπως καὶ τὰ μέσα σωφρονισμοῦ. Ὁ ποινικὸς δικαστὴς εἶναι συνάμα καὶ ψυχολόγος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνάγῃ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς διανοητικῆς, ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐγκληματίου. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, μποροῦν νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας, κατατοπίζοντα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἐπὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ ἐγκληματίου καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως. Καὶ διὰ τῆς συνεργασίας ὅλων αὐτῶν τῶν παραγόντων θὰ κατορθώσωμεν πράγματι νὰ περιορίσωμεν τὴν ἐγκληματικότητα εἰς τὸν τόπον μας καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ἄτομα ὠφέλιμα καὶ παραγωγικὰ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

ΔΗΜ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ἄνω κοπτήρας ἔφερε μιὰ χρυσῆ κορώνα. Οἱ μηροὶ εἶχαν ἀποκοπῆ ἀπὸ τὶς κνῆμες ἀκριβῶς πάνω στὴν ἄρθρωση μὲ πολὺ κοφτερὸ μαχαίρι καὶ ἀπὸ τὴν τομὴ φαινόταν ὅτι ὁ δράστης ἦταν πολὺ ἐξασκημένος. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεοπώλου. Ἴσως νὰ ἦταν καὶ γιατρὸς χειροῦργος. Ἐλήφθησαν ἀρκετὲς φωτογραφίες τοῦ χώρου, καθὼς ἐπίσης καὶ σχεδιάγραμμα, ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ἀνάκρισι καὶ κατόπιν τὰ μέλη μεταφέρθησαν στὸ ἰατροδικαστικὸ ἰνστιτοῦτο.

Ἐξακρίβωσις ταυτότητος τοῦ θύματος.

Ἡ ταυτότης τοῦ θύματος ἐξακριβώθηκε πολὺ γρήγορα, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἕνα μεγάλο πλῆθος συγκεντρώθηκε στὸν τόπο ποὺ βρέθηκαν τὰ μέλη. Ἡ εἴδησις διαδόθηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἀστραπιαίως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο πληροφορήθηκε τὴν εἴδησι ὁ Α..., ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπιτηρητὴς ἑνὸς δημοσίου κτιρίου. Στὶς 6 Μαρτίου 1947, δηλαδὴ πρὶν τέσσερες ἡμέρες, εἶχεν ἀναφέρει στὴν ἀστυνομία τὴν ἐξαφάνιση τῆς κόρης του Φρίντας, ἡ ὁποία, τελειώνοντας τὴν δουλειά της, δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει στὸ σπίτι ἀπὸ τὴν προηγούμενην ἡμέραν. Εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δούλευε στὶς 16.30′ γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι. Ὁ Α..., μόλις πληροφορήθηκε τὴν ἀνεύρεση τῶν μελῶν τοῦ πτώματος, σκέφθηκε ἀμέσως τὴν ἐξαφανισθεῖσα κόρη του καὶ ἔτρεξε στὴν Ἀσφάλεια. Συνοδευόμενος ἀπὸ ἕναν ὑπάλληλο, πῆγε στὸ ἰατροδικαστικὸ ἰνστιτοῦτο ὅπου τοῦ ἔδειξαν τὰ εὑρεθέντα μέλη. Μόλις εἶδε τὸ κεφάλι, ἀνεφώνησε μὲ πνιγμένη φωνή: «Εἶναι ἡ κόρη μου ἡ Φρίντα». Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος καὶ τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς διαλεύκανση τοῦ ἐγκλήματος εἶχε γίνει. Τοῦτο ὅμως ἦταν πολὺ λίγο καὶ χρειάζοταν ἀκόμα πολὺ ἐργασία μέχρι ὅτου νὰ βρεθῇ ὁ δράστης.

Ἡ κατάθεσις τοῦ πατρός.

« Στὶς 5 Μαρτίου 1947, ἡ κόρη μου, ὅπως πάντοτε, ἀνεχώρησε στὶς 7.15′
» ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ τὴ δουλειά της (ἦταν τεχνικὸς σὲ ἐργαστήριο κατασκευῆς ὀργά-
» νων ἀκριβείας). Ἐργαζόταν ἀπὸ τὶς 8 μέχρι 16.30′ ὥρας. Στὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα
» ἐγύριζε συνήθως στὸ σπίτι. Ἐν τούτοις στὶς 5 Μαρτίου 1947 δὲν ἐπέστρεψε. Ἡ
» γυναίκα μου κι' ἐγὼ δὲν μπορούσαμε νὰ τὸ ἐξηγήσουμε κι' ἀνησυχούσαμε. Δὲν
» μποροῦσα νὰ καλέσω τὸ ἐργαστήριο τὴ νύκτα, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε νυκτερινὴ βάρδια
» καὶ συνεπῶς δὲν βρισκόταν κανεὶς ἐκεῖ. Δὲν μποροῦσα ἐπίσης οὔτε συναδέλφους
» της νὰ ρωτήσω. Δὲν μᾶς ἔμενε παρὰ νὰ περιμένουμε μέχρι τὴν ἑπομένη ἡμέρα.
» Ἀφοῦ πέρασα μιὰ βραδυὰ ἄγρυπνος, στὶς 8 ἡ ὥρα τῆς 6 Μαρτίου 1947, κάλεσα
» τὸ ἐργαστήριο, ἀλλὰ μὲ πληροφόρησαν ὅτι ἡ Φρίντα εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ ἐργα-
» στήριο στὶς 16.30′ τὴν προηγούμενη ἡμέρα καὶ ἔκτοτε δὲν εἶχαν νέα της. Ἐκά-
» λεσα ξανά, ἀλλὰ ματαίως, γιατὶ ἡ κόρη μου δὲν εἶχε ξαναγυρίσει στὴ δουλειά της.
» Ἔπρεπε λοιπὸν κάτι ἄλλο νὰ εἶχε συμβῆ. Τότε σκέφθηκα μήπως τῆς συνέβηκε
» κανένα ἀτύχημα καὶ κάλεσα ὅλα τὰ νοσοκομεῖα τοῦ Μονάχου, ἀλλὰ εἰς μάτην.
» Τέλος πῆγα στὴν ἀστυνομία καὶ ἀνέφερα τὴν ἐξαφάνιση τῆς κόρης μου.

«Τὸ Σάββατο 8 Μαρτίου, ἦρθε στὸ Μόναχο ἐπίσης καὶ ὁ Στέφαν. Ἔμεινε
» κι' αὐτὸς κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἐξαφάνιση τῆς Φρίντας καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξη-
» γήσῃ τὸ γεγονός. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐρεύνησα ὅλη τὴν ἐπιστολογραφία τῆς κόρης μου
» καὶ βρῆκα μιὰ ἐπιστολὴ μὲ τὴν ἀκόλουθη σημείωση: «Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα».
» Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ τὸ Στέφαν.

«Μίλησα μὲ τὸν Στέφαν καὶ διεπίστωσα μὲ μεγάλη μου ἔκπληξη, ὅτι τὴν εἶχε
» καταστήσει ἔγκυον ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Νέου Ἔτους. Εἰς νέες ἐρωτήσεις μου ἐδή-
» λωσεν ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ τὴν παντρευτῇ. Ἐπίσης καὶ ἡ Φρίντα δὲν ἤθελε
» νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ δουλειά της λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης της. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἀνα-
» φέρω ἀκόμα, ὅτι ἡ κόρη μου γνώρισε τὸν Στέφαν ὡς πρόσφυγα σ' ἕνα χωριό, ὅπου
» ἐργαζόταν ὡς ὑπηρέτης καὶ φυσικὰ δὲν κέρδιζε πολλὰ χρήματα.

«Ἐπὶ πλέον ὁ Στέφαν παραδέχθηκε ὅτι κατὰ τὴν τελευταία συνάντησή του

» μὲ τὴν Φρίντα, τὴν συνεβούλευσε νὰ καταφύγῃ σὲ μιὰ γιατρὸ καὶ νὰ κάνῃ ἔκτρω-
» ση. Ἐὰν αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήσῃ, ἕνας «συνάδελφός» του θὰ προσπα-
» θοῦσε νὰ τὴ συνδράμῃ. Ὀνόματα ὅμως δὲν ἀνέφερε. Ὁ «συνάδελφος» αὐτὸς
» εἶχεν ἕνα γνωστὸ ἢ συγγενῆ, ὁ ὁποῖος ἐργαζόταν σ' ἕνα φαρμακεῖο. Αὐτὰ εἶναι
» ὅλα ὅσα μοῦ εἶπεν ὁ Στέφαν. Ἐπειδὴ ἡ κόρη μου δὲν ἐμφανίσθηκε οὔτε τὴν ἑπο-
» μένη ἡμέρα, νομίσαμε ὅτι θὰ εἶχε καταφύγει σὲ κανένα γιατρὸ γιὰ νὰ κάνῃ τὴν
» ἔκτρωση καὶ ὅπου μετὰ τὴν ἐγχείρηση ἔπρεπε νὰ μείνῃ μερικὲς ἡμέρες. Τὴν Κυ-
» ριακὴ ὁ Στέφαν ἐπέστρεψε νωρὶς πίσω στὸ χωριὸ ποὺ ἐργαζόταν.

«Σήμερα 10 Μαρτίου, κάλεσα πάλι τὸ πρωὶ τὸ ἐργαστήριο καὶ πληροφορήθηκα
» ὅτι ἡ κόρη μου μετὰ τὴ λήξη τῆς ἐργασίας της, στὶς 5 Μαρτίου, εἶχε πάρει τὸ τρὰμ
» μαζὶ μὲ ἕναν ἡλικιωμένο συνάδελφό της καὶ κατέβηκε στὴν Πλατεῖα Μ... Ἀπ'
» ἐκεῖ κατευθύνθηκαν πρὸς τὸν Ἴσαρ. Ὁ ἡλικιωμένος συνάδελφος ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ
» γιὰ κάτι καὶ γι' αὐτὸ κατέβηκε πρῶτος ἀπὸ τὸ τράμ».

Αὐτὴ ἦταν ἡ κατάθεσις τοῦ πατέρα.

Ἡ ἀστυνομία τώρα ἔπρεπε νὰ ξεκαθαρίσῃ ἐὰν ὁ φόνος ὠφείλετο σὲ ληστεία ἢ σεξουαλικὸ ἔγκλημα. Ἐν τούτοις δύο ἦταν οἱ πιθανότερες περιπτώσεις : δολοφονία ἢ ἔκτρωση, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν τὰ πειστήρια, γιατὶ ἔλειπαν ἀπὸ τὸ θῦμα τὰ ροῦχα, τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ χρήματα, ἐὰν βέβαια εἶχε μερικὰ χαρτονομίσματα. Μποροῦσε νὰ ἔχῃ κάνει ἔκτρωση ἡ ὁποία κατέληξε στὸ θάνατο καὶ αὐτὴ ἦταν ἡ ἐπικρατεστέρα ἐκδοχή, ἀλλὰ ἔλειπε τὸ σῶμα τοῦ ὁποίου ἡ νεκροψία θὰ ἀπεδείκνυε τὴν ἐγκυμοσύνη καὶ τὴν αἰτία τοῦ θανάτου. Ἡ ἀστυνομία ἦταν ἐξ ἄλλου ὑποχρεωμένη νὰ περιμένῃ μὲ τὴν ἐλπίδα ἀνευρέσεως τοῦ κορμοῦ. Χωρὶς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ κορμοῦ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ προσδιορισθῇ ἐὰν ὁ θάνατος ὠφείλετο σὲ δολοφονία ἢ σὲ ἔκτρωση. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ ὑπόγειο καὶ τὰ πέριξ ἐρευνήθηκαν ἐπιμελῶς, δὲν κατέστη δυνατὸ ν' ἀνευρεθῇ τὸ σῶμα.

Ἡ κατάθεσις τοῦ μνηστῆρος.

Μὲ βάση τὴ μαρτυρία τοῦ πατρὸς τοῦ θύματος, εἰδοποιήθηκε στὶς 11 Μαρτίου 1947 ἡ χωροφυλακὴ ὅπως συλλάβῃ τὸν Στέφαν καὶ ἐνεργήσῃ ἔρευνα στὸ σπίτι του. Ὁ Στέφαν ὡδηγήθηκε τὴν ἴδια μέρα στὸ Μόναχο μαζὶ μὲ μερικὲς ἐπιστολές του ποὺ βρέθηκαν κατὰ τὴν ἔρευναν. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστολὲς αὐτὲς μὲ ἡμερομηνία 17-2-47, ἡ Φρίντα τὸν πληροφοροῦσε ὅτι ἦταν ἔγκυος καὶ ὅτι ἔψαχνε νὰ βρῇ τὸν κατάλληλο ἄνθρωπο γιὰ νὰ τῆς κάνῃ ἔκτρωση. Ἐτόνιζε ὅτι ἡ γιατρὸς στὴν ὁποία εἶχε καταφύγει, δὲν τὴν ἀνελάμβανε, ἐκτὸς ἐὰν ἐβοηθεῖτο καὶ ἀπὸ ἄλλον συνάδελφόν της. «Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κάνω τὴν ἐγχείρηση», κατέληγεν ἡ ἐπιστολή.

Ὁ Στέφαν ἐπανέλαβε στὴν ἀστυνομία ὅσα εἶχεν ἀναφέρει στὸν πατέρα τοῦ θύματος καὶ ἐπεβεβαίωσε ὅτι ἡ Φρίντα ἦταν πράγματι ἔγκυος καὶ φρόντιζε νὰ κάνῃ ἔκτρωση. Καὶ ἡ ἐπιστολὴ ποὺ βρέθηκε στοῦ Στέφαν ἦταν κι' αὐτὴ ἕνας βουβὸς μάρτυρας. Ὁ ἀνακριτὴς δὲ βρῆκε ἔνοχο τὸν Στέφαν καὶ τὸν ἄφησε ἐλεύθερο. Ἕνα μικρὸ ἀκόμα βῆμα εἶχε γίνει καὶ ἡ περίπτωσις τῆς δολοφονίας συνεχῶς ἀπεκλείετο.

Μιὰ ἀδελφὴ τοῦ θύματος, ἡ Χέντβιχ Μ..., ἡ ὁποία κατοικοῦσε σ' ἕνα μικρὸ προάστιο τοῦ Μονάχου, κατέθεσε κι' αὐτὴ ὅτι ἡ Φρίντα ἐπιζητοῦσε νὰ κάνῃ ἔκτρωση. Τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ μιὰ γιατρὸ ἡ ὁποία δὲν ἀνελάμβανε τὴν ἐγχείρηση, ἐὰν δὲν ἐβοηθεῖτο ἀπὸ ἕνα ὡρισμένο συνάδελφό της. Ὁ συνάδελφος αὐτὸς κατέφυγε κι' ἐκεῖνος μὲ τὴ σειρά του σὲ τρίτο πρόσωπο. Ἀπὸ τὴν ἐξέταση ὅμως καὶ αὐτῶν τῶν ἀτόμων δὲν προέκυψε τίποτε τὸ ἐνοχοποιητικὸ εἰς βάρος τους.

Ἀπὸ μιὰ παλιὰ ἐπιστολὴ προέκυψεν ὅτι τὸ θῦμα εἶχε κάποτε σχέσεις μ' ἕνα γιατρό. Ἀπὸ τὸ φάκελλο τοῦ γιατροῦ ποὺ ὑπῆρχε στὴν ἀστυνομία, προέκυπτεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε κατηγορηθῇ κάποτε γιὰ συνεργία σὲ ἔκτρωση, ἀλλὰ ἡ μαρτυρία δὲν ἦταν ἀρκετὴ καὶ δὲν εἶχε καταδικασθῇ. Ἡ ἀνάκρισις καὶ τούτου ἀπέβη ἀρνητική, γιατὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ καὶ τὸ ἄλλοθί του γιὰ τὴν 5 Μαρτίου 1947.

Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἔπρεπε τώρα νὰ βρεθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ ἐργαστήριο, τὸν ὁποῖον ἡ Φρίντα στὶς 5 Μαρτίου συνώδευσε στὸ τρὰμ μετὰ τὴ δουλειά της μέχρι τὴν πλατεῖα Μ. καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐχωρίσθηκε γιὰ λίγο, γιατὶ αὐτὸς ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ γιὰ κάτι. Δὲν ἦταν δύσκολο νὰ βρεθῇ ὁ συνεργάτης αὐτός. Ὄνομα καὶ διεύθυνσις ἐδόθησαν ἀμέσως. Ἦταν ὁ Ὄσκαρ Ρ., 54 ἐτῶν, κατασκευαστὴς ὀργάνων ἀκριβείας, κάτοικος τῆς ὁδοῦ Ζ. Ἐπειδὴ ἡ κατάθεσίς του ἀντέφασκε μὲ τὶς καταθέσεις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐξετασθέντων, προφυλακίσθηκε στὶς 21 Μαρτίου γιὰ νὰ προσαχθῇ τὴν ἑπομένη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ ἐξέδωκε ἔνταλμα συλλήψεώς του. Ἐπηκολούθησεν ἀνάκρισις, μὲ μερικὲς μόνον ἐξαιρέσεις, ὅλων ὅσοι δούλευαν στὸ ἐργαστήριο καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκριση αὐτὴ ἤρθαν στὸ φῶς μερικὰ ἀξιοσημείωτα στοιχεῖα.

Δηλαδὴ προέκυψεν ὅτι ὁ κρατούμενος Ὄσκαρ Ρ :

α) Εἶχε μιὰ γυναικαδέλφη, ἡ ὁποία ἐργαζόταν σ' ἕνα φαρμακεῖο τοῦ οἴκου Β'.

β) Συνδεόταν τελευταῖα στενὰ μὲ τὴ Φρίντα καὶ συχνὰ μιλοῦσε ἐπὶ ὥρες μ' αὐτὴ στὸ ἐργαστήριο.

γ) Πρὶν μερικὲς μέρες εἶχε προσκαλέσει τὴ Φρίντα σὲ δεῖπνο καὶ τέλος ὅτι,

δ) Ἐγνώριζε ἀπὸ πολὺ καιρὸ ὅτι ἡ Φρίντα ἦταν ἔγκυος.

Ἡ φαρμακοποιὸς τοῦ οἴκου Β. βρέθηκε γρήγορα καὶ συνελήφθη. Ἀποδείχθηκε ὅμως καὶ αὐτὴ ἀθῷα, ὅπως καὶ ὁ γιατρὸς ποὺ εἶχεν ἐξετασθῇ πρίν. Ἔτσι οἱ ὕποπτοι διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος διαρκῶς περιωρίζονταν. Ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐκτρώσεως ἦταν πλέον βέβαιο. Ἐν τούτοις ὁ κρατούμενος Ρ., κατὰ τὴν ἀνάκριση, ἐψεύδετο διαρκῶς καὶ ἰσχυρίζετο ἐπίμονα, ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὸ ἔγκλημα. Ἡ σύζυγός του Γιοζέφα Ρ., τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἀνέκριναν, ἦταν τραχεῖα καὶ ἀπότομη καὶ ἀπείλησε τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ θυμό, ἀπαίτησε δὲ ν' ἀφεθῇ ἀμέσως ἐλεύθερος ὁ σύζυγός της. Οἱ ἀνακρίσεις ὅμως συνεχίσθηκαν. Ἐξετάσθηκε ἕνας μαθητευόμενος τῆς ἰδίας φίρμας, ὁ ὁποῖος δὲν ἐργαζόταν στὸ ἴδιο τμῆμα μὲ τὴν Φρίντα καὶ τὸν κρατούμενο Ρ.., ἀλλὰ ὁ ὁποῖος μερικὲς ἑβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐξαφάνιση τῆς Φρίντας, εἶχεν ἀκούσει μιὰ συνομιλία μεταξὺ Φρίντας καὶ Ρ. ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ κατωτέρω φράσεις εἶχαν κάποια σημασία.

ΦΡΙΝΤΑ : «Δὲν ξέρω πῶς ν' ἀρχίσω. Ἡ γιατρὸς δὲν κάνει τίποτε, δὲν θέλει νὰ ἐπέμβῃ, πρέπει νὰ μὲ βοηθήσῃς Ὄσκαρ».

Ρ... : «Καὶ αὐτὸς τί λέει ; (ἐννοοῦσε τὸν μνηστῆρα καὶ αἴτιο τῆς ἐγκυμοσύνης τὸ Στέφαν).

ΦΡΙΝΤΑ : «Πρέπει νὰ φροντίσω ν' ἀποβάλω τὸ παιδί, ἀλλὰ αὐτὸ θὰ τὸ κάνω χωρὶς αὐτόν, γιατὶ αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ μὲ βοηθήσῃ».

Ὁ μαθητευόμενος ἐπεβεβαίωσε μὲ ὅρκο τὸν ἀνωτέρω διάλογο.

Ἕνας ἄλλος ἐργάτης κατέθεσε ὅτι ἀπὸ τότε ποὺ ἐξαφανίσθηκε ἡ Φρίντα, ὁ Ρ... ἦταν συγχισμένος καὶ οἱ σκέψεις του ἦταν μᾶλλον ἀλλοῦ παρὰ στὴ δουλειά του. Ἦταν καταφανὲς ὅτι τὸν βασάνιζε ἡ ἐξαφάνισις τῆς Φρίντας.

Ἕνας ἄλλος ἐργάτης κατέθεσεν ὅτι τελευταῖα ἡ Φρίντα δὲν φαινόταν νὰ εἶναι καθόλου καλά, μάλιστα δὲ μιὰ φορὰ λιποθύμησε βγαίνοντας ἀπὸ τὴν τουαλέττα.

Ἐν τῷ μεταξὺ πέρασαν τρεῖς βδομάδες. Ὁ Ρ... ἐψεύδετο συνεχῶς καὶ ὁ δικηγόρος του ἐνεργοῦσε γιὰ τὴ ἀποφυλάκισή του. Σχεδὸν ἐπρόκειτο νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος, ὅταν ἕνα νέο γεγονὸς ἄλλαξε τὰ πράγματα.

Στὶς 30 Μαρτίου καί, περὶ 18ην ὥραν, μετὰ λεπτομερῆ καὶ ἐπίμονη ἔρευνα στὴν περιοχὴ ὅπου βρέθηκαν τὰ μέλη τοῦ πτώματος, βρέθηκε ἐπίσης καὶ τὸ σῶμα μὲ τὰ χέρια. Ἦταν καταφαγωμένο ἀπὸ τὰ ποντίκια, τὰ ὁποῖα ἔβριθαν μέσα στὰ ἐρείπια. Μποροῦσε ὅμως ἀπὸ τὰ ἐσώρρουχα, τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτον κατὰ μέρος μόνον τὸ πτῶμα, ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι αὐτὸ ἀνῆκε στὴ Φρίντα Α. Ἡ νεκροτομία ἀπέδειξεν ὅτι εἶχε γίνει σύλληψις διδύμων πρὸ τριμήνου. Ἡ αἰτία τοῦ θανάτου ἀπεδόθη εἰς ἐμβολήν. Ἔτσι διευκρινίσθηκαν ὡρισμένα βασικὰ στοιχεῖα καὶ οἱ πιθανότητες διαλευκάνσεως τοῦ ἐγκλήματος διευρύνθησαν.

Νέα κατάθεσις τοῦ Ρ...

Μετὰ τὴ νεκροψία προσετέθη κι' ἄλλη ἀπόδειξις γιὰ τὴν αἰτία τοῦ θανάτου, ἀλλὰ χωρὶς τὴν ὁμολογία τοῦ δράστου δὲν κατέληγαν σὲ θετικὸ χαρακτηρισμό. Ὁ Ρ... ἐξετάσθηκε καὶ πάλι. Ἐν τούτοις ἐπέμενε σ' αὐτὰ ποὺ εἶχε καταθέσει σὲ προηγούμενες ἀνακρίσεις. Ἰσχυριζόταν ὅτι δὲν εἶχε συζητήσει ποτὲ μὲ τὴν Φρίντα περὶ τῆς ἐγκυμοσύνης της. Ὁ μαθητευόμενος Χ. ποὺ ἐξετάσθηκε ὡς μάρτυς ἦρθε σὲ ἀντιπαράστασι μὲ τὸν Ρ... Ὁ τελευταῖος δὲν εἶχε ποτὲ δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία καὶ ἦταν νομοταγής. Φαινόταν ὅμως ὅτι μέσα του γινόταν ἀγώνας. Ἦταν καταβεβλημένος καὶ ἀμφεταλαντεύετο. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἦρθε ὁ 24ετὴς γυιός του Πάουλ Ρ. ὁ ὁποῖος σπούδαζε στὸ ἐξωτερικό, πῆγε στὴν ἀστυνομία καὶ ζήτησε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν πατέρα του. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ γυιὸς μόλις ἔμαθε τὰ γεγονότα, σκέφθηκε λογικὰ καὶ ἦταν ἀποφασισμένος νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἦταν ἔνοχος ὁ πατέρας του. Ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ μιλήσῃ εἰλικρινὰ καὶ χωρὶς ἐπηρεασμοὺς μὲ τὸν πατέρα του, ἐὰν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ μείνῃ μαζί του ἐπὶ 10' λεπτά. Ὁ Ρ... δὲν εἶχε προετοιμασθῇ καὶ δὲν εἶχεν ἰδέα πὼς ὁ μοναδικὸς γυιός του βρισκόταν ἐκεῖ κι' ἐπιθυμοῦσε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Σκέφθηκε ὅτι μᾶλλον γιὰ νέα ἀνάκρισι τὸν ἤθελαν.

Ἡ ἐπίδρασι τῆς ἀνέλπιστης αὐτῆς συναντήσεως μὲ τὸ γυιό του Πάουλ ἦταν συγκλονιστική. Σὲ λίγα μόνο λεπτὰ ὁ Ρ. ἔσπασε, ἀγκάλιασε τὸ γυιό του, τοῦ ζήτησε συγνώμην καὶ τοῦ διηγήθηκε ἐνώπιον καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὅλη τὴν ἱστορία. Ὅταν ἀποχώρησε ὁ Πάουλ, ὁ Ρ... προέβη στὴν ἀκόλουθο κατάθεση :

«Μέχρι τώρα σᾶς ἔλεγα ψέμματα. Τὸ τραγικὸ αὐτὸ γεγονὸς μοῦ στεκόταν » στὸ λαιμό. Πρέπει τώρα νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀπὸ πολὺ καιρὸ πρὶν γνώριζα γιὰ τὴν » ἐγκυμοσύνη τῆς Φρίντας, περὶ τῆς ὁποίας εἴχαμε συζητήσει καὶ στὸ ἐργοστήριο » ἀλλὰ καὶ στὸ σπίτι μου ποὺ ἡ Φρίντα μοῦ ἀνέφερε ὅτι ἤθελε νὰ κάνῃ ἔκτρωση. » Ἡ γιατρός της ἀπέφευγε ν' ἀναλάβῃ τέτοια ἐγχείρηση καὶ ἐπειδὴ δὲν εὕρισκε κα» νένα ἄλλον, ζήτησε ἐμένα νὰ τὴν βοηθήσω. Κάθε μέρα ἐρχόταν μὲ τὴν ἴδια παρά» κληση. Πρὶν μερικὲς ἑβδομάδες τὴν εἶχα καλέσει στὸ σπίτι μου σὲ τραπέζι, ὅπου » πάλι μοῦ δήλωσε ὅτι στὴν κατάσταση ποὺ βρισκόταν ἦταν ἀδύνατο νὰ παντρευτῇ. » Ἦταν ἔγκυος καὶ αὐτὸς ποὺ τὴν κατέστησε ἔγκυο ἦταν ἕνας φτωχὸς ὑπηρέτης » σ' ἕνα χωριό, χωρὶς μέλλον. Τὴ λυπήθηκα καὶ τῆς ὑποσχέθηκα νὰ φροντίσω νὰ » βρῶ τὸν εἰδικὸ ποὺ θὰ ἔκανε τὴν ἐγχείρηση. Αὐτὸ τῆς τὸ ὑποσχέθηκα. Τὸ ἀνέφερα » στὴ γυναίκα μου, ποὺ ἤξερε καὶ αὐτὴ τὴν κατάσταση τῆς Φρίντας, γιὰ νὰ μοῦ » δώσῃ τὴ συμβουλή της. Ἐπειδὴ ὅμως κι' αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ μὲ βοηθήσῃ, » ἐμπιστεύθηκα τὸ μυστικὸ στὸν ἀνεψιό μου Ἄλμπερτ Η. Κατόπιν πολλῶν παρα» κλήσεών μου, αὐτὸς μοῦ δήλωσε ὅτι θὰ φρόντιζε νὰ βρῇ τὸ πρόσωπο ποὺ ἦταν » εἰδικὸ γιὰ τὴν ἐγχείρηση. Δὲν ἔκανε ὅμως τίποτε καὶ Φρίντα διαρκῶς μὲ πίεζε » περισσότερο, γιατὶ ἡ ἐγκυμοσύνη της εἶχε φτάσει στὸν τρίτο μήνα.

«Σὰν τεχνίτης ποὺ ἤμουν κατασκεύασα ὁ ἴδιος ἕνα λεπτὸ ἐργαλεῖο ἀπὸ ὀρεί» χαλκο μὲ τὸ ὁποῖο μποροῦσε μιὰ γυναίκα νὰ κάνῃ πλύσεις. Αὐτὸ τὸ κλῦσμα τὸ » εἶχε ἡ Φρίντα καὶ ὅταν ἦταν στὸ σπίτι πήγαινε στὸ μπάνιο ἢ ὅταν ἦταν στὸ ἐργα» στήριο πήγαινε στὸ ἀποχωρητήριο καὶ ἔκανε πλύσεις μὲ σαπουνάδα. Αὐτὸ ὅμως » δὲν ἔφερε κανένα ἀποτέλεσμα.

«Τότε ξαναζήτησα γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ πείσω τὸν ἀνεψιό μου Ἄλμπερτ. » Αὐτὸς μοῦ δήλωσε ὅτι ἂν πήγαινε ἡ Φρίντα στὸ σπίτι του, κάτι θὰ ἔκανε. Κανονί» σθηκε λοιπὸν ἡ συνάντηση γιὰ τὶς 5 Μαρτίου. Ἐγὼ ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσω τὴ Φρίν» τα μετὰ τὴν λήξη τῆς ἐργασίας της στὸ σπίτι μου καὶ αὐτὸς θὰ τὴ συναντοῦσε ἐκεῖ » τὸ βράδυ. Εἶχα σχηματίσει πλέον τὴ γνώμη ὅτι ὁ ἀνεψιός μου εἶχε βρῇ στὴν » πραγματικότητα τὸν εἰδικό, ποὺ θὰ ἔκανε τὴν ἐγχείρηση. Ἔτσι στὶς 5 Μαρτίου » μετὰ τὴν ἐργασία, πῆγα μαζὶ μὲ τὴν Φρίντα μὲ τὸ τραμ μέχρι τὴν Πλατεῖα Μ., » ὅπου κατεβήκαμε καὶ πήγαμε στὸ σπίτι μου. Ἡ γυναίκα μου μᾶς περίμενε. Λίγο » ἀργότερα ἦρθε ὁ ἀνεψιός μου Ἄλμπερτ καὶ πῆρε τὴν Φρίντα. Τί συνέβη μετὰ δὲν

» ξέρω. Στὶς 6 Μαρτίου καὶ κατὰ τὶς 7 ἡ ὥρα ἦρθε στὸ σπίτι μου ὁ ἀνεψιός μου πολὺ
» ταραγμένος καὶ μᾶς εἶπε, ὅτι ἡ Φρίντα ὑπέκυψε κατὰ τὴν ἐγχείρηση. Ἡ γυναίκα
» μου κι' ἐγὼ ἀμφιβάλαμε καὶ δὲν ξέραμε τί νὰ ποῦμε. Σ' ἐρώτησή μου ἐν συνε-
» χείᾳ, ὁ ἀνεψιός μου μᾶς ἐξήγησε ὅτι ἐτεμάχισε τὸ πτῶμα καὶ τὸ μετέφερε
» μακρυά. Ἕνα μέρος τούτου τὸ τοποθέτησε μέσα σὲ μιὰ βαλίτσα καὶ τὸ ὑπόλοιπο
» μέσα σ' ἕνα ἀντίσκηνο. Βαλίτσα καὶ ἀντίσκηνο μὲ τὸ περιεχόμενό τους, τὰ ἔκρυψε
» μέσα σὲ κάτι ἐρείπια. Ποὺ ἀκριβῶς δὲν θυμόταν. Τέλος συμφωνήσαμε ὅτι κανένας
» ἀπὸ τοὺς τρεῖς μας δὲν ἔπρεπε νὰ πῇ τίποτε γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἀνακαλύψῃ ἡ ἀστυνομία».

Ὁ Ἄλμπερτ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ χρόνο αὐτὸ ἐταξίδευε, βρέθηκε καὶ μετὰ δυὸ μέρες συνελήφθηκε. Ἐπειδὴ τὰ πράγματα εἶχαν ξεκαθαρισθῆ πλέον, δὲν μποροῦσε νὰ πῇ ψέμματα καὶ δὲν εἶχε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν κατάθεση τοῦ θείου του καὶ ν' ἀναφέρῃ καὶ ὡρισμένες ἄλλες λεπτομέρειες, γιατὶ τὸ θῦμα ἦταν νεκρὸ καὶ ἦταν ὁ μόνος αὐτόπτης μάρτυς τῆς τραγῳδίας. Ἔτσι, ἐξιστόρησε τὰ γεγονότα ὅπως ἔλαβαν χώραν. Ὁ Ἄλμπερτ δήλωσε ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ βρῇ ἄλλον γιὰ νὰ κάνῃ τὴν ἔκτρωση, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ εἶχε ὑποσχεθῆ στὸ θεῖο του γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ μόνο. Στὴν πραγματικότητα εἶχε πάρει τὴ Φρίντα στὸ σπίτι του, γιατὶ ἤθελε νὰ μιλήσῃ μ' αὐτὴν σοβαρά. Ἡ Φρίντα ὅμως δὲν τὸ ἤξερε αὐτὸ καὶ νόμιζε ὅτι θὰ τῆς ἔκανε τὴν ἐγχείρηση. Ὅταν κατάλαβε ὅτι τὴν εἶχε γελάσει, διαμαρτυρήθηκε, γιατὶ περίμενε ἄλλο. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν μποροῦσε τίποτε νὰ γίνῃ, τὴν παρακάλεσε στὸ τέλος καί τῆς εἶπε ὅτι τὸ δωμάτιό του ἦταν στὴ διάθεσή της, ὅπου μποροῦσε ἀνενόχλητη μόνη της μὲ τὴ συσκευὴ ποὺ εἶχε κατασκευάσει ὁ θεῖος του, νὰ κάνῃ πλύσεις. Ἐπειδὴ φαινόταν διστακτική, δέχθηκε αὐτὸς καὶ τῆς ἑτοίμασε ἕνα δοχεῖο μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ σαπούνι ὑγείας. Ὕστερα ἀπὸ ἐπιμόνους πιέσεις, πείσθηκε στὸ τέλος ἡ Φρίντα καὶ ἀφοῦ τοποθέτησε τὴ συσκευὴ στὴ μήτρα της, πίεσε τὴ λαστιχένια φούσκα ποὺ περιεῖχε τὸ ζεστὸ νερὸ μὲ σαπούνι. Κατὰ τὴν ἐνέργεια αὐτὴ ἦταν καὶ ὁ Ἄλμπερτ παρών, ἀλλὰ δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ὅτι ἑτοίμασε τὸ νερὸ καὶ τὸ σαπούνι. Ξαφνικὰ ἡ Φρίντα λιποθύμησε χωρὶς νὰ βγάλῃ τὴν παραμικρὴ φωνή. Τὴν τοποθέτησε ἀμέσως πάνω σ' ἕνα ντιβάνι ὅπου ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ Φρίντα ξεψύχησε. Ἀμέσως τότε ὁ Ἄλμπερτ ἔτρεξε στοῦ θείου του, ἀλλὰ δὲν βρῆκε οὔτε αὐτὸν οὔτε τὴ σύζυγό του. Μὴ ξέροντας τί νὰ κάνῃ, ξαναγύρισε στὸ δωμάτιό του. Κατ' ἀρχὰς σκέφθηκε νὰ σκηνοθετήσῃ καὶ ν' ἀναφέρῃ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκτονίας, ἀλλὰ τὴ σκέψη αὐτὴ τελικὰ τὴν ἀπέρριψε καὶ ἀποφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὸ πτῶμα κάπου ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Ὁ Ἄλμπερτ κατοικοῦσε στὸν τρίτο ὄροφο καὶ ἦταν ἐπικίνδυνο νὰ βγάλῃ ἔξω τὸ πτῶμα χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθοῦν. Ἐπειδὴ στὸ στρατὸ εἶχε κάνει μάγειρος, εἶχε ἀποκτήσει ἐκεῖ τὴν πεῖρα νὰ τεμαχίζῃ κρέατα καὶ νὰ κάνῃ κόκκαλα, τοῦ ἦρθε ἡ σκέψη νὰ κομματιάσῃ τὸ πτῶμα καὶ ἔτσι νὰ τὸ μεταφέρῃ ἔξω. Ἁπλωσε στὸ δωμάτιο ἕνα παλιὸ ἀντίσκηνο, ἔβαλε πάνω σ' αὐτὸ τὸ πτῶμα καὶ ἄρχισε μ' ἕνα κοφτερὸ χασαπομάχαιρο νὰ τὸ τεμαχίζῃ. Ἔβαλε μέσα σὲ παλιὰ βαλίτσα τὸ κεφάλι καὶ τὰ πόδια καὶ τὰ μετέφερε στὸν Ἴσαρ ὅπου τὰ ἔρριξε μέσα σ' ἕνα ρέμα ποὺ περνοῦσε κάτω ἀπὸ κάτι ἐρείπια. Τὸν κορμὸ μὲ τὰ χέρια τὰ τύλιξε μέσα στὸν ἀντίσκηνο καὶ τὰ ἔρριξε μέσα σ' ἕνα ἄλλο ἐρείπιο κοντὰ στὸν Ἴσαρ, παρὰ τὴν ὁδὸν Φρ... Τώρα πλέον τὸ αἴνιγμα τοῦ μακαβρίου εὑρήματος εἶχε λυθῆ. Ἕνα πρᾶγμα μόνο ἦταν ἀνεξήγητο. Ἡ βαλίτσα ὅταν βρέθηκε ἦταν κατάβρεκτη, ὅπως ἐπίσης τὰ μαλλιὰ τοῦ θύματος καὶ οἱ κάλτσες, πρᾶγμα ποὺ ἐπεβεβαίωνε τὴν κατάθεση τοῦ Ἄλμπερτ, ὅτι τὰ εἶχε ρίξει μέσα σ' ἕνα ρέμα. Πῶς ὅμως βρέθηκε ἡ βαλίτσα μὲ τὸ περιεχόμενόν της μέσα στὰ ἐρείπια τῆς ὁδοῦ Φρ...; Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὸ δόθηκε μιὰ λογικὴ ἐξήγηση. Κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη ὠργίαζε ἡ μαύρη ἀγορὰ στὸ Μόναχο ὅπως καὶ σ' ὅλη τὴ Γερμανία. Τὸ ρέμα στὸ ὁποῖο ὁ Ἄλμπερτ εἶχε ρίξει τὴ βαλίτσα εἶχε λίγο νερό. Ἡ βαλίτσα δὲν βούλιαξε παρ' ὅλο ὅτι τὸ περιεχόμενό της ἦταν ἀρκετὰ βαρύ. Κάποιος «ἄγνωστος» θὰ τὴ βρῆκε καὶ νομίζοντας ὅτι εἶχε μέσα κάτι ποὺ ἄξιζε, τὴν πῆρε ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Ἐπὶ τόπου ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ τὴν

ἀνοίξῃ καὶ ἔτσι μετέφερε τὴ λεία του μέχρι τῆς ὁδοῦ Φρ... ὅπου βρῆκε τὴν εὐκαιρία ν' ἀνοίξῃ τὴ βαλίτσα. Καταλαβαίνετε μόνοι σας τὴν τρομάρα του ὅταν ἀντίκρυσε τὸ περιεχόμενο. Εὐκόλως, ἐννοεῖται, ὅτι καὶ νἄταν αὐτός, φρόντισε ἀμέσως νὰ ξεφορτωθῇ τὸ εὕρημά του γιὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὕποπτος διαπράξως ἐγκλήματος. Ἔτσι τὴν ἔρριξε στὸ πρῶτο ὑπόγειο ἑνὸς ἐρειπίου, ὅπου στὶς 10 Μαρτίου 1947 βρέθηκε ἀπὸ διερχομένους.

Γιὰ κανένα ἀπὸ τοὺς ἐνόχους δὲν ὑπῆρχε ἐγκληματικὸ παρελθόν. Κανένας ἀπ' αὐτούς, οὔτε ὁ Ἄλμπερτ Η. οὔτε ὁ Ὄσκαρ Ρ... εἶχαν κατὰ τὸ παρελθὸν δοσοληψίες μὲ τὴν ἀστυνομία καὶ οὔτε εἶχαν καταδικασθῆ ποτέ. Στὴν πραγματικότητα ἦταν ἔντιμοι καὶ καλοὶ πολῖτες καὶ εἶχαν πέσει ἁπλῶς θύματα τῆς καλωσύνης του. Ἐπίσης καὶ ἡ Γιοζέφα Ρ. δὲν εἶχε καταδικαστικὸ παρελθόν.

Ὁ Ἄλμπερτ καταδικάστηκε σὲ 7 μηνῶν φυλάκιση γιὰ συνεργία εἰς ἔκτρωσιν μὲ ἀποτέλεσμα ἀνθρωποκτονίαν καὶ εἰς 6 μῆνες διὰ τὴν ἀπόκρυψη τοῦ πτώματος. Ἡ Γιοζέφα ἀφέθη ἐλεύθερη λόγῳ ἐλλείψεως στοιχείων κατηγορίας. Ἡ συνεργασία

Ἄποψις τοῦ ὑπογείου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθησαν τὰ μέλη τοῦ πτώματος τῆς Φρίντας.
1) Ἡ κεφαλή. 2) Οἱ μηροί. 3) Αἱ κνῆμαι καὶ 4) Ἡ βαλίτσα ἀνοιγμένη.

δὲν ἦταν ἀρκετὴ οὔτε πρόστιμο νὰ τῆς ἐπιβληθῇ. Ὁ Ὄσκαρ Ρ., ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ ἀφέθη ἐλεύθερος, εὗρισκε τὸν ἑαυτόν του ἔνοχο καὶ αἰσθανόταν τύψεις στὴ συνείδησή του. Ἀνέλαβε καὶ πάλι ἐργασία, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ τρεῖς ἡμέρες ἔπαθε νευρικὴ κρίση. Ἡ σύζυγός του τὸν μετέφερε στὴν ἰδιαιτέρα της πατρίδα γιὰ νὰ τὸν κάνῃ νὰ ξεχάσῃ. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἐπανεῦρε τὴν γαλήνη ποὺ ἦταν τόσο ἀπαραίτητη στὴ ζωή. Μιὰ μέρα προσποιήθηκε ὅτι θὰ πήγαινε περίπατο καὶ ἔθεσε τέρμα στὴ ζωή του αὐτοκτονώντας μὲ κρεμάλα.

Τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἀπέδειξε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πόσο ἀπαραίτητο εἶναι καὶ ἡ νεκροψία τοῦ πτώματος πρὸς διευκρίνισιν τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου.

* ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ
* ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΘ' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
* Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ

...Φθινόπωρο...

Τὰ σκηνικὰ τῆς φύσεως σιγὰ-σιγὰ ἀλλάζουν... Μελαγχολικὲς γίνονται οἱ μέρες, σὰν δειλινά... Μὲ λιγοστὸ φῶς... Λὲς καὶ τοποθετήθηκαν πολλὲς σκοῦρες κουρτίνες πάνω στὴν ἀπέραντη αὐλαία τοῦ Σύμπαντος...

...Συννεφιασμένες μέρες... Καὶ κάπου-κάπου τῆς βροχῆς οἱ στάλλες συνθέτουν ἕνα βελούδινο σκοπό... Τὸ ταγκὸ τῆς βροχῆς...

Μ' ἐτοῦτο τὸ ἀκκοπανιαμέντο χορεύουν τὰ φύλλα τῶν δένδρων, καθὼς πέφτουν ἀργὰ-ἀργὰ πάνω στὸ βρεγμένο χῶμα...

...Φθινόπωρο...

...Τὸ στενὸ δρομάκι πρὸς τὸ χειμῶνα... Ὅλα ταπεινά, ἀνόρεκτα, βουβά...

...Ἕνα καινούργιο ἔργο ἑτοιμάζεται ν' ἀνεβῇ πάνω στὴν οὐράνια σκηνή... ...ἕνα πολυθόρυβο ἔργο μὲ ἄφθονα ἠχητικὰ ἐφφέ... Μὲ βροντές, μὲ ἀστροπελέκια, μὲ τὸν ἄνεμο νὰ μουγκρίζῃ μανιασμένα... Κι' ὅλα ἔχουν τεθῇ σὲ κίνηση γιὰ τὴ μεγάλη προετοιμασία...

...Φθινόπωρο...

...Μιὰ σιωπηλὴ ἀνάπαυλα... Καὶ θὰ τὴ διαδεχθῇ ξαφνικὰ ἡ μπόρα... Ἡ μπόρα τῆς χειμωνιάτικης ἐξορμήσεως...

...Οἱ πρῶτοι καστανάδες πιάνουν τὶς γωνιὲς τῶν δρόμων... Οἱ θερμάστρες ἑτοιμάζονται... βγαίνουν ἀπὸ τὴ ναφθαλίνη τὰ πουλόβερ καὶ τὰ παλτά... τὰ σχολεῖα ἀνοίγουν...

...Φθινόπωρο...

...Ἀντηχοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ οἱ κρότοι τῶν κυνηγητικῶν ὅπλων...ὁ μοῦστος ἀχνίζει στὶς ἀποθῆκες... τὰ δέντρα γυμνώνονται...οἱ νύχτες γίνονται ἀτέλειωτες, σκοτεινές, ψυχρές...

Ἕνα-ἕνα τὰ θερινὰ κέντρα κλείνουν, κι' ἀνοίγουν οἱ χειμωνιάτικες αἴθουσες, ἐνῶ οἱ παραθεριστὲς γυρίζουν στὶς πόλεις μαυρισμένοι ἀπ' τὸν ἥλιο, πρόσχαροι, μὲ καινούργιες δυνάμεις γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς...

...Φθινόπωρο...

...Ἡ ἐποχὴ τῶν ποιητῶν... Ἡ ἐποχὴ τῶν στίχων καὶ τῶν τραγουδιῶν...

...Τῆς γκρίζας ψυχῆς μου
θ' ἀνοίξουν οἱ σάλες...
Καὶ βάλς θὰ χορεύουν
στὰ τζάμια οἱ ψυχάλες...

...Ἡσυχη εἶναι ἑτούτη ἡ φθινοπωριάτικη νύχτα ποὺ μὲ κυκλώνει...

...Ἡσυχη καὶ σκοτεινή... Πρὶν λίγη ὥρα σιγόβρεξε... Καὶ ἀπλώθηκεν ὁλόγυρα ἡ μυρουδιὰ τῆς ὑγρῆς γῆς, γιὰ νὰ φέρῃ τὰ πρῶτα χειμωνιάτικα μηνύματα...

Τὸ Φεγγάρι ἐκεῖ ψηλὰ στὸν Οὐρανὸ ἄδικα πασχίζει νὰ λευτερωθῇ ἀπ' τὰ πελώρια σύννεφα ποὺ τὸ κρατοῦν φυλακισμένο στὴν ἀγκαλιά τους... ὥσπου στὸ τέλος ὑποτάσσεται στὴ μοῖρα του καὶ κυλᾷ ἀργὰ-ἀργὰ μὲς στὰ σκοτάδια ποὺ τὸ τυλίγουν...

...Κάπου-κάπου μερικὲς ἀστραπὲς αὐλακώνουν τὸν Οὐρανό.. Κι' ἄλλοτε πάλι ἀκούγονται ἀπὸ μακριὰ βροντές... ἐνῶ ἕνα κρύο ἀεράκι ἀλητεύει τριγύρω...

...βρίσκομαι στὸ γραφεῖο μου... Μονάχος... Καπνίζοντας... Κι' ἀναπολώντας... θυμᾶμαι... Νοσταλγῶ...

Ἡ σκέψη μου ταξιδεύει... Φεύγει ἀπ' τὴν πόλη... Καὶ σταματᾷ σ' ἕνα μικρὸ-μικρὸ παιδικὸ βασίλειο... «Κάπου στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα...». Στέκει ξανὰ μέσα σ' ἕνα πευκόφυτο παραδεισένιο περιβάλλον, καὶ ξαναβλέπει ἕνα-ἕνα, πολλὰ χαρούμενα παιδιά...

Ναί!... Παιδιὰ ἀφρόντιστα, χαρούμενα, εὐτυχισμένα ποὺ παίζουν, ποὺ ξεφωνίζουν, ποὺ τραγουδοῦν, ποὺ χορεύουν, κάτω ἀπ' τὰ πελώρια δένδρα ἑνὸς γραφικοῦ δάσους, κοντὰ στὴ θάλασσα...

Κλείνω τὰ μάτια καὶ ξαναζῶ τὸ ἴδιο γαλάζιο ὄνειρο ποὺ ἔζησα κοντά τους πρὶν λίγες μέρες...

Ἔτσι, ἐνῷ ἡ φθινοπωριάτικη νύχτα κυλᾷ ἀθόρυβα καὶ κάποιο μεγάλο ρολόϊ κοντά μου σημαίνει μεσάνυχτα, ἡ φαντασία μου ἔχει γιορτὴ καθὼς βρίσκεται κυκλωμένη ἀπὸ γαλήνη καὶ εὐτυχία ἀληθινή... Γιατὶ εὐτυχία ἀντάμωσα ἐκεῖ, στὶς παιδικὲς Κατασκηνώσεις Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἐλειτούργησαν ὅλο τὸ φετεινὸ καλοκαίρι στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα, μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

...Ἦταν Σάββατο ὅταν βρέθηκα ἐκεῖ... Σάββατο ἀπόγευμα... Κι' ἦταν ἡ μέρα χλιαρή, νωθρή, σιωπηλή...

Διαβαίνοντας τὴν Κεντρικὴ Πύλη ἔνοιωσα ἕνα δυνατὸ καρδιοκτύπι... Συγκίνηση καὶ θαυμασμὸ μαζί... Ὅλα καλοβαλμένα γύρω... Μὲ τάξη... Παστρικά, πεντακάθαρα... Λὲς κι' ἦσαν πρῶτα σχεδιασμένα στὸ χαρτὶ κι' ὕστερα τοποθετημένα στὸ εὐρύχωρο δάσος...

Ὀργανωτικὸ πνεῦμα κυριαρχοῦσε... Καὶ πειθαρχία... Καλλιτεχνικὴ μάλιστα πειθαρχία...

Τὰ παιδιὰ ἔπαιζαν... Τὸ προσωπικὸ στὴ θέση του... Ἐργάζονταν ἀκούραστα...

Μιά βιαστικὴ ματιὰ ἐδῶ κι' ἐκεῖ μᾶς προκάλεσε τὸ θαυμασμό... Οἱ σκηνὲς σιγουρισμένες, νοικοκυρεμένες, καθαρὲς... Τὰ εἴδη τῶν παιδιῶν βαλμένα μὲ μεθοδικὴ τάξη... Οἱ διάδρομοι δίχως ἕνα σκουπιδάκι...

Κι' ὅλα ἐκινοῦντο σὰν μιὰ μηχανή... Μὲ ρυθμό...

Ἡ χαρὰ ἦταν ζωγραφισμένη στὰ παιδικὰ πρόσωπα. Τὸ χαμόγελο ἦταν ὁ μόνιμος σύντροφός τους... Πλησιάσαμε ἕνα μικρὸ κοριτσάκι :

«Σ' ἀρέσει ἐδῶ;».

Ἔκανε ἕνα μορφασμὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μιὰ χαριτωμένη χειρονομία :

«Ἂν μ' ἀρέσῃ λέει!!!... Μακάρι νἄμενα χίλια χρόνια... Μᾶς ἀγαπᾶνε...»,

«Κι' ἐσὺ ποιὸν ἀγαπᾷς πιὸ πολύ;».

«Ὅλους... Μά, περισσότερο τὸν ἀρχηγό μας καὶ τὴν ὑπαρχηγό...».

...Λίγο πάρα κάτω ἀνταμώσαμε μιὰ ὁμάδα ἐργατῶν. Εἶχαν βαλθῆ νὰ στήσουν κάποια κολώνα γιὰ νὰ τοποθετήσουν ἐπάνω μιὰ γιρλάντα μὲ φῶτα.

—«Τὶ γίνεται, παιδιά;»..

—«Εὐχαριστοῦμε. Καλά».

—«Τὶ κάνετε ἐκεῖ;».

—«Τοποθετοῦμε φῶτα».

—«Ἀστυνομικοὶ εἶσθε;».

—«Ὄχι».

—«Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ κατασκήνωσή μας;»

—«Εἶναι ἡ ὡραιότερη ἀπὸ ὅσες ἔχουμε δῆ».

—«Δηλαδή, γιατί;».

—«Νά... τὰ παιδιὰ ἐδῶ εἶναι πιὸ ὑπάκουα... Οἱ κανονισμοὶ πιὸ αὐστηροί... Ἀλλά, πῶς νὰ σᾶς τὸ ποῦμε;, ἔχετε κάτι ποὺ σᾶς δένει πιὸ πολὺ τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλον... Ἔχετε περισσότερη ἀγάπη ἀπὸ ἄλλες κατασκηνώσεις... Περισσότερο ἐνθουσιασμό... Χαιρόμαστε ποὺ εἴμαστε κοντά σας... Δὲν μᾶς κουράζει ἡ δουλειά».

...Αὐτὰ μᾶς εἶπαν περίπου οἱ φίλοι ἐργάτες ποὺ ἀνταμώσαμε στὴν κατασκήνωση... Ἁπλᾶ-ἁπλᾶ ἐβρῆκαν καὶ ἐσημείωσαν τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τῆς κατασκηνώσεώς μας... Πειθαρχία... Ἀγάπη. Ἐνθουσιασμός...

Πόσο ὄμορφη εἶναι ἐτούτη ἡ διαπίστωση!!!

...Ὕστερα τραβήξαμε γιὰ τὴν Ἀποθήκη... βρήκαμε ἐκεῖ τὸν ἀποθηκάριο–ὑπαρχιφύλακα κ. Γεώργιο Μπέη, ποὺ τόσο τὸν ἀγαποῦν τὰ παιδιά...

Τὸν ἀνταμώσαμε νὰ τακτοποιῇ κάτι κιβώτια, μὲ τὴν προσοχὴ ὁλόκληρη δοσμένη στὴ δουλειά του. Ἦταν τόσο ἀπησχολημένος ὥστε δὲν μᾶς πρόσεξε . Τὸν χαιρετήσαμε... Γύρισε κατὰ τὸ μέρος μας ξαφνιασμένος, μᾶς χαμογέλασε καὶ βάλθηκε ὕστερα νὰ μᾶς δώσῃ τὶς πληροφορίες ποὺ ζητήσαμε. Παρετηρήσαμε ὅτι τὸ ἕνα του δάκτυλο ἦταν κομμένο... Ἀτύχημα;... Ὄχι... τραυματίσθηκε πάνω στὴ δουλειά του... τοῦ ἔκοψαν τὸ δάκτυλο... Καὶ νοιώθει πολλὴ περηφάνεια γι' αὐτό...

Μᾶς δείχνει τὸ δάκτυλο καὶ λέει: «... Ἡ δουλειὰ ἔχει καὶ τὶς ἀναποδιές της... Ἀλλὰ εἶναι ὡραῖο νὰ παθαίνῃς κάτι ὅταν ἐργάζεσαι γιὰ τὴν Ἀστυνομία... Ξέρετε ἡ Ἀστυνομία εἶναι ἡ δεύτερη οἰκογένειά μου...Καταλαβαίνω ὅτι δὲν μπορῶ νὰ ζήσω δίχως αὐτήν...».

Νὰ καὶ κάτι ἄλλο ποὺ μὲ χαρὰ θέλουμε νὰ ὑπογραμμίσουμε... Πίστις... Αὐτὸ ἀκριβῶς κυριαρχεῖ μέσα στὶς καρδιὲς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ποὺ ἐργάζονται στὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων... Πίστη γιὰ τὴ δουλειά τους...

Ἄλλως τε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως τὸ ἔχει σημειώσει μέσα στὸ ἡμερολόγιό του :

...«Ἅπαντες εἰργάσθησαν μὲ ζῆλον, προθυμίαν, ἀφοσίωσιν, ἀγάπην πρὸς τὸ παιδὶ καὶ ἐφλέγοντο ἀπὸ τὰς ἠθικάς, ἐθνικὰς καὶ χριστιανικὰς ἀρχὰς τῆς κατασκηνώσεως, πειθαρχήσαντες εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ ὑποδείξεις τοῦ ὑποφαινομένου».

...Καὶ πράγματι... Ὅλοι, μὰ ὅλοι, καθένας στὸ πόστο του, ἀπέδωσαν ἄριστα καὶ διεκρίθησαν.

Τὸ διαπιστώσαμε κατὰ τὴν σύντομη ἐπίσκεψή μας ἐκεῖ...

...Σὰν κουβεντιάζαμε μὲ τὸν εὐγενικὸ κ. Μπέη, δὲν εἴδαμε νὰ μᾶς κυκλώνουν οἱ ἄλλοι ἀπὸ περιέργεια, ὅπως συνέβη ἀλλοῦ ποὺ πήγαμε. Καθένας παρέμεινε στὴ δουλειά του, ἐργαζόμενος μὲ ζῆλο καὶ προσοχή...

Ἔτσι ἀναγκαστήκαμε ἐμεῖς νὰ τοὺς πλησιάσουμε... Ἐβρήκαμε τὸν κ. Μπερδούση νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν τήρηση τῶν βιβλίων τῆς Διαχειρίσεως, τοὺς δύο ὑγειονομικοὺς Ἀστυνόμους κ.κ. Πέτρον Καστρήσιον καὶ Γεώργιον Ἀναγνωστάκην νὰ ἐξετάζουν τὰ παιδιά, τὸν φίλο κ. Βασίλη Κωνσταντέλλο νὰ γράφῃ στὴ γραφομηχανὴ τὰ προγράμματα τῆς ἑορτῆς, τὸν κ. Ἰωάννη Γιάνγκο νὰ κάμῃ ἔνεση, βοηθούμενον ἀπὸ τὴν νοσοκόμο κ. Παναγιώτα Βαρβιτσιώτου... Ὅλοι... Καθένας στὸν τομέα του εἶχε μεράκι γιὰ τὴν δουλειά του... Κυψέλη ἐργασίας ἦταν ἡ κατασκήνωση...

Μά, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὸ ἰδιωτικὸ προσωπικό...

Ὁ ἐκλεκτὸς μάγειρος κ. Ἰωάννης Μπίμπας... ὁ κ. Σπ. Βραδῆς... ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Γιανναρᾶ... ἡ κ. Ἑλένη Δουβλέκα... ἡ κ. Ἰωάννα Ἰωαννίδου... ἡ κ. Ἀναστασία Μπέζα... Τὸ τραγούδι τῆς δουλειᾶς ἀντηχοῦσε γύρω μεγαλόπρεπο, γλυκόλαλο, χαρούμενο...

Κι' ὕστερα τὰ παιδιά, ποὺ ἔδωσαν τὴν καρδιά τους γιὰ τὴν κατασκήνωσή τους, ποὺ τόσο ἀγάπησαν... Τὰ παιδιά, ποὺ ὑπάκουαν πρόθυμα στὰ στελέχη τῆς Κατασκηνώσεως... Καὶ τὰ στελέχη ἦσαν διαλεκτὰ καὶ ἄξια... Πρόσωπα γελαστά, καρδιὲς φωτισμένες ἀπὸ χριστιανικὴ πίστη, ψυχὲς μεγάλες ποὺ ἔκλειαν τόση ἀγάπη γιὰ τὰ παιδιά...

Ἡ ὑπαρχηγὸς δνὶς Πόπη Κρητικίδου... ἡ ὑπαρχηγὸς δεσποινὶς Ἰωάννα Ἀκρίβου... οἱ κοινοτάρχιδες : δεσποινίδες Παρασκευὴ Ζαχαρούλη, Εὐγενία Βουρίκη, Σταυρούλα Μουγιακάκου, Ντίνα Ζαχαρίου, Ἐλισσάβετ Κανούτου καὶ Τασία Νεστορίδου... ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Κωνστ. Ἀκρίβος, καὶ οἱ κοινοτάρχαι κ.. Γ. Καράτζαλης, Ἀπόστ. Καφίρης, Δημήτρ. Λάββας, Νικ. Φαρμάκης καὶ Εὐστ. Χριστόφιλος...

Ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ παιδιὰ ἔδωσαν κάτι ἀπ' τὸν ἑαυτό τους γιὰ τὴν Ἀστυνομικὴ Κατασκήνωση... Καὶ δικαιοῦνται νὰ εἶναι ὑπερήφανα γιὰ ὅσα ἐπέτυχαν... Καὶ

ἐπέτυχαν πολλά... πάρα πολλά... Καὶ δίκαια καταχειροκροτήθηκαν κατὰ τὴν ἀποχαιρετιστήρια ἑορτή τους...

Ναί!!!... Ὀργασμὸς δουλειᾶς... Αὐτὴ εἶναι ἡ περίληψη τῶν πρώτων μας ἐντυπώσεων...

Ὅλα ἐκινοῦντο μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, ὅλα σὲ ψηλὸ-ψηλὸ ἐπίπεδο ἀποδόσεως...

Ἀλλά, ἡ ψυχὴ τῆς κατασκηνώσεως καὶ ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγός τους... Ὁ Ἀστυνόμος κ. Νικ. Ἀθανασόπουλος, ὁ ὁποῖος παρουσίασε ἕνα κατασκηνωτικὸ ἐπίτευγμα ἀξιόλογο...

...Δειλινὸ στὴν κατασκήνωση... Ὁ ἥλιος ἔπεφτε κουρασμένος πίσω ἀπ' τὸ βουνό, γεμίζοντας πορφυρὰ σειρίτια τὴ θάλασσα... Κάμψις τῆς παιδικῆς δραστηριότητος... τὸ δεῖπνο ἐπλησίαζε...

Ἔπρεπε νὰ φύγουμε... Μᾶς περίμενε μιὰ ἄλλη δουλειά... Μᾶς περίμεναν κάποια παιδάκια σὲ μιὰ ἀθηναϊκὴ γειτονιά... Περίμεναν νὰ τοὺς φέρουμε τὴν ψυχαγωγία, τὸ χαιρετισμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὴν ἀγάπη ὅλων τῶν ὀργάνων του πρὸς τὸν θαυμάσιο λαό μας... Ἔπρεπε νὰ βιαστοῦμε...

Μὲ φόντο τὰ πρῶτα σκοτάδια ξαναείδαμε τὴν κατασκήνωση... Εἴδαμε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὰ παιδιά, τὶς σκηνές, τὰ πεῦκα, τὴν θαυμάσια διακόσμηση τῆς φύσεως...

Σταθήκαμε νὰ τὰ καμαρώσουμε ὅλα ἐτοῦτα μὲ νοσταλγία... τὰ κλείσαμε στὴν καρδιά μας, καὶ ξεκινήσαμε... ἐνῷ ἀπὸ μακριὰ ἀντηχοῦσε τὸ τραγούδι τῶν παιδιῶν... Ὁ Θεὸς μαζί τους...

Φύγαμε... Ἀλλὰ ξαναγυρίσαμε τὴν ἄλλη μέρα... Καὶ τὴν ἄλλη... καὶ τὴν ἄλλη... Ἔπρεπε νὰ ἐπιβλέψουμε στὶς πρόβες τῶν παιδιῶν... Γιατὶ σὲ τρεῖς μέρες θὰ ἔδιναν τὴν ἀποχαιρετιστήρια γιορτή τους... Δουλειὰ δύσκολη... Μά, τὴν ὁμόρφαινε καὶ τὴν ἁπλούστευε ἡ ἀγάπη ποὺ μᾶς ἐκύκλωνε...

Πρόβες μέσα στὴ νύχτα... Ὕστερα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα... Πρόβες κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα... Μέσα στὴ γαλήνη τῆς ἐξοχῆς...

Πρόβες ἀξέχαστες...

«Ἄλλη μιὰ φορά, παιδιά...».

«Κι' ἄλλη... Κι' ἄλλη...».

Καὶ τὰ παιδιὰ δὲν δυσανασχετοῦσαν... Ὑπάκουαν πρόθυμα... Πίστευαν στὴ δουλειά τους. Ἔπρεπε... Ἦταν ἀνάγκη νὰ βγάλουν ἀσπροπρόσωπη τὴν κατασκήνωσή τους καὶ ὁλόκληρο τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα...

Τὰ ματάκια τους ἔκλειναν... Μά, δὲν ὑποχωροῦσαν... Ἔκαναν τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ ν' ἀποδώσουν... ὥσπου ἔφτασε ἡ παραμονὴ τῆς γιορτῆς... Τὸ σκηνικὸ εἶχε στηθῆ... τὰ πάντα ἕτοιμα... Ἡ πρόβα τζενεράλε θὰ ἔδειχνε τὸ σημεῖο τῆς ἀποδόσεως... Θὰ ἔδειχνε ἂν οἱ κόποι πῆγαν χαμένοι...

...Κόντευαν μεσάνυχτα... Τότε ἀκριβῶς τὰ φιλότιμα παιδιὰ ἀπέδειξαν τὴν ἀξία καὶ τὶς ἀρετές τους... Ἀρίστευσαν...

Οἱ πρόβες εἶχαν τελειώσει... Αὔριο τὸ κοινὸ θὰ ἔκρινε κατὰ πόσον εἶχαν τελειώσει σωστά.....

Δυὸ λόγια τώρα... Δυὸ λόγια ἐνθαρρυντικά, ἐπαινετικά...

«Μπράβο παιδιά... Εἶσθε ἄξια θαυμασμοῦ. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι αὔριο θὰ κριθῆτε. Κάμετε ὅ,τι μπορεῖτε περισσότερο...».

Καληνυχτίσαμε καὶ φύγαμε...

Στὸ δρόμο ὁ ὁδηγὸς ὁ Γιάννης μὲ ρώτησε: «Τὶ λέτε, κε Ὑπαστυνόμε, θὰ ἔχουν τὴν ἴδια ἐπιτυχία αὔριο;».

Δὲν μοῦ ἔμενε καμμιὰ ἀμφιβολία... Τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπιτύχουν σ' ἕνα Τομέα ποὺ ἀπαιτεῖ πίστη καὶ εὐαισθησία... Δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ Σῶμα ἀντιπροσωπεύουν... Ἔτσι ἐφτάσαμε στὴν μεγάλη μέρα... Ἦταν Τρίτη, 5 Σεπτεμβρίου... Κι' ἦταν ἕνα ἀπόγευμα ξεχωριστὰ ὄμορφο καὶ γρα-

φικό. Ἀπὸ ἐνωρὶς ἡ Μπάντα τῆς Ἀστυνομίας εἶχε παραταχθῆ ἀριστερὰ ἀπ' τὴ σκηνή... Δεξιὰ ἡ παιδικὴ χορῳδία τῆς Κατασκηνώσεως... Καὶ στὴ μέση οἱ καλεσμένοι... Διαλεκτὸς κόσμος, ποὺ ἀντιπροσώπευε κάθε τάξη... Δημοσιογράφοι, πολιτικοί, καθηγηταί, καλλιτέχναι... Καὶ οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν ἕτοιμοι νὰ δακρύσουν βλέποντας τὰ παιδιά τους ἐπάνω στὴ σκηνή... Διεκρίναμε ἀνάμεσα στοὺς ἐπισήμους τὸν ἀναπληροῦντα τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Εὐγγ. Καραμπέτσον, τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Γεώργ. Κοντογεώργον, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Θωμᾶν Νούσιαν, τοὺς ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Ἀπόστολον Καθάρειον, Δημοσθένην Χανδρινόν, Ἀθαν. Κοτσιᾶν, Πάϊκον Βλάχον καὶ πλῆθος ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Β.

Κορίτσια τῆς κατασκηνώσεως ντυμένα τσολιάδες σύρουν ἕνα λεβέντικο τσάμικο.

Χωροφυλακῆς. Ἐπίσης τὴν ἑορτὴν ἐτίμησε μὲ τὴν παρουσίαν του ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Παῦλος Ντεντιδάκης.

Διεκρίναμε ἐπίσης τὸν τέως Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτην καὶ ἄλλους συνταξιούχους ἀστυνομικούς.

...Κι' ὕστερα ἡ αὐλαία ἄνοιξε... Κι' ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ βγῆκαν ἀπὸ τὰ χείλη ὅλων.

...Τὰ σκηνικὰ ἦσαν καλοβαλμένα καὶ μὲ γοῦστο φτειαγμένα καὶ συνέθεταν μιὰ ὁμορφη καλλιτεχνικὴ εἰκόνα... Ἄριστη καὶ ἡ ἀκουστική, ἐνῷ τὸ μαγνητόφωνο ἀπέδιδε τὰ ἠχητικὰ ἐφφέ...Ἔτσι ἄρχισε ἡ χαριτωμένη παρέλαση τῶν μικρῶν καλλιτεχνῶν... Μιὰ γουστόζικη παρέλαση μὲ ἐναλλασσόμενες ἐπιτυχημένες φάσεις ποὺ ἄλλοτε προκαλοῦσαν τὸ ἀβίαστο γέλιο κι' ἄλλοτε κάποιο δάκρυ...

Ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπέδοσαν ἄριστα. Ἐπιτυχία 100%. Ἰδιαίτερα ὅμως διεκρίθησαν οἱ κατασκηνώτριες Ρίτσα Ἀθανασοπούλου, Βιβὴ Γκόρου, Πετρούνια Μαρία, Μαργαρίτα Πετρούνια, Ὀλυμπία Γκίκα, Ἑλένη Σιδέρη, Σούλα Κατσαντώνη, Κούλα Γαργαλάκου, Τασία Νεστορίδου καὶ Μίλκα Κοτάκη στὸ χαριτωμένο κωμικὸ σκετσάκι : «Ὑπὸ ἐχεμύθειαν», ἡ κοινοτάρχις Βούλα Ζαχαρούλη καὶ οἱ κατασκηνώτριες Βιβὴ Γκόρου, Μαρία Πετρούνια καὶ Ὀλυμπία Γκίκα στὸ δραματικὸ σκὲτς «Οἱ

στρατοκόποι» (ποὺ ἦταν καὶ ἡ πιὸ συναρπαστικὴ σκηνὴ τοῦ προγράμματος καὶ συνεκίνησε βαθύτατα), οἱ μικροῦλες Ἑλένη Τριανταφυλλοπούλου, Αἰμιλία Τριανταφυλλοπούλου καὶ Ἰωάννα Καραμπαστέλλα στὸ εὔθυμο σκετσάκι «τὰ ἔξοδα τῆς δίκης» (ποὺ τόσο ἐπιδέξια ἐδίδαξε ἡ κοινοτάρχις Ἐλισάβετ Κανούτου) καὶ οἱ χαριτωμένες κατασκηνώτριες Μαρία Πετρούνια, Βάσω Νικολακοπούλου, Λαμπρινὴ Νικολακοπούλου σὲ ἀπαγγελίες ποιημάτων καὶ ἡ ὑπαρχηγὸς Ἰωάννα Ἀκρίβου μὲ τὴν ἔξυπνη ἔμμετρη σάτιρά της (ἡ ἰδία ὠργάνωσε καὶ τὴν ἑορτή).

Ἐπίσης ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν οἱ κατασκηνώτριες στοὺς Ἑλληνικοὺς χορούς, ὅπως ἐμφανίσθηκαν ντυμένες τσολιάδες καὶ βλαχοποῦλες. Τὸ γκρούπ ἦταν θαυμάσια συγκροτημένο, ἄριστα διδαγμένο καὶ ἐνεθουσίασε. Τὸ ἀποτελοῦσαν οἱ κατασκηνώτριες : Μαρία Πετρούνια, Ἀναστασία Βοϊβόνδα, Ἑλένη Σιδέρη, Εὐφροσύνη Σπηλιωτοπούλου, Αἰκατ. Μακρῆ, Ἀφροδίτη Κακλαμάνη, Σταυρούλα Διαβάκη, Βασιλικὴ Λούρη, Σοφία Μαμπλέκου, Χρυσούλα Ἐλευθερίου, Αἰκατ. Κατσίγερα καὶ Δέσποινα Σαλιάρη.

Κάθε φιγούρα τοῦ χοροῦ εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη ἐθνικὴ ἔξαρση καὶ μιὰ χαριτωμένη

Οἱ κατασκηνώτριες Βιβὴ Γκόρου, Μαρία Πετρούνια καὶ Ὀλυμπία Γκίκα, στὸ δραματικὸ σκὲτς «Οἱ στρατοκόποι».

σεμνότητα ποὺ ἐνθουσίασε καὶ προκαλοῦσε τὰ πιὸ ζωηρὰ καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, ποὺ ἔζησαν στιγμὲς ἀληθινὰ ἀξέχαστες.

Τὰ ποιήματα εἶχαν ἁπλὸ λυρισμό, δίχως στόμφο καὶ θεατρινισμούς. Ἔκλειναν μέσα τους μιὰ γαλάζια ὁμορφιά. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ σκὲτς καὶ οἱ ἀπαγγελίες. Στ' ἀληθινὰ τὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως πρέπει νὰ βαθμολογηθοῦν μὲ ἄριστα γιὰ τὴν ἠθοποιΐα τους ποὺ σὲ μερικὲς περιπτώσεις ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Ἀλλὰ καὶ τὰ τραγούδια τῶν κοριτσιῶν ἄφησαν ἐκλεκτὲς ἐντυπώσεις. Ἡ παιδικὴ χορωδία τῆς Ἀστυνομικῆς Κατασκηνώσεως μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μ' ὁποιαδήποτε παιδικὴ χορωδία τοῦ τόπου μας.

Ὅλα ὡραῖα... Ὅλα καλοβαλμένα... Καὶ τὰ χειροκροτήματα ποὺ ἐπεσφρά-

γιζαν κάθε νούμενο ἦσαν πηγαῖα, αὐθόρμητα παρατεταμένα καὶ χαρακτηριστικὰ ἐνθουσιώδη.

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κατασκηνώσεως, 'Αστυνόμος Β' κ. Νικ. 'Αθανασόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς, καταχειροκροτηθείς :

«Σεβαστέ μου Κύριε 'Αρχηγέ,

Κύριε Γενικὲ Διευθυντά,

'Αξιότιμοι Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς κουράσω μὲ λόγον μακροσκελῆ, ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἔργον τῆς κατασκηνώσεώς μας.

'Ως ἀρχηγὸς ὅμως τῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον νὰ ἀπευθύνω εἰς ὅλους ὑμᾶς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν κατασκηνωτριῶν καὶ στελεχῶν τῆς ὑπ' ἐμὲ κατασκηνώσεως, διότι εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ τιμήσετε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν σημερινὴν ἀποχαιρετιστήριον ἑορτήν μας, ἐπὶ τῇ λήξει καὶ τῶν τριῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων τοῦ ἐφετεινοῦ θέρους.

'Ιδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως ὑμᾶς, κύριε 'Αρχηγέ, διότι ἡ παρουσία σας προσέδωκε καὶ τόνον καὶ ἐπισημότητα εἰς τὴν ἑορτήν μας καὶ ἀπέδειξεν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὸ παιδὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ.

'Η συμπαράστασίς σας μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς τροφοδοτεῖ ἔτι περισσότερον μὲ ἠθικὰς δυνάμεις νὰ συνεχίσωμεν ἀποτελεσματικῶς τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν ἡ ὑπηρεσία ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὰ προσληφθέντα διὰ τὴν πλαισίωσιν τῶν κατασκηνωτριῶν στελέχη, τὰ ὁποῖα προσφέρουν ἐθελοντικῶς τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των.

'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τοὺς θεμελιώδεις σκοποὺς καὶ τὰς γενικὰς ἀρχὰς βάσει τῶν ὁποίων λειτουργεῖ ἡ παιδικὴ κατασκήνωσίς μας.

Διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν παρέχεται τὸ δικαίωμα κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. 'Υπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ 'Εσωτερικῶν νὰ ὀργανώσῃ τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων παιδικὰς ἐξοχὰς εἰς τὴν ὑπέροχον, φυσικὴν καὶ ὑγιεινὴν τοποθεσίαν, περιοχῆς 'Αγίου 'Ανδρέου 'Αττικῆς πρὸς ἀποστολὴν τῶν τέκνων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων 'Αθηνῶν—Πειραιῶς.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς γονεῖς νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των πρὸς παραθερισμὸν διὰ νὰ ζήσουν ταῦτα ἐπὶ 21 ἡμέρας ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἀπολαύσουν τὴν ζωὴν ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας χαρᾶς καὶ ὑγείας ἐντὸς ἀγνοῦ, φυσικοῦ καὶ ζωογόνου περιβάλλοντος, μακρὰν τῶν θορύβων τῶν πόλεων καὶ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον φροντίδα, στοργὴν καὶ ἀγάπην τῆς ἡγεσίας, τῶν στελεχῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς κατασκηνώσεως.

'Ως εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, ὁ παιδικὸς ὀργανισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην μόνον τροφῆς ὑλικῆς, ἀλλὰ πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς τοιαύτης. 'Η κατασκήνωσις εἶναι ἰδιότυπος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος, ἐνῷ ἔχει ἔντονον τὸν χαρακτῆρα τοῦ σκοποῦ πρὸς παροχὴν κατ' ἀρχὴν περιθάλψεως εἰς τὸ παιδὶ ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτύχωμεν τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας του, συνδυάζει ἐν τούτοις ἐντονώτερον τὸν σκοπὸν τῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ. Τοιοῦτον πνεῦμα διέπει τὴν ὅλην λειτουργίαν καὶ τῆς παιδικῆς μας κατασκηνώσεως.

Συνεπῶς τὸ ἔργον ταύτης εἶναι πολλαπλοῦν καὶ σύνθετον. Εἰς τὴν κατασκήνωσιν ὅλα τὰ παιδιὰ θὰ γευθοῦν τὴν χαράν, θὰ δροσίσουν τὴν ψυχήν των καὶ θὰ ἀναπτερώσουν τὸ ἐθνικὸν φρόνημά των. 'Η κατασκήνωσις ἀποτελεῖ μοναδικὴ εὐκαιρίαν πρὸς ἀποτοξίνωσιν τῆς ψυχῆς των.

Ἡ ἡγεσία καὶ τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσεως ἐργάζονται νυχθημερὸν νὰ πληρώσωσι τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ μὲ χαράν, νὰ περιφρουρήσωσι τὴν σωματικήν των ὑγείαν καὶ νὰ τὸ πλουτίσωσι μὲ ὡραῖα, εὐγενῆ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ συναισθήματα, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ τοῦτο εἰς τὴν οἰκογένειάν του πλησίον τῶν γονέων του μὲ χρῶμα ροδαλόν, καθ' ὅλα ὑγιὲς καὶ αἰσιόδοξον, πρόθυμον νὰ ἐργασθῇ δημιουργικῶς διὰ τὸ μέλλον του, διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν πρόοδον.

Καὶ ἡ σημερινή μας ἑορτὴ εἶχε σκοπόν, ὄχι νὰ ἐπιδείξωμεν τὴν κατασκήνωσίν μας, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ παρουσιάσωμεν εἰς ὑμᾶς, τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτήν, τὴν ἀγωγήν, τὴν ἐργασίαν, τὸ πνεῦμα, τὴν πίστιν, τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ταλέντο τόσον τῶν κατασκηνωτριῶν ὅσον καὶ τῶν νεαρῶν στελεχῶν τῆς κατασκηνώσεως.

Περαίνων αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Στρᾶτον Ἀνδρέαν διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ χώρου πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κατασκηνώσεως καὶ τὴν εἰς χρῆμα δυνατὴν ἐνίσχυσιν ταύτης.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν τὸν ἐξοχώτατον Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Κα-

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως Ἀστυνόμος Β' κ. Ἀθανασόπουλος, ἐν μέσῳ κατασκηνωτριῶν, οἱ ὁποῖες ἔλαβον μέρος στὰ σκέτς.

λαντζῆν Εὐάγγελον διὰ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν καὶ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον αὐτοῦ καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῆς κατασκηνώσεως κατὰ τὸ λῆξαν θέρος.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς, ἀξιότιμον κ. Παῦλον Ντεντιδάκην, ὅστις ἐβοήθησε παραχωρήσας λίαν εὐχαρίστως καὶ προθύμως ὑλικὰ μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σημερινῆς μας ἑορτῆς.

Θὰ ἦτο σοβαρὰ παράλειψις ἐὰν καὶ δημοσίως δὲν ἐξέφραζον ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν κατασκηνωτῶν καὶ τῶν γονέων αὐτῶν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν, ὁ ὁποῖος προσωπικῶς ἐξεῦρεν καὶ διέθεσεν τὸ ἀπαιτηθὲν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐξόδων λει-

τουργίας τῆς κατασκηνώσεως, ἐφαρμογῆς ἐν αὐτῇ πλουσίου διαιτολογίου εἰς θερμίδας καὶ ἀρίστης ἐν γένει διαβιώσεως τῶν παραθεριζόντων παιδιῶν.

Χαιρετίζω ἐγκαρδίως ὅλους τοὺς παρισταμένους ἀξιοτίμους κυρίας καὶ κυρίους καὶ τὰ ἀγαπητά μας παιδιὰ καὶ εὔχομαι εἰς πάντας ὁλοψύχως ὑγείαν, χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Ἐπίσης θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ὑπαστυνόμον κ. Πηλὸν Σπυρίδωνα, ὅστις ὡς εἰδικὸς εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ ψυχαγωγικὸν τομέα, συνέβαλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σημερινῆς μας ἑορτῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ὑπαρχηγὸν τῆς κατασκηνώσεως δίδα Ἰωάνναν Ἀκρίβου, ἥτις ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὅλης ἑορτῆς.

Ζήτω ἡ Ἑλλὰς
Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας ἐπαιάνισε τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο καὶ οἱ καλεσμένοι συνεκεντρώθησαν στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Κατασκηνώσεως, ὅπου τοὺς προσεφέρθησαν μεζέδες καὶ μπύρα.

Ἔτσι ἄρχισε ἕνα δεύτερο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, στὸ ὁποῖο κυριαρχοῦσε ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ κέφι.

Ἐκεῖ βρῆκαν τὴν εὐκαιρία οἱ παρακολουθήσαντες τὴν ὄμορφη γιορτὴ νὰ συγχαροῦν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσεως γιὰ τὸ δημιουργικό τους ἔργο.

Ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα ἐμαγνητοφωνήθη, ἐκινηματογραφήθη καὶ ἐφωτογραφήθη ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν καὶ Κινηματογραφικῶν Ἐπικαίρων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, προκειμένου νὰ γυρισθῇ ταινία γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωση τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

...Ἦταν 10 πιὰ τὸ βράδυ... Κι' ἡ κατασκήνωση ἐξακολουθοῦσε νὰ δονῆται ἀπὸ ἑορταστικὸ κέφι... Τὰ παιδιὰ συγκεντρώθηκαν σιγὰ-σιγὰ γιὰ τὸ βραδυνό τους φαγητό...

Ἦσαν ὅλα κουρασμένα... Ἀλλὰ τὰ πρόσωπά τους ἔλαμπαν ἀπὸ χαρά. Εἶχαν ἐπιτελέσει τὸ καθῆκον τους, εἶχαν διαφημίσει μὲ τὸν ὡραιότερο τρόπο τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα. Καὶ αὐτὸ τὰ πλημμύριζε εὐτυχία. Ἕνα-ἕνα τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἐπισήμων ἔφευγαν... Ἡ νύχτα κυλοῦσε ὁλόχαρη... ὥσπου ἀκούστηκε καὶ πάλι ἕνα τραγούδι... ἕνα δυνατό, ζωντανὸ τραγούδι ποὺ ἐμοιαζε μὲ μιὰ ἐπιβλητικὴ ὑπόσχεση : ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ διακρίνωνται πάντα στὸν κοινωνικὸ στίβο σὰν πολύτιμες μονάδες ἀνθρωπιᾶς καὶ πολιτισμοῦ. Τούς εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία καὶ χαρά...

Φθινόπωρο...

...Ἡ βροχὴ δυνάμωσε... Ὁ ἀγέρας ἔπαψε...Κατάμαυρος ὁ οὐρανός... Οὔτε ἕνα φῶς τριγύρω. Κι' ὅμως!!!... Μέσα στὸ ἀκκόρντο τῆς βροχῆς καὶ τὰ σκοτάδια τῆς φύσεως ἡ ἀνάμνηση τῆς παιδικῆς Κατασκηνώσεως στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα ἔρχεται νὰ ρίξῃ φῶς, πολὺ φῶς μέσα στὴν καρδιά μου, νὰ τὴν ζεστάνῃ καὶ νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ ν' ἀναλυθῇ σὲ μιὰ θερμὴ προσευχή... Ὁ Καλὸς Θεὸς νὰ σκέπῃ, νὰ ἐνδυναμώνῃ καὶ νὰ φωτίζῃ ὅσους ἐργάζονται γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων... αὐτῶν τῶν ἀθόρυβων ὑπηρετῶν τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ἄγρυπνα φρουροῦν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὶς ἐλευθερίες του...

***

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΘ' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

—Τὴν Κυριακή, 3 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., ἔλαβε χώρα μιὰ σεμνὴ τελετὴ στὸ ΚΘ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Γαλατσίου, ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Χαλεπᾶ ἀρ. 40.

Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν τελετὴ ἐγκαινίων ἑνὸς νέου Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ποὺ ἦρθε νὰ καλύψῃ ἕνα μεγάλο κενὸν στὴ δύναμη τῶν παραρτημάτων τῆς πρωτευούσης.

—Ἡ τελετὴ ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, χάρις εἰς τὴν καλή της ὀργάνωση καὶ τὴν ὑποδειγματικὴ τάξη ποὺ ἐπεκράτησε.

Συνεκεντρώθησαν, ἐκτὸς τῶν προσκληθέντων, καὶ πλῆθος κόσμου, ἰδίως ἐργατικῶν τάξεων.

Παρέστησαν ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κωνστ. Τασιγιῶργος, ὁ Διευθυντὴς κ. Ἀπόστ. Κατσώλης, ὁ Διοικητὴς τοῦ ΚΘ' Τμήματος Ἀστυνόμος Β' κ. Κωνσταντῖνος Γιαννούλης καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Τὴν τελετὴ ἐτίμησε μὲ τὴν παρουσία του καὶ ὁ ἐ.ἀ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, Στρατηγὸς κ. Γεώργιος Σαμουήλ.

—Ἱερούργησεν ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Κουῆς, ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Γλυκερίας Γαλατσίου.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησε ὁ Διοικητὴς τοῦ νέου Παραρτήματος Ἀσφαλείας, Ὑπαστυνόμος Α' κ. Δημήτριος Κατσίγερας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος διὰ τὴν τιμὴν τῆς διοικήσεως ἥτις μοὶ ἐγένετο, τῆς ἀναθέσεως τουτέστιν τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας καὶ διὰ τοῦτο ὑποβάλλω πρὸς ὑμᾶς, σεβαστέ μοι κ. Διοικητά, τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος εἶχε καταστῆ τελευταίως ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Μέχρι σήμερον τὴν ἀπὸ πλευρᾶς ἀσφαλείας ἀστυνόμευσιν τῆς περιφερείας διεξῆγε τὸ ΙΣΤ' Παράρτημα Ἀσφαλείας. Τοῦτο ὅμως δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν του εἶχε καταστήσει γνωστὴν τὴν δυσχέρειαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου, καθ' ὅσον ἀπὸ δεκαετίας καὶ ἐντεῦθεν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Γαλατσίου ηὐξάνετο ἀλματωδῶς, τὴν αὔξησιν δὲ ταύτην ἠκολούθει κατὰ πόδας καὶ ἡ αὔξησις πλείστων ὅσων θεμάτων ἀστυνομικῆς μορφῆς, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις καθίστατο ὁσημέραι ἄμεσος καὶ ἀναγκαία. Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λοιπὸν καὶ ἀποδοτικὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνέκυψεν ἀναγκαία ἡ ἵδρυσις Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ἐντὸς τῆς ἰδίας περιφερείας του, τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν τὴν καθημερινὴν ἐξέλιξιν καὶ διαμόρφωσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς θὰ ἐθεράπευεν ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς ταύτας.

Διὰ τοῦτο ἡ σημερινὴ ἡμέρα πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἡμέραν πανηγυρισμοῦ διὰ τοὺς νομιμόφρονας καὶ νομοταγεῖς πολίτας τῆς περιφερείας.

Ἀναλαμβάνων τὴν Διοίκησιν τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, τελῶ ἐν βαθείᾳ ἐπιγνώσει τῶν πολλαπλῶν καὶ ὑπευθύνων ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπωμίζομαι, τόσον ὡς ἱδρυτὴς μιᾶς νέας ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον καλοῦμαι νὰ ἐπιτελέσω.

Διότι, εἰς τὴν Ἀσφάλειαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς νευραλγικωτέρας Ὑπηρεσίας, τόσον τοῦ Κράτους γενικώτερον, ὅσον καὶ τῆς Ἀστυνομίας εἰδικώτερον, εἰς τὴν Ἀσφάλειαν ἐπαναλαμβάνω, ἡ Πολιτεία ἐνεπιστεύθη τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν τῆς προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ μόνον τοῦ λόγου καταφαίνεται πόσον λεπτή, ἀλλὰ καὶ πόσον ὑπεύθυνος, εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς Ἀσφαλείας.

Εἰς ὅλους ὑμᾶς εἶναι γνωστὸν τὸ πολυσχιδὲς καὶ πολύμορφον ἔργον τὸ ὁποῖον διεξάγει ἡ Ἀστυνομία εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ ἐξ αὐτοῦ καθίσταται φανερὸν ὁποῖαι εἶναι αἱ εὐθῦναι καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Ἀστυνομικοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

Εἶμαι ἐν πολλοῖς γνώστης τῶν συνθηκῶν καὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν περιφέρειαν τοῦ Παραρτήματος, καθ' ὅσον ὑπηρέτησα ὡς Διοικητὴς τοῦ ἄλλοτε Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ Γαλατσίου, ἐπὶ μακρὸν δὲ εἰς τὸ ΙΣΤ' Παράρτημα Ἀσφαλείας εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρω, ὑπήγετο ἀπὸ πλευρᾶς Ἀσφαλείας ἡ περιφέρεια τοῦ ΚΘ' Τμήματος, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο, ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς ἐπιλέκτους συνεργάτας τοὺς ὁποίους μοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ ὑπηρεσία, μοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα

νὰ πιστεύω ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ ἐπαξίως εἰς τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ δικαιώσω τὰς προσδοκίας τῶν τοποθετησάντων με εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἄλλωστε τῆς ὑπερεικοσιπενταετοῦς, ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, ὑπηρεσίας μου ἐσυνήθισα νὰ ἐκτελῶ τὸ καθῆκον εὐόρκως καὶ κατὰ συνείδησιν, διεχειρίσθην δὲ τὴν ἀνατεθεῖσαν μοι δημοσίαν ἐξουσίαν μετὰ δικαιοσύνης. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑπόσχομαι νὰ τηρήσω καὶ εἰς τὰ νέα μου καθήκοντα.

Πρὸς τοὺς τιμῶντας τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν πανοσιολογιώτατον, Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον Κοινότητος Γαλατσίου καὶ Ἀξιοτίμους κ. Ἐκπροσώπους τῶν λοιπῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ὑπόσχομαι τὴν ἀμέριστον συνδρομήν μου κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων μου.

Περαίνων τὴν παροῦσαν αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρω τὴν συνδρομὴν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΚΘ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Ἀστυνόμου κ. Γιαννούλη Κων/νου, ὅστις μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον μοὶ παρέσχε πᾶσαν διευκόλυνσιν καὶ συνδρομήν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀγαστὴν συνεργασίαν Τμήματος καὶ Παραρτήματος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κοινῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἀστυνομίας.

Εὐχόμενος εὐόδοσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος, ἀναφωνῶ...

Ζήτω τὸ Ἔθνος.
Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
Ζήτω τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

Πυκνὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ ἐδεξιώθη τοὺς προσκεκλημένους.

Εὐχόμεθα στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ νέου Παραρτήματος Ἀσφαλείας πάντα ἐπιτυχίες, γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἐργατικῆς αὐτῆς ἀθηναϊκῆς γειτονιᾶς καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Στὰ Δελτία Συμβάντων θὰ περιμένουμε νὰ σημειώσωμε τὰ πεπραγμένα τους.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Μιὰ ὡραία πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων... μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ τὶς πιὸ χρήσιμες κοινωνικῶς... Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ἐκλεκτοῦ μαέστρου κ. Ν. Τσιλίφη, περιέρχεται τὶς γειτονιὲς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ δίδει συναυλίες σὲ πλατεῖες καὶ ἀνοικτοὺς χώρους.

Ἡ ἐμφάνιση τῆς Φιλαρμονικῆς εἶναι κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἄψογος καὶ προκαλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν ἀκροατῶν, καὶ τὸν ἀνυπόκριτο θαυμασμό τους.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα μουσικὰ μέρη τῆς διεθνοῦς ἀνθολογίας, ὅπως ἐμβατήρια, «Εἰσαγωγὴ τοῦ Φλότοου» (Ἀλεξάνδρου Στραντέλλα), «Οὐγγρικὸ χορὸ» (τοῦ Μπράμς), Ἐπιλογὴ ἀπὸ ὀπερέττες τοῦ Σακελλαρίδη, Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελῳδίες τοῦ Δουκάκη, «Ἐλαφρὸν Ἱππικὸν» (τοῦ Σουππέ), Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν «Εὔθυμη Χήρα» (τοῦ Λέχαρ) καὶ ἄλλα.

Ἡ ἐκτέλεσις ἔχει χρῶμα ἀξιόλογο, ρυθμὸ ἀδιάσπαστο, συνοχὴ καὶ ὁμοιομορφία καὶ ἀντέχει σ' ὁποιαδήποτε αὐστηρὴ κριτική.

Γι' αὐτὸ κι' ὁ κόσμος καταχειροκροτεῖ, ἐπευφημεῖ καὶ ζητωκραυγάζει μὲ ζέστη κάθε ἐμφάνιση τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Εἶναι, πράγματι, μιὰ σημαντικὴ προσφορὰ στὸν τομέα τῶν δημοσίων σχέσεων καὶ καλλιεργεῖ, ἕνα βαθύτερο πνεῦμα ἐπικοινωνίας κοινοῦ καὶ Ἀστυνομίας.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἄξιοι κάθε θαυμασμοῦ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Φιλαρμονικὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Τοὺς εὐχόμεθα νἄναι πάντα ἄξιοι τῆς ἀγάπης τοῦ κοινοῦ.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑΪΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Δεμερτζῆ Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 182, κοντὰ στὸ Κιν/φο «Δώρα».

Ὁ Κων/νος Δεμερτζῆς, καθηγητὴς τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ πολιτικός, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1876. Τὸ 1904 ἔγινε ὑφηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ τὸ 1910 ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορὰ βουλευτὴς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ συμβολή του στὴν ἀναθεώρησι τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911, ὑπῆρξε πολύτιμη. Δυὸ φορὲς διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν (1913 καὶ 1917). Τὸ 1924, μαζὺ μὲ ἄλλους, συνέστησε τὸ Ἑνωτικὸ Προοδευτικὸ Κόμμα, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγία του. Τὸ 1926 ἐξελέγη καὶ πάλι βουλευτής. Ἀπὸ τοῦ 1928—1935, ἔμεινε μακρυὰ ἀπὸ κάθε πολιτικὴ ἀνάμιξι, περιορισθεὶς στὴ Πανεπιστημιακὴ ἕδρα. Μὲ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Γεωργίου τοῦ Β' (1935), διεδέχθη τὸν Κονδύλη στὴ πρωθυπουργία στὴν ὁποία παρέμεινε μέχρι τὸ Φεβρουάριο περίπου τοῦ 1936. Στὶς 13 Ἀπριλίου πέθανε ἀπὸ συγκοπή. Ὑπῆρξε φυσιογνωμία ἐξέχουσα, τίμιος καὶ εὐφυέστατος, πολιτισμένος καὶ βαθὺς ἐπιστήμων.

Δεμὶρ Ἰσὰρ ἢ Ντεμὶρ Ἰσάρ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πεστῶν 2, ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Σχολὴ Εὐελπίδων.

Τὸ Δεμὶρ Ἰσὰρ ἢ τὸ σήμερα γνωστὸ ὡς Σιδηρόκαστρον, εἶναι πόλις τῆς Μακεδονίας στὸ Νομὸ Σερρῶν. Ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες τὸ 1913, ὕστερα ἀπὸ διήμερη μάχη, ἐνίκησαν τοὺς Βουλγάρους.

Δεξίλεω.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης 59, κοντὰ στὶς Δικαστικὲς φυλακές.

Ὁ Δεξίλεω, Ἀθηναῖος εὐγενής, ἔπεσε στὴ μάχη τῆς Κορίνθου τὸ 394 π.Χ.. Ἐτάφη στὸν Κεραμεικό, ὅπου σώζεται ἐπιτύμβια στήλη του. Στὴ βάσι τοῦ μνημείου εἶναι γραμμένοι οἱ στίχοι : Δεξίλεως Λυσάνου Θορίκιος—Ἐγένετο ἐπὶ Τεισάνδρου ἄρχοντος. Ἀπέθανε ἐπ' Εὐβουλίδου—ἐν Κορίνθῳ τῶν πέντε Ἱππέων». Τὸ μνημεῖο

τοῦ Δεξίλεω μαζὶ μὲ τὸ τῆς Ἡγησοῦς καὶ τοῦ Ταύρου εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ θαυμάσια τοῦ Κεραμεικοῦ.

Δεξίππου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄρεως 14, κοντὰ στοὺς Ταξιάρχας τῶν Ἀέρηδων (Πλάκα).

Ὁ Πόπλιος Ἐρρένιος Δέξιππος, ἱστοριογράφος ἐξ Ἀθηνῶν, ἤκμασε τὸν 3ον Π.Χ. αἰῶνα. Διετέλεσεν ἐπώνυμος ἄρχων καὶ ἄρχων βασιλεὺς στὴν Ἀθήνα, ὡς ἀγωνοθέτης τῶν Μεγάλων Παναθηναίων. Τὸ 267 Π.Χ. ὅταν οἱ Γότθοι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Δέξιππος, μὲ τοὺς λόγους του καὶ τὸ παράδειγμά του, ἐνεθάρρυνε τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι τελικὰ ἐνίκησαν τοὺς ἐπιδρομεῖς στὴ μάχη τῆς Κηφισιᾶς.

Δερβενακίων.

Τὰ Δερβενάκια, κοινὴ ὀνομασία τεσσάρων στενῶν διόδων μὲ τὶς ὁποῖες γίνεται ἡ διάβασις ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους στὴ Κόρινθο, εἶναι ἱστορικῶς γνωστὰ ἀπὸ τὴ δραματικώτερη καὶ ἐνδοξώτερη μάχη τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ποὺ ἔγινε ἐκεῖ στὶς 26/28 Ἰουλίου 1822. Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ καταστροφὴ τοῦ Δράμαλη, τοῦ ὁποίου οἱ δυνάμεις κατετροπώθησαν ἀπὸ τὴν πολεμικότητα τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων, τὶς ὁποῖες διοικοῦσαν ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Ὑψηλάντης καὶ ὁ Νικηταρᾶς, ὁ ἐπονομασθεὶς Τουρκοφάγος. Ἡ 26 Ἰουλίου καθιερώθη ὡς ἐπίσημη γιορτὴ γιὰ ὁλόκληρο τὴ Πελοπόννησο. Στὰ Δερβενάκια ἐστήθη μνημεῖο σ' ἔνδειξι εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς τιτανομαχίας ἐκείνης.

Δερβενίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 66, στὰ Ἐξάρχεια.

Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ Κωμόπολι τῆς Κορινθίας. Κοντὰ σ' αὐτή, βρίσκονται τὰ «Μαῦρα Λιθάρια», ὅπου κατὰ τὴν παράδοσι, ἐπῆλθεν ἡ τελειωτικὴ καταστροφὴ τῶν λειψάνων τῆς στρατιᾶς τοῦ Δράμαλη, τὸ 1823. (Δερβένι ἢ ντερβένι. Λέξις τουρκικὴ ἀπὸ τὴν περσικὴ «ντερμπέντ» ποὺ σημαίνει τὴν πύλην, ἤτοι τὴν εἴσοδον σὲ μιὰ χώρα, τὴν στενωπό, τὴν στενοπορία).

Δερεχάνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεοτοκοπούλου 24, στὸ συνοικισμὸ Κλωναρίδου (Πατήσια).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸ Δερεχάνη, ἀρχηγὸ σώματος ἁρματολῶν κατὰ τοὺς προεπαναστατικοὺς χρόνους.

Δεριγνύ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 95, στὴ στάσι Ἀγγελοπούλου.

Ὁ Ἐρρῖκος Δανιὴλ Γκωτιὲ Δεριγνύ, Γάλλος ναύαρχος, ποὺ πῆρε μέρος στὴ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου, γεννήθηκε στὸ Τοὺλ τὸ 1782 καὶ πέθανε στὸ Παρίσι τὸ 1835. Καίτοι δὲν ὑπῆρξεν ἐκδηλωμένος φιλέλλην, κατὰ βάθος συνεπάθει τὴν ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι καὶ τοὺς Ἕλληνες. (Περὶ τῆς ναυμαχίας Ναυαρίνου βλέπε εἰς ὁμώνυμον ὁδόν).

Δέρπφελδ (βλέπε Δαῖρπφελδ).

Δεστούνη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 363, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο Ἀχαρνῶν.

Ὁ Δεστούνης Σπυρίδων, λόγιος ἀπὸ τὸ Ἄσσο τῆς Κεφαλληνίας, γεννήθηκε τὸ 1782 καὶ πέθανε στὴ Πετρούπολι τὸ 1824. Τὸν καιρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ἦτο γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωσίας στὴ Σμύρνη. Ἐκεῖ μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ ἔγινε πρόεδρος τῆς ἐκεῖ ἐφορίας. Ἡ συμμετοχή του στὴ Φιλικὴ Ἑταιρία,

ἔγινε ἀφορμὴ ν' ἀπολυθῇ ἀπὸ τὴ διπλωματικὴ ὑπηρεσία. Ἔγραψε πολλὰ καὶ διάφορα ἔργα.

Δευκαλίωνος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴ πλατεῖα Κολιάτσου καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Σίφνου 4.

Σύμφωνα μὲ τὴ μυθολογία, ὁ Δευκαλίων, γυιὸς τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Πανδώρας ἢ τῆς Κλυμένης, θεωρεῖται ὡς γενάρχης τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὁ ὁποῖος ἐσώθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ (τῆς ἐποχῆς του), κλεισθεὶς μέσα σὲ μιὰ κιβωτὸ μαζὶ μὲ τὴ γυναῖκα του, τὴν Πύρρα. Σχετικὰ μὲ τὸν Δευκαλίωνα ὑπάρχουν πολλὲς ἐκδοχές, τόσο γιὰ τὸ κατακλυσμόν, ὅσο καὶ γιὰ τὴ ζωή του γενικά.

Δέφνερ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τυρταίου 5, στὸ Α' Νεκροταφεῖο.

Ὁ Δέφνερ Μιχαήλ, διακεκριμένος φιλόλογος, ἀρχαιολόγος καὶ μελετητὴς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, γεννήθηκε στὸ Ντοναουβὲρτ τῆς Βαυαρίας τὸ 1848 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1934. Τὸ 1871, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἀθήνα, ἀπέκτησε τὴν ἑλληνικὴ ἰθαγένεια καὶ διωρίσθη καθηγητὴς στὸ ἰδιωτικὸ Λύκειο Ἀντωνιάδου Παν. Ἀπὸ τοῦ 1872—1878 διετέλεσε ὑφηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἀργότερα δὲ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς καὶ Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης. Ἀσχολήθηκε ἐπιτυχῶς μὲ ἀρχαιολογικὲς ἔρευνες καὶ ἔγραψε πολλὲς μελέτες, εἰδικὰ δὲ γιὰ τὴν τσακωνικὴ διάλεκτο.

Δηλιγιάννη Θεοδώρου (βλέπε Δεληγιάννη).

Δήλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Ἀσίας, μετὰ τὸν Ἅγιο Θωμᾶ, στὸ Γουδί.

Πρόκειται γιὰ τὸ μικρὸ καὶ ἄγονο νησὶ τοῦ Αἰγαίου, τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων, τῆς ἐπαρχίας Σύρου. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἡ Δῆλος ὑπῆρξε διάσημη καὶ «ἱερὰ» ἐπειδὴ σ' αὐτή, ἄγνωστον πως, ἐτοποθετήθη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱερώτερους μύθους τῶν Ἑλλήνων, ὁ μῦθος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς ἀδελφῆς του, τῆς Ἀρτέμιδος. Σ' αὐτὸ κυρίως ὀφείλεται ἡ ἀνάδειξις τῆς Δήλου σὲ πανελλήνιο θρησκευτικὸ καὶ λατρευτικὸ κέντρο, ἐφάμιλλο τῆς Ὀλυμπίας, τῶν Δελφῶν, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἄλλων.

Σύμφωνα μὲ μιὰ παράδοσι ,ἡ νῆσος ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴ Σικελία καὶ ἔπλεεν «ὑπὸ τὰ κύματα». Ὁ Ποσειδῶν ὅμως τὴν ἔφερε στὴν ἐπιφάνεια καὶ τὴν ἐστερέωσε, τὴν ἔκανε δηλαδὴ «δῆλον», ἐνῶ πρὶν ἦτο ἄδηλος. Τοῦτο ἔκανε ὁ Ποσειδῶν, κατὰ παράκλησιν τοῦ Διός, γιὰ νὰ γεννήσῃ ἐκεῖ ἡ Λητώ, τὴν ὁποία κατεδίωκε ἡ ζηλότυπη Ἥρα. Ἡ Δῆλος διετέλεσε ὡς «κοινὸν ταμεῖον» τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν συνέχισι τοῦ κατὰ τῶν Περσῶν πολέμου, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηναίων.

Οἱ διάφορες κατὰ καιροὺς ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφές, ἔφεραν σὲ φῶς σπουδαιότατα εὑρήματα.

Δημάκη Πέτρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χερσῶνος 6, κοντὰ στὴ Γερμανικὴ Σχολὴ (Πευκάκια).

Ὁ Πέτρος Δημάκης, ἀξιωματικὸς τοῦ Μηχανικοῦ, γεννήθηκε στὴν Ἀράχωβα τὸ 1888 καὶ μετέσχε τῶν ἐκστρατειῶν τοῦ 1912–1913 καὶ 1917–1920.

Δημακοπούλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γιάνναρη, στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Θυμαρακίων.

Ὁ Ἰωάννης Δημακόπουλος, Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἀπὸ τὴ Τρίπολι, ὅταν ἐξερράγη ἡ Κρητικὴ Ἐπανάστασις τὸ 1866, ἔσπευσε ἐκεῖ ὡς ἐθελοντής, ὠνομάσθη δὲ φρούραρχος τῶν μαχητῶν ποὺ εἶχαν κλεισθῇ στὴ μονὴ τοῦ Ἀρκαδίου. Συλληφθεὶς αἰχάλωτος, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνατίναξι τῆς μονῆς, ἐξετελέσθη μὲ λογχισμούς.

Δημητρακοπούλου Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φαλήρου 5, στοῦ Μακρυγιάννη.

Ὁ Νικόλαος Δημητρακόπουλος, διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ πολιτικός, γεννήθηκε στὴ Καρύταινα τῆς Γορτυνίας τὸ 1864. Ὁ πατέρας του διετέλεσε δικηγόρος, εἰσαγγελεὺς καὶ συμβολαιογράφος. Ὁ Νικόλαος ἐφοίτησε στὴ Νομικὴ Σχολὴ καὶ ἐξῆλθε αὐτῆς ἀριστοῦχος τὸ 1888. Σύντομα ἀνεδείχθη στὴ δικηγορία καθὼς καὶ στὴν ἐπιστήμη τῆς νομικῆς. Τό 1910 ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορὰ βουλευτὴς τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἔγινε ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης στὴ κυβέρνησι Βενιζέλου. Ἡ συμβολή του στὴν ἀναθεώρησι τοῦ Συντάγματος (1911) ὑπῆρξε πολύτιμη. Ὡς ὑπουργὸς δικαιοσύνης προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες σχετικὲς μὲ τὴν ἀνόρθωσι τῆς δικαιοσύνης. Ἐγκαταλείποντας τὴ κυβέρνησι τοῦ Βενιζέλου, ἵδρυσε τὸ Προοδευτικὸ Κόμμα ὡς ἡγέτης τοῦ ὁποίου, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1916, ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνο νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησι. Εὑρισκόμενος, γιὰ λόγους ὑγείας στὴ Βιέννη, πέθανε ἐκεῖ τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1921 καὶ ἐτάφη στὴν Ἀθήνα.

Ὡς δικηγόρος ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος. Ὡς συγγραφεὺς ἐδημιούργησε ἰδιαίτερη ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμία. Ὡς πολιτικός, ἠθικὸς καὶ συνεπὴς στὶς ἀρχὲς ποὺ πίστευε. (Μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία ὑπάρχει ὁδὸς καὶ στὴν Καλλιθέα).

Δημητρακοπούλου Πολυβίου.

Βρίσκεται στοῦ Κυπριάδου καὶ εἶναι πρώτη πάροδος τῆς ὁδοῦ Λ. Πορφύρα (Πατησίων 360).

Ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος, Ἕλλην δημοσιογράφος καὶ λογοτέχνης, γεννήθηκε στὴ Κυπαρισσία τὸ 1864 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1922. Διεκρίθη ἰδιαίτερα ὡς θεατρικὸς συγγραφεύς, διατελέσας δυὸ φορὲς ἀντιπρόεδρος τῆς ἑταιρίας θεατρικῶν συγγραφέων.

(Μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία ὑπάρχει ὁδὸς καὶ στὸ Περιστέρι).

Δημητρέσσα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γ. Σισίνη 15, στὰ Ἡλύσια.

Ὁ Δημήτριος Δημητρέσσας, ἀξ/κὸς τοῦ Πεζικοῦ, γεννήθηκε τὸ 1860 στὸ Φτέρι Σπερχειάδος. Πῆρε μέρος στὴ συμπλοκὴ τοῦ Γκριτζόβαλι (Μάϊος 1886), μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν στρατευμάτων, ὅπου καὶ ἐφονεύθη.

Δημητρίου Ἀνδρέου.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς Λ. Ὑμηττοῦ, κοντὰ στὸ ἄλσος Συγγροῦ (Κουπονίων).

Ὁ Δημητρίου Ἀνδρέας, Κύπριος ἀγωνιστής, ἀπαγχονίσθηκε στὶς 10 Μαΐου 1956 ἀπὸ τὶς βρεταννικὲς ἀρχὲς Κύπρου γιὰ τὴ πατριωτική του δρᾶσι, στὸ περίβολο τῶν φυλακῶν Λευκωσίας. Μαζὺ μὲ τὸν Καραολῆ Μιχαὴλ εἶναι οἱ πρῶτοι Κύπριοι ἐκτελεσθέντες μὲ ἀγχόνη ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους (Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων πρὸς τιμήν των μετωνόμασε τὴν ὁδὸν Λουκιανοῦ εἰς ὁδὸν Καραολῆ καὶ Δημητρίου).

Δημητσάνης.

Πάροδος τῆς Λ. Ἀλεξάνδρας, στὸ Ἀντικαρκινικὸ Ἰνστιτοῦτο.

Ἡ Δημητσάνα, ἱστορικὴ κωμόπολις τῆς Πελοποννήσου, πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας Γορτυνίας, εἶναι κτισμένη πάνω στὰ πανάρχαια ἐρείπια τῆς ἀρκαδικῆς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, πόλεως Τευθίδος. Στὴ Δημητσάνα ὑπῆρχε μεγάλη Σχολὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, στὴν ὁποία ἐφοίτησαν, ἐξέχουσες ἀργότερα, φυσιογνωμίες. Εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ τοῦ Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν. Κατὰ τὶς παραμονὲς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ Δημητσάνα ἔγινε τὸ Κέντρο τῶν ἐνεργειῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ ἐπρωτοστάτησε στὴ κατήχησι τῶν Φιλικῶν.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Χτύπησε νευρικὰ τὸ χέρι του στὸ τραπέζι καὶ συνέχισε.

—Εἶμαι περίεργος νὰ δῶ μέχρι πότε αὐτὸς ὁ Μπροσούρης θὰ κρατάῃ τὸ στόμα του κλειστό. Πᾶνε δυὸ μέρες ποὺ προφυλακίστηκε ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα κι' ἡ σιωπή του μὲ κάνῃ νὰ ὑποθέτω πολλά.

—Λέτε κ. Διευθυντὰ νὰ ἔχῃ σχέσεις μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους; ρώτησα. Λέτε νὰ μᾶς ἔστησαν παγίδα μὲ κείνη τὴν δῆθεν ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τῆς Ντόρας; Πολὺ μυστήριο κρύβει ἐκείνη ἡ σκηνὴ μὲ τὴ Ντόρα. Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ποὺ χάσαμε τὰ ἴχνη της Ντόρας ἀπὸ χθές. Μά, ἂν δὲν ἤθελαν νὰ τὴν σκοτώσουν ἐκεῖνο τὸ βράδυ, τότε γιατὶ σκηνοθέτησαν ὅλα ἐκεῖνα τὰ γεγονότα; Σὲ τί μπορεῖ ν' ἀπέβλεπαν μὲ τὸ νά...

—Θὰ μιλήσουμε ἀργότερα γι' αὐτό, μὲ διέκοψε ὁ Διευθυντής. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἐνδιαφέρει. Τώρα πρέπει νὰ προετοιμάσουμε τὴν αὐριανὴ ἐξόρμηση στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς. Ἀκοῦστε με λοιπὸν μὲ προσοχή:

Πρῶτη-πρῶτα, ἀντιτίθεμαι σὲ κάθε ἐνέργεια συλλήψεως αὔριο, καίτοι τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ περιέλθουν στὰ χέρια μας, ἂν τοὺς συλλάβουμε, θὰ εἶναι συντριπτικά. Θὰ μᾶς διαφύγῃ ὅμως ἡ δράση τοῦ Πουλίδη, καὶ ὅσο κι' ἂν βροῦμε ἀμέσως τὸν δολοφόνο μέσα σ' αὐτούς, θὰ χάσουμε ἐν τούτοις πολλὰ ἀπὸ τὴν ὅλη ὑπόθεση τῶν ναρκωτικῶν. Καὶ τὸ κυριώτερο εἶναι, ὅτι δὲν θὰ μπορέσουμε ποτὲ νὰ φθάσουμε στὸ ἀρχηγεῖο τῆς σπείρας, ἂν προβοῦμε αὔριο σὲ συλλήψεις. Ἔχω ἀρκετὴ πεῖρα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐμπορεύονται τὸ θάνατο, ὥστε νὰ ξέρω ὅτι ὅσο τέλεια κι' ἂν δράσουμε αὔριο κι' ὅσους κι' ἂν συλλάβουμε, ὁ ἀρχηγὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι θὰ διαφύγουν. Ἂς μὴ βιασθοῦμε λοιπὸν νὰ ἱκανοποιήσουμε τὴν κοινὴ γνώμη, ποὺ περιμένει μὲ ἀγωνία—καὶ μὲ τὸ δίκιο της—νὰ βροῦμε τὸν δολοφόνο ποὺ Βότσικα. Προέχουν ἄλλα ζητήματα πιὸ σοβαρά. Ἐσεῖς οἱ δυὸ λοιπὸν θὰ κάνετε τὰ ἑξῆς :

. . . . . .

Χρειάσθηκε πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα ὥς που νὰ καταστρωθῇ τὸ σχέδιο τῆς δράσεως στὸ λιμάνι. Ὕστερα ὁ Διευθυντὴς πῆρε ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς.

***

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες καὶ στὶς τράπεζες μ' εὐνόησε σημαντικὰ ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Αἰσθανόμουνα πολὺ εὐδιάθετος καθὼς βάδιζα τὸ ἀπόγευμα, πηγαίνοντας στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς ἀστυνομίας. Ὅσο κι' ἂν εἶναι, δυὸ ὧρες μεσημεριάτικος ὕπνος καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τόσα καὶ τόσα γεγονότα, σὲ ἀνακουφίζει σὲ μεγάλο βαθμό. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικειμένη δράση τῆς ἄλλης ἡμέρας στὸ λιμάνι, μ' ἔκανε—χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ἐξηγήσω τοὺς λόγους—πολὺ εὐδιάθετο.

Ἡ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἦταν ἀνοικτὴ καθὼς διάβαινα καὶ θυμήθηκα ὅτι ἡ Μαίρη θὰ ἦταν ἀρκετὰ πικραμένη ποὺ δὲν πῆγα τὴν προηγούμενη μέρα στὸ «Πέτρογραδ». Ἀνέβηκα γρήγορα τὶς σκάλες καὶ κατευθύνθηκα στὸ γραφεῖο της. Τὴ βρῆκα σκυμένη πάνω σ' ἕνα μεγάλο βιβλίο κι' ἀπὸ τὴν ὄψη τοῦ προσώπου της κατάλαβα ὅτι κουραζόταν ἀφάνταστα μ' ἐκεῖνες τὶς ἀτέλειωτες στῆλες τῶν ἀριθμῶν.

Σήκωσε τὸ ὄμορφο κεφαλάκι της μόλις μὲ εἶδε καὶ τὸ πρόσωπό της φωτίσθηκε ἀπὸ ἕνα ἱκανοποιητικὸ χαμόγελο. Μ' ἔβαλε νὰ καθήσω κι' ἀμέσως ἀρχίσαμε τὴν ἀπαραίτητη γκρίνια μας. Εἶπε ὅτι εἶμαι ἄπονος, ὅτι μὲ μεθάει ἡ περιπέτεια τῆς

δουλειᾶς μου καὶ δὲν τὴν προσέχω καθόλου, ὅτι τὸ μόνο ποὺ δὲν μὲ ἀπασχολεῖ εἶναι τὸ πότε θὰ γίνῃ ὁ γάμος μας, καὶ ἄλλα πολλά. Ὕστερα μὲ ρώτησε.

—Γιατὶ δὲν πῆγες σήμερα ἀπ' τὴ μητέρα σου; Δὲ σοῦ τηλεφώνησαν ὅτι εἶναι ἀδιάθετη;

—Ἀδιάθετη; Ὄχι! Κανεὶς δὲν μοῦ τηλεφώνησε. Ἤ, μᾶλλον, κι' ἂν τηλεφώνησαν...

—Καλά. Πάντως σὲ περίμενε. Δὲν ἔχει καὶ τίποτα σπουδαῖα πράγματα. Μιὰ μικρὴ κρίση εἶχε, ἀλλὰ τῆς πέρασε. Τῆς ἀγόρασα μερικὰ φάρμακα καὶ πρὸ ὀλίγου μοῦ τηλεφώνησε ἀπὸ τὸ μπακάλη. Τῆς πέρασαν οἱ πόνοι. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ: Ἀπὸ πότε ἄρχισες νὰ φλερτάρῃς μὲ ἄλλες γυναῖκες;

Τὴν κοίταξα χωρὶς νὰ καταλαβαίνω.

—Τὶ ἐννοεῖς ἀκριβῶς;

—Ἐννοῶ ὅτι αὔριο τὸ ἀπόγευμα δὲν θὰ πᾶμε ἐπίσκεψη στοῦ κ. Γιαννίκη. Θὰ εἶσαι...πολὺ ἀπασχολημένος.

Ἄνοιξε νευρικὰ τὸ τσαντάκι της καὶ μοῦδωσε ἕνα λευκὸ φάκελλο. Ἦταν ἀσφράγιστος, καὶ μέσα ὑπῆρχε μιὰ κόλλα δακτυλογραφημένη. Τὴν πῆρα καὶ διάβασα:

« .....

«Μοῦ σώσατε τὴ ζωὴ καὶ σᾶς εἶμαι εὐγνώμων. Θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω » μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, ἀλλὰ ὑπάρχουν λόγοι ποὺ μὲ ἀναγκάζουν νὰ μὴ σᾶς συ» ναντήσω ὁπουδήποτε. Θὰ εἶμαι αὔριο, στὶς ἓξ τὸ ἀπόγευμα, στοῦ Ζαβορίτη, » στὴν πλατεῖα Συντάγματος. Ἐλπίζω νὰ μὴ μ' ἀφήσετε νὰ περιμένω.

Ν τ ό ρ α».

Δίπλωσα τὸ χαρτὶ χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ κρύψω ἕνα χαμόγελο ἀπὸ ἱκανοποίηση. Νὰ λοιπὸν ποὺ ξανάβρισκα τὰ ἴχνη τῆς Ντόρας! Τῆς γυναίκας ποὺ ἀπὸ τὸ πρωῒ εἶχε καταντήσει γιὰ μένα ἕνα σκοτεινὸ αἴνιγμα: Τὴν εἶχα σώσει ἀπὸ βέβαιο θάνατο, ἢ εἶχα πέσει θῦμα τραγικῆς φάρσας;

—Ποιὸς σοῦ τὄφερε αὐτό; ρώτησα τὴ Μαίρη.

—Κανείς. Τὸ πῆγε τὸ πρωῒ ἕνα παιδὶ στὴ μητέρα σου. Κι' ἐκείνη μοῦ τὄδωσε νὰ σοῦ τὸ φέρω. Ἐλπίζω νὰ περάσῃς ὡραῖα τὴ βραδυά σου... Εἶναι ὄμορφη;

—Μὴ λὲς κουταμάρες. Οὔτε τὴν ἔχω προσέξει καθόλου. Δὲν βλέπεις ἄλλωστε ὅτι πρόκειται νὰ μὲ συναντήσῃ μόνον γιὰ λόγους εὐγνωμοσύνης; Τὴν ἔσωσα ἕνα βράδι ἀπὸ τὰ νύχια μερικῶν παληανθρώπων. Τίποτα ἄλλο δὲν συμβαίνει.

—Ἐμένα μοῦ λές; Τέτοιες δικαιολογίες βρίσκει κανεὶς ὅσες θέλει. Ποιὸς ξέρει τὶ κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀθῶες φράσεις. Καὶ γὼ ποὺ πίστεψα...

Ἔβγαλε τὸ μαντηλάκι της καὶ βάλθηκε νὰ σκουπίζῃ τὰ δάκρυα. Παράξενα πλάσματα κι' αὐτὲς οἱ γυναῖκες. Μὰ ποῦ τὰ βρίσκουν τόσα δάκρυα;

Τῆς σήκωσα ἀπαλὰ τὸ κεφάλι:

—Ἄκου χρυσό μου. Δὲν εἶναι ὥρα τώρα γιὰ κλάματα καὶ σκηνές. Σοῦ ἔχω πεῖ τόσες φορὲς ὅτι...

Τῆς εἶπα μερικὰ ὥς που στέγνωσαν τὰ μάτια της καὶ χαμογέλασε. Ὕστερα τῆς εἶπα νὰ πάῃ νὰ κάνῃ συντροφιὰ τῆς μητέρας μου, γιατὶ ἐγὼ θὰ πήγαινα πολὺ ἀργά. Ἴσως νὰ μὴ πήγαινα καὶ καθόλου.

Πῆρα τὸ παλτό μου καὶ βγῆκα στὸ δρόμο τρέχοντας. Ἡ ὥρα ἦταν κιόλας ἑφτά. Ἔκανα ἕνα τηλεφώνημα στὸ Ἀρχηγεῖο καὶ κατόπιν πῆγα κατ' εὐθεῖαν στοῦ Πουλίδη. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ τὸν ἀπασχολοῦσα παρὰ μόνον δέκα λεπτὰ περίπου. Ἤθελα νὰ πάρω μερικὲς συμπληρωματικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ «Πίγκαλς». Φθάνοντας ὅμως, ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο σταματοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του καὶ δυὸ ἄτομα βγῆκαν καὶ χτύπησαν τὴν πόρτα. Ἦταν ἡ Ἕλενα μ' ἕναν χλωμὸ τριαντα-

πεντάρη. 'Απ' τ' ἀνοιχτὸ παράθυρο, φαινόταν ὁ Πουλίδης ποὺ συνωμιλοῦσε μ' ἕναν ἱερωμένο.

Σταμάτησα χωρὶς νὰ γίνω ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὴν Ἔλενα καὶ τὸ συνοδό της καὶ βλαστήμησα ποὺ δὲν θἄπαιρνα τὶς πληροφορίες ποὺ ἤθελα. Μόνον δέκα λεπτὰ εἶχα διαθέσιμα γιὰ τὸν Πουλίδη. Στὶς ἐννέα καὶ μισὴ ἔπρεπε νὰ βρίσκωμαι στὸ «Πίγκαλς».

Γύρισα νὰ φύγω ἀλλὰ στὴν πρώτη γωνιὰ συνάντησα τὸν Γιαννόπουλο. Στεκόταν πάνω σ' ἕνα ποδήλατο καὶ μόλις μὲ εἶδε χτύπησε ἐλαφρὰ τὸ κουδούνι. Πῆγα κοντά του.

—Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὴν συνοδεύει; τὸν ρώτησα σιγά.

—'Ο Ζῶτος! 'Ο ζωγράφος ὁ Ζῶτος, ποὺ ἦταν καὶ στὸ πάρτυ.

—Ἄρα αὐτὸς εἶναι ὁ Ζῶτος!... Πάλι καλά...

—Μοῦ εἶπε ὁ κ. 'Αστυνόμος, νὰ φροντίσετε στὸ «Πίγκαλς» νὰ βρίσκεστε κοντὰ στὸ τηλέφωνο. Θὰ σᾶς ζητήσῃ ὡς δικηγόρο Παπαδημητρίου.

—Ποῦ βρίσκεται τώρα ὁ 'Αστυνόμος;

—Ἔχει τὴν ὁμάδα ποὺ παρακολουθεῖ τὸ σπίτι τοῦ Χολαργοῦ καὶ τὸ ἄλλο ποὺ χτύπησαν τὴν Κάτια. Θὰ τὸν συναντήσω στὶς ἕντεκα. Θέλετε τίποτα;

—Ὄχι. Πές του μόνον νὰ μὲ ζητήσῃ στὸ τηλέφωνο τὰ μεσάνυχτα, μεταξὺ 12—1. Ὄχι νωρίτερα.

***

Τὸ πρόγραμμα τοῦ «Πίγκαλς» ὥριζε ὅτι τὰ νούμερα θὰ ἄρχιζαν στὶς ἕντεκα. Ἡ Νάνσυ θὰ ἔκανε δυὸ ἐμφανίσεις. Τὴ μία στὶς ἕντεκα καὶ σαράντα καὶ τὴν ἄλλη στὶς δύο ἀκριβῶς.

'Ο κόσμος εἶχε κατακλύσει κι' ὅλας τὴ μεγάλη σάλα. Εὐτυχῶς ποὺ τηλεφώνησα ἀπὸ νωρὶς κι' ἔτσι βρῆκα τὸ τραπέζι μου ἄδειο. Διαφορετικὰ θ' ἀναγκαζόμουν ν' ἀνέβω στὸ πατάρι, ὁπότε ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ μου θὰ ἦταν ἀμφίβολη.

Ὑπῆρχαν στὸ κέντρο μεγάλες προσωπικότητες ἐκείνη τὴ βραδιά: 'Ο Σέντας ὁ παραχαράκτης, ποὺ ἀθῳώθηκε πρὸ ἑξαμήνου «λόγῳ ἀμφιβολιῶν», ὁ Νικήτας ποὺ μετέφερε ρολόγια καὶ κάλτσες λαθραῖα, καὶ ποὺ εἶχε φάει τρία χρόνια φυλακή, ὁ Λιάρος ὁ ἀργυραμοιβός, ποὺ μᾶς παίδευε κάποτε δυὸ ὁλόκληρους μῆνες ὥς που νὰ τὸν ξεσκεπάσουμε καὶ τὸν στείλουμε στὸν Εἰσαγγελέα γιὰ ἀπάτη. Δίπλα κι' ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς κάθονταν τίμιοι ἔμποροι, βιομήχανοι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Τὸ κέντρο φημιζόταν γιὰ τὴν σπάνια κουζίνα του καὶ γιὰ τὰ νούμερα ποὺ παρουσίαζε. 'Ο ἰδιοκτήτης του ὑπερηφανευόταν γιατὶ ποτὲ δὲν εἶχε συμβῆ ἐπεισόδιο ἐκεῖ μέσα ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν 'Ασφάλεια ἀπησχόλησε ποτέ.

Ἤμουνα βέβαιος ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς παληοὺς γνωστοὺς κακοποιοὺς δὲν θὰ μὲ ἀνεγνώριζε. Θὰ ἦταν δύσκολο σ' αὐτοὺς νὰ μὲ φαντασθοῦν μὲ παπιὸν καὶ ψηλὸ κολλάρο. Οὔτε μὲ μαῦρα γυαλιὰ—ποὺ ἦταν πολὺ τῆς μόδας σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ κέντρα ἀκόμα καὶ τὶς νυχτερινὲς ὧρες—μὲ φαντάζονταν ποτέ. 'Εκτὸς ἀπὸ αὐτὰ μὲ ἤξεραν χωρὶς μοῦσι καὶ μὲ φαλάκρα.

'Απ' τὴν πρώτη στιγμὴ μοῦ κίνησε τὴν περιέργεια ἕνας κοντόχοντρος ἀνθρωπάκος ποὺ καθόταν κοντὰ στὰ κάγκελα τοῦ μικροῦ ἐξώστη. Φοροῦσε μαῦρο κοστούμι καὶ στὸ δεξιό του αὐτὶ ἦταν προσαρμοσμένο ἕνα ἀκουστικὸ βαρυκοΐας. Εἶχε καρφώσει τὸ βλέμμα του ἐπάνω μου καὶ μόνον ὅταν γύριζα τὸ κεφάλι μου πρὸς τὸ μέρος του τὸ κατέβαζε.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Πουλίδη τὸν ἔκανε νὰ ταραχθῇ λίγο. Φώναξε ἀμέσως τὸ γκαρσόνι καὶ τοῦ ψιθύρισε κάτι. 'Εκεῖνο πῆρε ἕναν δίσκο καὶ μαζεύοντας ἀρκετὰ πιατικὰ σταμάτησε στὸ τραπέζι τοῦ Πουλίδη. Ἔσκυψε καὶ τοῦ ψιθύρισε κάτι, ἐνῷ ταυτόχρονα τοῦ ἔδειξε πρὸς τὸ βάθος τοῦ κέντρου. Δυὸ νέες γυναῖκες κάθονταν μόνες σ' ἕνα ἀπόμερο τραπεζάκι. Ἦταν ἡ Ἔφη μὲ τὴν 'Αλίκη, κι' ἔπιναν κουβεντιάζοντας σιγά. Στὰ χέρια τους κρατοῦσαν ἀπὸ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανή.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ κομφερανσιὲ ἀνήγγειλε ὅτι ἄρχιζε τὸ πρόγραμμα. Ἡ αὐλαία ἄνοιξε κι' ἕνα μπαλλέτο ἀπὸ δώδεκα χορεύτριες φάνηκε στὴ σκηνή. Ὁ κόσμος ξέσπασε σὲ χειροκροτήματα κι' ὁ Πουλίδης σηκώθηκε καὶ κατευθύνθηκε στὴν ἔξοδο. Πῆρε ἀπ' τὴ γκαρνταρόμπα τὴν καπαρτίνα του καὶ βγῆκε φορώντας τὸ καπέλλο του.

Ἤξερα ὅτι ὁ ἀστυφύλακας Χατζῆς δὲν θἄφηνε νὰ τοῦ ξεφύγῃ ὁ Πουλίδης. Τοῦ εἶχα πεῖ νὰ παρακολουθήσῃ ὅλες τὶς κινήσεις του καὶ νὰ μοῦ ἀναφέρῃ ὅταν θὰ τὸν συναντοῦσα κατὰ τὶς δυόμισι τὸ πρωΐ. Γι' αὐτὸ παρέμεινα ἀδιάφορος ὅταν βγῆκε ὁ Πουλίδης, ἔχοντας τὸ νοῦ μου στὸ παράξενο ἐκεῖνο ἄτομο ποὺ μὲ κοιτοῦσε ἐπίμονα ἀπ' τὸν ἐξώστη. Πρόσεχα ἐπίσης καὶ τὶς δυὸ κοπέλλες ποὺ ἔδειξε τὸ γκαρσὸν στὸν Πουλίδη καὶ οἱ ὁποῖες μοῦ ἦταν πολὺ γνωστὲς ἀπὸ ἄλλες ὑποθέσεις.

Στὶς ἔντεκα καὶ σαράντα ἀνήγγειλαν θριαμβευτικὰ τὴν ἐμφάνιση τῆς Νάνσυ. Ὅλοι στράφηκαν πρὸς τὴ σκηνὴ καὶ τὰ χειροκροτήματα ξεσήκωσαν τὴ σάλα. Ἡ αὐλαία ἄνοιξε καὶ ἡ Νάνσυ παρουσιάστηκε, ἐνῶ τὰ φῶτα μισόσβυναν. Πράσινες καὶ ρόδινες λουρίδες ἀπὸ φῶς τὴν κάλυψαν καὶ τὸ σῶμα της τινάχθηκε σ' ἕναν ἡδονόπαθο χορό.

Τὰ χειροκροτήματα σταμάτησαν μόλις προχώρησε λίγο στὸ χορό της καὶ μιὰ βαρειὰ σιωπὴ ἔπεσε στὴν αἴθουσα. Μόνον οἱ ἀναπνοὲς τῶν θαμώνων ἀκούγονταν. Ὕστερα ὅμως ξέσπασε ἕνας ψίθυρος ποὺ ἁπλώθηκε παντοῦ:

—Μὰ τὶ ἔχει ἡ Νάνσυ ἀπόψε;

—Πῶς χορεύει ἔτσι!.. Μὰ τὶ ἔχει; Πολὺ διαφορετικὴ τὴ βλέπω...

—Μὰ αὐτὴ εἶναι ἀγνώριστη ἀπόψε! Πῶς χτυπιέται ἔτσι; Τὶ κινήσεις εἶναι αὐτές...

Εἶχαν ὅλοι τους δίκηο. Ἡ Νάνσυ ποὺ χόρευε κείνη τὴ στιγμή, δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴν Νάνσυ ποὺ παρουσίασε ἡ κυρία Λεφάκη. Ἐκείνη ἦταν ἕνα αἰθέριο, ἕνα γλυκὸ πλάσμα γεμᾶτο ἁρμονία, ἐνῶ αὐτὴ παρουσίαζε μιὰ αἰσθητὴ ἀρυθμία κι' ὅσο κι' ἂν προσπαθοῦσε νὰ δείξῃ περισσότερο τὶς καμπύλες τοῦ κορμιοῦ της δὲν κατώρθωνε νὰ συγκινήσῃ τὸ κοινό. Βασάνιζα τὸ μυαλό μου νὰ ἐξηγήσω τὴν αἰτία τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς στὸ χορό της, ἀλλὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ καθόταν στὸ ταμεῖο μ' ἔκανε νὰ σηκωθῶ.

«—Ὁ δικηγόρος κύριος Παπαδημητρίου, παρακαλεῖται νὰ ἔρθῃ στὸ τηλέφωνο!»

Διάβολε. Ἡ ὥρα δὲν ἦταν ἀκόμα δώδεκα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ἡ Νάνσυ ἔστελνε μὲ τὸ χέρι της ἕνα φιλὶ στὸν κοντόχοντρο ἄνθρωπο μὲ τὸ ἀκουστικό. Ἐκεῖνος εἶχε σηκωθῆ καὶ ὑποκλινόταν χαμογελώντας. Ἐνδιαφέρουσα σκηνή!.. Ἄφησα ὅμως τὴν παρακολούθηση καὶ τῶν δύο καὶ κατευθύνθηκα στὸ τηλέφωνο.

—Ἐμπρός.

—Ἄκουσε Μπάμπη: Ἡ Νάνσυ βρέθηκε ἀναίσθητη στὸ δωμάτιό της. Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ μὲ ἀρσενικό. Τὴ πήγαμε στὸν Εὐαγγελισμὸ καὶ βρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου... Πάντως μεῖνε καὶ παρακολούθησε τὴ σωσία της... Σοῦ στέλνω καὶ τὴν Κάτια.

—Ὄχι! Ὄχι! φώναξα. Μὴ μοῦ τὴ στείλῃς! Ὑπάρχει λόγος νὰ μὴν ἔρθῃ ἐδῶ! Καὶ χαμηλώνοντας τὴ φωνή μου πρόσθεσα.

—Εἶναι ἡ Ἔφη μὲ τὴν Ἀλίκη ἐδῶ... Καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι ἡ Κάτια δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιασθῆ...

—Καλά. Ἂν δὲν σοῦ τηλεφωνήσω πάλι, θὰ κάνῃς αὐτὰ ποὺ κανονίσαμε τὸ μεσημέρι μὲ τὸν διευθυντή. Θὰ μὲ συναντήσῃς στὸ σταθμὸ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ στὶς ἕξ καὶ εἴκοσι τὸ πρωΐ. Γειά σου.

(Συνεχίζεται)

Ἀθανάσιος Τασιόπουλος

Τὴν 6ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 13ης τρέχοντος μηνός, ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακῆς προσβολῆς ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Ἀθανάσιος Τασιόπουλος.

Ἔφυγε τόσο νωρὶς ἀπὸ κοντά μας μιὰ ξεχωριστὴ ἀστυνομικὴ φυσιογνωμία, ἕνας ὑπέροχος κοινωνικὸς ἄνθρωπος.

Εὐρυτάτη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση, ἀρίστη ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης, πλουσιωτάτη ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοση, ἰδιάζουσα διοικητικὴ ἱκανότης, ὑπῆρξαν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἀστυνομικῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἐκλιπόντος.

Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν κοινωνικήν του παράστασιν, τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ὑποδειγματικὴ προσήλωσή του στὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς ὡς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του.

Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξεν ἀρίστη. Τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα καθὼς καὶ μὲ πολλὲς ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς ἀμοιβές.

† ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία ἐψάλη, τὴν 11ην ὥραν τῆς 14-9-1961, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν — τὸν ὁποῖον ἀπὸ νωρὶς εἶχεν κατακλήσει πλῆθος κόσμου — χοροστατοῦντος τοῦ βοηθοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ.κ. Παντελεήμονος.

Παρέστησαν πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων:

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ τ. Ὑπουργὸς κ. Θ. Τουρκοβασίλης, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Κ. Μανιαδάκης, Δ. Βρανόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς Β. Χωροφυλακῆς κ. Γ. Βαρδουλάκης, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, οἱ τέως Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ.κ. Ἀθανάσιος Σαμπάνης, Θεόδωρος Λεονταρίτης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Χωροφυλακῆς κ. Γ. Μπεθάνης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Γεώργιος Κοντογεῶργος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θωμᾶς Νούσιας, οἱ τέως Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δημήτριος Κόλλιας, Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, Ἰωάννης Γιαννοῦτσος, Ἀναστάσιος Κανελλόπουλος, Παντελῆς Πουλικάκος, Ἀβραὰμ Μαρκόπουλος, ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀρχηγὸν αὐτῆς κ. Φερλόγκ, ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, ἐκπρόσωπος τῆς Κοινότητος τῆς ἰδιαιτέρας του Πατρίδος καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Φθιωτῶν.

Ὁ κ. Καλαντζῆς εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Τὴν πρόωρον ἀπώλειάν σου, ἀγαπητὲ Ἀθανάσιε Τασιόπουλε, πενθεῖ σήμερον ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ὁποίου, διὰ τῆς ὑποδειγματικῆς σταδιοδρομίας σου, εἶχες καταλάβει περίοπτον θέσιν.

Πενθεῖ, ὄχι ὀλιγώτερον, αὐτὴ ἡ Πολιτεία, διότι Ἕλληνες τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀκτινοβολίας, ὡς ἡ ἰδική σου, ἀποτελοῦν πολυτίμους ἁρμοὺς συνοχῆς τοῦ κοινωνικοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοδομήματος.

Θρηνεῖ διὰ τὸν θάνατόν σου, ἡ σκληρῶς δοκιμασθεῖσα οἰκογένειά σου, διότι ὡς καλὸς Χριστιανός, ὑπῆρξες δι' αὐτὴν πρότυπον συζύγου καὶ ὑπόδειγμα πατρός.

Καὶ ἐγὼ τέλος θρηνῶ τὴν ἐν τῷ προσώπῳ σου ἀπώλειαν, πολυτίμου συνεργάτου, σώφρονος συμβούλου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου».

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Ἀδαμόπουλος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Αἴσθημα βαθυτάτης λύπης δοκιμάζει ἡ Ἀστυνομικὴ οἰκογένεια διὰ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν τοῦ σημερινοῦ νεκροῦ.

Καὶ τὸ αἴσθημα τοῦτο δίδει τὸ μέγεθος τοῦ κενοῦ τὸ ὁποῖον καταλείπει εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς Κοινωνίας ὁ θάνατος, τοῦ ἐπιλέκτου αὐτοῦ μέλους, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Ἀθανασίου Τασιοπούλου.

Καὶ πράγματι : Διότι ὁ μεταστὰς δὲν ἦτο ὁ τυχών. Μὲ ἐφόδιον τὴν πηγαίαν ψυχικὴν εὐγένειαν καὶ ἀνοδικὴν ἔφεσιν, ἐξεκίνει πρὸ εἴκοσι πέντε καὶ πλέον ἐτῶν ἐκ τῆς γενετείρας του Φθιώτιδος ἵνα, μετὰ τὴν εὐδόκιμον σπουδὴν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Νομικῆς, εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ὅπου ἡ ἀξιόλογος προσωπικότης του τοῦ ἐπέβαλε καὶ τὸν ἐπέβαλε ὥστε, τῶν μὲν ὑφισταμένων νὰ ἀποσπᾷ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν, τῶν δὲ προϊσταμένων τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην.

Κατὰ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του, ἐχόμενος ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν περὶ καθήκοντος ἀντίληψιν, πλουσίως ἀπέδωκεν ὁ Τασιόπουλος καὶ ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν τοὺς ὑπηρεσιακοὺς κλάδους τοὺς ὁποίους κατὰ καιροὺς ἡ ὑπηρεσία ἀδιστάκτως τοῦ ἐνεπιστεύθη.

Ἐφώτιζε μὲ τὴν εὐρυμάθειαν, ἐδίδασκε μὲ τὴν πλουσίαν γνῶσιν, κατέκτα μὲ τὴν εἰλικρινῆ καλωσύνην καὶ ὡδήγει μὲ τὴν ἀκατάβλητον ψυχικὴν δύναμιν. Εἰς τὴν ταραχὴν παρέμεινεν ἤρεμος καὶ εἰς τὴν προσβολὴν ἀνεξίκακος καὶ συγχωρητής. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ συνεχὴς προσφορὰ εἰς τοὺς πάσχοντας ἦτο τὸ βίωμά του.

Μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ σκληροῦ, ἀλλὰ καὶ ὡραίου, ἀγῶνος τοῦ Σώματος διὰ τὴν προάσπισιν καὶ προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν προάσπισιν τῆς Πατρίδος ὅταν ἀρνηταί της καὶ ἀδυσώπητοι ἐχθροί, ἐκλόνιζον πρόρριζα τὰ ἐθνικά της θεμέλια.

Ἀλλὰ δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ συνεχίσω σκιαγραφῶν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνδρός, διότι τὸ ἔργον καὶ ἡ καθόλου ζωὴ τοῦ Τασιοπούλου εἶναι εὐρέως γνωστὰ ἐπ' αὐτῶν δὲ τεθειμένη ἡ σφραγὶς τοῦ τελείου καὶ ἐπιμαρτυρεῖ.

Φίλε καὶ συνάδελφε Θανάση Τασιόπουλε! Θείᾳ ἐπιταγῇ ἐγκαταλείπεις τὰ ἐγκόσμια καὶ μετ' ὀλίγον θὰ πορευθῇς πρὸς τὴν τελευταίαν σου κατοικίαν, καλυπτόμενος ἀπὸ τὸ ψυχρὸν χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς. Ἀλλὰ δὲν σημαίνει!

Ἡ ὡραία σου ψυχὴ γαλήνια καὶ ὑπερήφανη θὰ παραμείνῃ, διότι ἀληθῶς

εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον, πλήρως καὶ ὑποδειγματικὰ ἐπετέλεσες τὸ καθῆκον σου. Ὡς κοινωνικὸς λειτουργός, ὡς πολίτης, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς ἄνθρωπος.

Ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου ὀργάνου, ὅπως καὶ οἱ πολυπληθεῖς συγγενεῖς καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι συνήλθομεν τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν στιγμὴν ὑπὸ τὸν ἱερὸν θόλον, τιμῶντες δικαίως, θὰ διατηρήσωμεν ἀγαθὴν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀπαλῆς μορφῆς σου καὶ τοῦ ἔργου σου τοῦ καλοῦ.

Καὶ τώρα ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τὸ ὁποῖον εὐόρκως ὑπηρέτησες καὶ τόσον ἠγάπησες δέξου σὲ παρακαλῶ, ὡς τελευταίαν προσφορὰν καὶ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, ἕνα ἁπλὸ ὅπως καὶ ἡ ψυχή σου στεφάνι.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Ἐπίσης κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων ὡμίλησαν δι' ὀλίγων ἐξάραντες τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς καὶ ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀλκιβιάδης Σταματόπουλος.

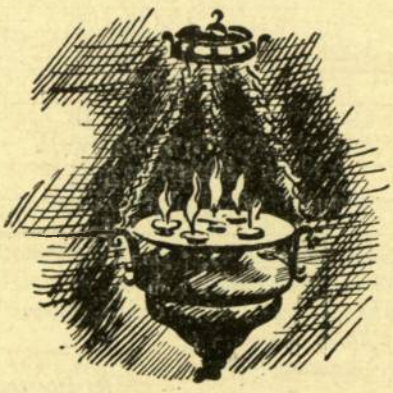
Ἡ νεκρώσιμος πομπή, προηγουμένης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατηυθύνθη εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν ἔνθα ἐνεταφιάσθη ἡ σορὸς τοῦ μεταστάντος.

Στέφανοι κατετέθησαν ἀρκετοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ, τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, τῶν συμμαθητῶν του, τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Φθιωτῶν, τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ρουμελιωτῶν, τῶν φίλων τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑστιατορίου «Εὐρώπη», τῶν ἀδελφῶν Κουφαλιώτου καὶ Κολιοπούλου καὶ τῶν οἰκογενειῶν Μαυράκη, Πιτσινοῦ, Κωνσταντοπούλου καὶ Θανασούρα.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματα πένθους ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑποβάλλουν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος τὰ ὁλόψυχα συλλυπητήρια καὶ εὔχονται ὅπως ὁ Κύριος, ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Θ.Γ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1961

Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον καὶ ἀπὸ 1-31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἶκοι	601	Μέλη
2) » εἰς Ἰατρεῖα » » »	1.231	»
3) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των .	122	»
4) Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	36	νέα
5) Ἐξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	3.566	»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	5.556	»
6) Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των δωρεὰν ...	4.219	συνταγαὶ
7) Ἐχορηγήθησαν εἰς 43 Μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας	7.727	δραχμῶν

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ἰούλιος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ.....	Δραχμαὶ	571.766
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου ..	»	210.855
Σύνολον ἐσόδων	»	782.621
Ἔξοδα	»	793.379

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1) Τὰ ἐκ συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἔσοδα παρουσιάζονται ηὐξημένα, διότι συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἔσοδα τῶν Παραρτημάτων Πειραιῶς—Πατρῶν καὶ Κερκύρας τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἅτινα δὲν εἶχον συμπεριληφθῆ κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα.

2) Ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ Κλάδου Ὑγείας εἰς καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις, ἀπαιτήσεις, ἔπιπλα κ.λ.π. τὴν 30-6-1961 ἀνήρχετο εἰς 4.747.648 δραχμάς.

3) Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα, ἵνα οἱ ἠσφαλισμένοι λάβωσι γνῶσιν τῶν δικαιολογητικῶν δαπανῶν, ἅτινα διεβιβάσθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὰς Νομαρχίας Ἀχαΐας καὶ Κερκύρας, ὡς καὶ τῶν ἀποδοθέντων χρημάτων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας κατὰ τὸ ἔτος 1960 καὶ τὸ Α' ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1961.

Ὑπ/σίαι τοῦ Δημοσίου.	Ἔτος.	Διαβιβασθέντα.	Ἀποδοθέντα.	Ὀφειλόμενα
1. Εἰς Ὑπ. Κ. Προνοίας	1960	2.086.418,30	1.779.428,—	306.990,30
» » » »	1961 (α' ἑξ.)	1.792.779,25	1.648.169,70	144.609,55
Σύνολον		3.879.197,55	3.427.597,70	451.599,85
2. Νομαρχία Ἀχαΐας	1960	185.397,65	105.090,85	80.306,80
» »	1961 (α' ἑξ.)	147.078,—	54.245,75	92.832,25
Σύνολον		332.475,65	159.336,60	173.139,05
3. Νομαρχία Κερκύρας	1960	100.555,15	44.021,70	56.533,45
» »	1960 (α' ἑξ.)	92.225,60	11.930,35	80.295,25
Σύνολον		192.750,75	55.952,05	136.798,70
Γενικὸν Σύνολον		4.404.423,95	3.642.886,35	761.537,60

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος διαπιστοῦται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας ἀποδίδει κανονικῶς τὰ εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας ὀφειλόμενα χρηματικὰ ποσά, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ Νομαρχίαι Πατρῶν καὶ Κερκύρας. Γίνονται ἐνέργειαι, ὅπως καὶ αἱ ἀνωτέρω Νομαρχίαι ἀποδίδωσι κανονικῶς.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ. προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων ἔτους 1961 οἱ κάτωθι 'Αξιωματικοὶ 'Αστυνομίας Πόλεων, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶνθέσεων, ὡς ἀκολούθως: 1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Γρηγορέας Γεώργιος, κατ' ἐκλογήν. 2) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ὁ 'Αστυνόμος Α' τάξεως κ. Σακελλαρίου Βασίλειος, κατ' ἐκλογήν, 3) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως, ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Γεωργίου Χρῆστος, κατ' ἐκλογὴν καὶ 4) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Παπαγεωργάκης Χρῆστος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ: 1) 'Αρχιφύλαξ κ. Κρίππας Χρῆστος. εἰς ὃν ὁ κ. 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ὑπερ25ετῆ εὐδόκιμον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι ὑπηρεσίαν του, 2) Ὑπαρχιφύλαξ κ. Μαξούρης 'Εμμανουὴλ καὶ 3) 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Αργείτης Εὐστράτιος, Δαφνιώτης Βασίλειος, Γκουζέλης Μιλτιάδης, Βήττας Παναγιώτης, Λουρίδας Γεώργιος, Νίκας Χρῆστος, Μούτσιος Γεώργιος, Γκίζας Δημήτριος καὶ Καραβᾶς 'Ιωάννης.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ 'Αστυφύλακες: κ.κ. Διαμαντῆς Σπυρίδων, Παπαγεωργίου Στυλιανός, Σκαλτσᾶς Γρηγόριος, Πλεξουσάκης Γεώργιος καὶ Ξέρρας Σπυρίδων.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ μαθητευόμενοι 'Αστυφύλακες: κ.κ. Τσακανίκας Κωνσταντῖνος καὶ Ζέρβας Σπυρίδων, κριθέντες ἀκατάλληλοι διὰ τὴν περαιτέρω παραμονήν των εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνίκανοι νὰ διορισθοῦν ὡς τακτικοὶ ἀστυφύλακες.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Μουγκάσης Θωμᾶς, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

—Διά Β.Δ. μετετάγη εἰς τὴν Α' κατηγορίαν Μονίμου Διαθεσιμότητος ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Σαρρῆς Κωνσταντῖνος, τελῶν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Β' κατηγορίαν, λόγῳ ἐπιδεινώσεως τῆς παθήσεώς του.

***

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ 'Αστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ δεύτερον 15θήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου τοὺς ἀκολούθους Δήμους καὶ Κοινότητας 'Αθηνῶν—Πειραιῶς, πρὸς προβολὴν μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν.

Τὸ Σάββατον 16 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ἄνω Κυψέλης (Τέρμα λεωφορείων).

Τὴν Δευτέραν 18 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ζωγράφου (Πλατεῖα Κέντρον Γαρδένια).

Τὴν Τρίτην 19 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Μοσχάτου (Πλατεῖα Ναοῦ Μεταμορφώσεως).

Τὴν Τετάρτην 20 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν 'Αγίου 'Ανδρέου (Πλατεῖα Γιάνναρη—Γιαράκη).

Τὴν Πέμπτην 21 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Πολυγώνου (Τέρμα αὐτοκινήτων).

Τὴν Παρασκευὴν 22 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ταμπουρίων (Ἁγ. Παντελεήμονος—Φανουρίου).

Τὸ Σάββατον 23 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Σκοπευτηρίου (Καλλιθέα: Φιλαρέτου—Ἀριστείδου).

Τὴν Δευτέραν 25 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας (Κανελλοπούλου—25ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Ι.Κ.Α.).

Τὴν Τρίτην 26 Σεπτεμβρίου τὴν συνοικίαν Ἀμπελοκήπων (Πλατεῖα Ἁγίου Δημητρίου).

Τὴν Τετάρτην 27 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Μπουρναζίου (Πλατεῖα Μπουρναζίου).

Τὴν Πέμπτην 28 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ἀμφιάλης (Ἀθηνῶν—Τσαλδάρη).

Τὴν Παρασκευὴν 29 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Βύρωνος (Πλατεῖα Λαζάρου).

Τὸ Σάββατον 30 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Περιστερίου (Τέρμα Θεμιστοκλέους).

—Τὸ πρόγραμμα εἶναι διαρκείας τριῶν ὡρῶν καὶ περιλαμβάνει ταινίες Σαρλώ, Μίκυ Μάους, Χονδροῦ—Λιγνοῦ, ἐπικαίρων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο, Ἑλληνικῶν ἐπικαίρων, ἐπιστημονικὲς ταινίες, ταξίδια στὸν κόσμο, ἀστυνομικὲς ταινίες, θέματα τροχαίας κ.λ.π.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ταινιῶν, θὰ μεταδίδεται ἕνα πλούσιο μουσικὸ ἐλαφρὸ πρόγραμμα ἑλληνικῶν τραγουδιῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ δεύτερον 15θήμερον θὰ δώσῃ συναυλίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοσυνθέτου καὶ μαέστρου κ. Ν. Τσιλίφη εἰς τὰς ἀκολούθους συνοικίας:

Τὴν Κυριακὴν 17 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Πασσαλιμανίου (Πλατεῖα Κανάρη).

Τὴν Τετάρτην 20 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Γκαζοχωρίου (Ἁγ. Πολυκάρπου—Στρυμόνος).

Τὴν Παρασκευὴν 22 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη (Πλατεῖα Ἁγίου Ἰωάννου).

Τὴν Τετάρτην 27 Σεπτεμβρίου τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας (Δογάνη—Ταπητουργίας).

Τὴν Παρασκευὴν 29 Σεπτεμβρίου, τὴν συνοικίαν Περιστερίου (Πλατεῖα Ἁγίας Τριάδος).

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς μέρη:

1) Ἐμβατήριον, 2) Ἀλέξανδρος Στραντέλλα: Εἰσαγωγὴ τοῦ Φλότοου, 3) Οὐγγρικὸς χορὸς: Τοῦ Μπράμς, 4) Ἐπιλογὴ ἀπὸ ὀπερέττες: Τοῦ Θ. Σακελλαρίδη, 5) Ἐπιλογὴ μελῳδιῶν: Τοῦ Σ. Δουκάκη, 6) Ἐλαφρὸν ἱππικόν: Τοῦ Σουππέ, 7) Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν εὔθυμη χήρα: Τοῦ Λέχαρ, 8) Ἐπιλογὴ μελῳδιῶν: Τοῦ Σ. Δουκάκη καὶ 9) Ἐμβατήριον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ ἐπὶ τῇ 12ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ 9679

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 9682

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα (συνέχεια) 9686

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Στατιστικὰ στοιχεῖα ἐγκληματικότητος ἐτῶν 1957—1960 καὶ σχετικὰ συμπεράσματα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Μυλωνᾶ 9690

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Θανατηφόρος ἄμβλωσις—Τεμαχισμὸς καὶ ἀπόκρυψις τοῦ πτώματος, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ὑπὸ ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 9695

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν—Ἐγκαίνια τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας—Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9702

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9713

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 9717

ΠΕΝΘΗ

† **Ἀθανάσιος Τασιόπουλος,** ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θεράποντος Γαλανοπούλου 9721

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Αὐγούστου 1961 9724

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9725

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30΄ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.